

Expositio epistole

Incepit expositio fratribus Britonis ordinis sancti Francisci super epistolam sancti Hieronymi: quem ponit pro prologo Biblie.

Rater Ambro-

Paulinus

Divisio epi-
stole

Sacerdoti
proprium

Reuelatio
scripture di-
uini facta

siis tua mihi munuscula tē. Ad euidentiam huius ep̄le quā scribit Hieronymus ad Paulinum presbyterū: qui elegantis fuit in genū sicut patet in secunda ep̄sta ad eūdem: qui renūciare volēs seculo: cuiusdam sororis sue tenebatur vinculo; ne gradu incederet expedito, hic per Ambrosius monachum scripsit Hieronymo significans ei desiderium quod habebat intelligendi sacras scripturas: et a seculi vinculis ex eundi: quesuit utrum sine doctore posset habere sacrarū intelligentiam scripturarū: Addidit etiam q̄ ut eas posset ad discere: multum desiderabat cū beato Hieronymo cōuersari. Cui resribit beatus Hieronymus dicens: Frater am-

brosius tē. Ista ep̄stola diuidit in tres partes. 1. in partem exordialem: narrationem: et cōclusionem. In parte exordiali benivolentiam captat. In narratione intentionem explicat. In conclusione p̄positum ipsius non prologandum determinat. Prima pars incipit hic: Frater ambrosius. Secunda ibi: Legim⁹. Tertia. viii. ca. ibi: Festina q̄eso. Captat autē benivolentiam: cōmendans eum de missione munierum: de fidelitate amicitarum: de timore dei: et diuinarū studio litterarum. partes per se patet in littera. Secunda p̄s in qua intentionem explicat: recipit partiu⁹ subdiuisionem. Primo em̄ intendit eum inducere ut sibi sacre scripture doctorem querat. Et hoc facit dupliciter. Primo em̄ monet ad aliorum imitationem. Secundo ostendit cōsequentem utilitatem. Et primo p̄ponit gentiles philosophos ad imitandū ibi: Legimus tē. Secundo proponit paulum catholicum: ibi: Quid loquar. Tertio utilitatem que consequit ex audiendo doctore ostendit ibi: Habet nescio qd latetis tē. et. i. iii. ca. Paul⁹ ap̄ls ad pedes gamalielis legē moy si et p̄phas dicidisse se gloriaf. vbi dicit q̄ paulus multum profecit ex doctrina Gamalielis. Secundo arrogantiā euitat ibi: Hec hoc dico. vbi et Paulini ardorem ad studendum: et humilitatem ad p̄ficiendum cōmendat: quia vero sacerdos erat: cuius est legem intelligere: alijs p̄esse: et alios docere. Ideo tertio in triplici statu scientiam sacre scri

pure esse necessariam probat: et defectum ipsius esse damnosum. Et primo ostendit scientiam esse necessariam in statu plationis: ibi: Timotheum scribit ab infantia tē. qui fuit episcopus. Secundo in statu sacerdotalis dignitatis: ibi: Malachias p̄pheta. Tertio in statu officiū predicationis: ibi: Sur paulus apostolus vas tē. Conuerso autem defectū huius scientie in quolibet statu probat esse damnosum: ibi: Sancta quippe rusticitas: vbi doctrinam iusticiam ostendit simplici potiore. Quia vero paulinus secularibus erat litteris eruditus: ne crederet q̄ per se posset sacram scripturam intelligere: Ideo quarto ostendit: q̄ non posset nisi diuina gratia reuelante. Bratia enim reuelat mysteria: ad quorū cognitionem nō peruenit scientia secularis. Sic reuelata fuit christo sīm humanitatem. vnde dicit: Pharisei stupent in dñi doctrina tē. Sic reuelata fuit discipulis. vnde dicitur: Hirant̄ in petro et iohanne quō legem sciant tē. Sic p̄phetis et patriarchis: sicut patet in littera. Sed ad horum noticiā nō peruenit scientia secularis. vnde dicit: Hoc doctus plato nesciuit tē. Et subditur quasi cōclusio huius partis: cum dicit: Lex enim spiritualis est. i. spūaliter intelligēda. vñ reuelatione opus est ut intelligaf. Quinto ostendit sacrā scripturā sine doctore nō posse intelligi: ppter sui difficultatem: ibi: Liber in apocalypsi. Et prendit ista pars vñq̄ versus finem septimi capituli: ibi: Ora te frater charissime tē. Et primo ostendit difficultatem istam particulariter. Secundo generaliter in principio septimi capituli: ibi: Videlicet manifestissima tē. Item primo ostendit istam difficultatem absolute: cū dicit: Liber in apocalypsi. Secundo in comparatione ad alias scientias: ibi: Laco de grāmaticis. vbi arguit per locum a maior: q̄ si aliarū scientiarum que minus difficiles sunt: sine doctore nō possit haberi noticia; multo magis sine

doctore nō p̄t intelligi sacra scriptura q̄ magis est difficilis 5 et q̄si aliarū omnū complexiu⁹. Q̄ autē alie scientie nō posint sciri sine doctore ostendit. et prūno exemplificat de liberalibus: ibi: Laco de grāmaticis. Secundo de mechanicis: ibi: Ag minores artes tē. In fine cōfutat multorum presumptionem qui volunt docere scripturā cuius nū q̄ habuerent noticiā: ibi: Sola scripturarum ars. Et horū doctrinam arguit multipliciter: Cum q̄ incepta est: ibi: Hac garrula anus. Cum quia supba: ibi: Alij adducto tē. Cum quia probrosa: ibi: Alij discūt prohpudor a semi- nis. Cum quia erronea: ibi: Laco de meis similib⁹. Cum quia ridiculosa: ibi: Querilia sunt hec et circulatōrum lucid similia tē. Secunda pars in qua ostendit difficultatem sacre scripture diuiditur in tres partes. In prima ostendit veteris testamenti difficultatem per singulos libros discurrendo. In secunda ostendit affectum suum ad sacram scripturam humiliter suam ignorantia confitendo. In tertia innuit difficultatē librorum noui testamenti eos breuiter p̄stringendo. Prima pars incipit ibi: Videlicet magnificissima est genesis. Secunda ibi: Lernis me scripturaz amore raptū: excessisse modū tē. Tertia ibi: Langam et nouū tē. Ponit autem quasi conclusionem isti pars: ibi: Ora te charissime tē. vbi dicit q̄ licet sit ita difficilis: tamen meditanti et contemplati est utilis et sua uis. vnde subdit: Nonne videtur tibi tē. Monet etiamne cōtemnit sacram scripturā ppter verborū ruditatem. Cu- ius assignat multiplicem rationem. littera plana est. Secundo humiliter se excusat: q̄ quasi sciolus magisteriu⁹ nō affectat: sed quasi socius collaboraturus allicit ut veniat. Primum tāgitur ibi: Non sum tam petulans tē. Secundū ibi: Ha- que allici- gistrū renuens tē. Multa autē ponit allicitua. Primum ant est status equalitas: ibi: Comitem spondeo. Secundū est p̄ficiēdi facultas: ibi: Detenti das tē. Tertiū est sacre scripture dignitas: ibi: Dilcam⁹ in terris quorū nobis sc̄ia tē. Quartū est recepturi cōsortis urbanitas: ibi: Ob- uys te manibus tē. Quintū est cooperandi voluntas: ibi: Et ut in p̄te tē. Sextū est amicabilis societas. ibi: Ha- bes hic amantissimū tui tē. Tertia pars principalis sc̄z conclusio incipit ibi: Festina q̄eso te. In qua hortat paulinū ut cito exeat de seculo. Et inuitat ad duo. s. ad vita- da multa pericula: et ad abiūcienda mūdi retinacula. Primum nota sub metaphora nauicule cui circūq̄z iminēt pericula. vñ dicit: Et herenti in salo nauicule tē. Secundū notatur ibi: Nemo renūciaturus seculo tē. Est autē duplex mūdi retinaculum quod retardat seculo renūciaturū. Primum est amor pecunie. Secundū timor penurie. Amor pecunie co- sideratur in tribus. In venditionis rerum retardante solli- citudine. In contentiosa repetitione. In alienandi volun- tate. Retardatē vendēdi sollicitudinē excludit. cum dicit: Nemo renūciaturus seculo bñ p̄t vēdere tē. Et ne paulin⁹ obtenderet oportere se esse sollicitū cōtra vēditionē reruz ppter suā necessitatē: vel ppter aliorum utilitatem vñq̄ excludit. Q̄ nō ppter necessitatē oportet hoc facere/oste- dit ibi: Quicquid in sumptus de tuo tē. Et nō ppter aliorū utilitatem ostendit ibi: Nisi tu semp̄ recrastinas tē. Et q̄ deus magis querit nos q̄ nostra. subiungit: Lo- tu deo dedit qui se obtulit. Item deus magis acceptat affectū q̄ datū: et ad hoc pbandum inducit apostolos: vidu- am et Cœsum. vnde dicit: Apostoli nāque tantū tē. Cōtentiosam repetitionē excludit ibi: Colleti tunica tē. Et ē sumptū de Matth. v. f. Alienādi volūtate excludit ibi: Si habes in potestate rem tuā vēnde. i. volūtarie dimitte vel aliena dato. Nec est p̄trariū qd prius dicit: Nemo re- nūciaturus seculo bñ p̄t vēdere; q̄ ibi p̄hibet venditio retardās et impediēs. hic vero cōcedit vēditio indilata et ex- pediēs. Secundū retinaculum est timor penurie: sicut habet s̄ nurie de auaro: q̄ ei deest tā qd habet q̄ qd nō habet. Timet autē renunciare seculo tripliciter. Timet enī penuria opū: penu- riā victualium: penuria vestimentorum. Istam autem tri- plicem penuriā excludit per triplicē volūtarie paupertatē sus- ficiētiā. Prima excludit ibi: Credenti: supple diuinis cōli- lijs: Lotus mūdus diuinarū est. et. i. quasi nihil ha- bentes et oia possidētes. Item q̄ secunda et tertia time- ri nō debeant ostendit cum dicit: Victus atq̄ vestitus. Quia vero pharao derelictus surgit in scādalu⁹: p̄tra omnes tentationes dat salubre remēdiū dicēs: Facile cōtemnit omnia qui se semp̄ tē. Et sic patet diuilio et continentia ep̄stole presentis. Nūc ad expositionem littere accedamus. Frater ambrosius

Arater ambrosius *et ceteris*. *Istam* inueni i epulis Hiero. *Construe* sic: a *Frater.* qdā noīe Ambrosi: pferēs mihi munuscula tua a te mis- sa detulit: ex*i.* sumul. suauissimas lras; q pse rebat. i. pte debat. fide. i. certitudine vltate. fidei. i. fide litat. pphate p operū exhibitione. a principio amicitiarū. i. uter nos pcras. t pferebat fide. i. certitudine sive veracitate veteri amicitie. qd. bñ apparebat i lris tuis q fuiti tu mihi fidelis: ex q nos mutuo dilexi. m: t q vere dileristi me. In moder- nis bibliis scribit sic: *Que in pnci- pio amicitiarū fide iā pbate. co- structio nō mutat.* Et seqt: *Et vete- ris amicitie noua pferebat.* i. p- te debat noua amicitie veteri. i. q vel amicitia renouata erat qstuz ad seruorē dilectoris. Sz melior eēt lra. Veteri i datio: et Hoyā i accusa- tio. Et tūc pstrue sic: *Que a pnci- pio. i. exordio lras. pferebat.* i. p- ponebat sive plocabat fide amici- tia moderna fidei. i. vacitati iā pbate p multos ånos. et. p id est. noua amicitia veteri pferebat. i. p- ponebat. q. d. i lris tuis ppende- bat: q veraci t fideli me mō diligz qnq fecer. b *Clera enī illa nec- cessitudo ē. i. vera amicitia q dī necessitudo a nectedo: q necit aios als amicos i dilectioē.* c *Et xpī glutio *et ceteris*.* Charitas dī glutinū chizi: q ita vnit hoies sic glutinuz asse- res. d *Quā nō vtili rei fami- liari *et ceteris*.* i. priavtilitas. e *Non subdola. i. fcta.* f *Et palpās.* i. blādies vel mulcēs. g *Adula- tio *et ceteris*.* supple pcciliat. h *Locili- ant.* i. pīngūt. Cōciliare ei dī amicū t pccordē facere. pīngere t sociare: t sic ait Hungui. maioribꝫ mōres pcciliat t nō ecōuerso. i *Legim* in ve. historijs. i. libris atqz histori- arū. Historia est narratio rei geste p quā ea q i ppterito facta sūt dinoscūt. Dicit aut ab historiis grece qd ēvide re vlagnoscere. Apd veteres enī ne mo cōscribebat historiā nisi is q iter- fuisse: t ea q scribēda essent vidisset. Ita dicit Isi. Eymol. i. Vide in opu- sculo d significatiōibꝫ vocabuloz bi- blio: t iuenies alia multa d historiā: q cā breuitat h ptermitto. k *Lu- strasse puincias.* i. circūsse regio- nes multas. Lustrare multa signifi- cat: q habēt p hos v̄sus: Lustrō circūdo designat lusstro sere- no: Purgō: circūeo: lumino sive pio. Et inde dī h lustruz. i. purgatio vel circūit: vel luminatio vel antrū: vel p̄stibularū: vel spaciū qnq annoz. Hec oīa meli iuenies in p̄dicto opu- sculo. l *Mouos.* i. ignotos. m *Adūsse pplos.* resu- me supple legim. n *Corā* qz videret. i. vt pntialiter vi- deret eos qz famā pscpta nouerat. Corā. i. pntialiter. aduer- biū. o *Sic pythagoras mēphiticos yates.* s. adūt vel pagravit. Nota q pythagoras phus fuit de samo insu- la orindus. vñ Isid. Eymol. xiiij. Samos insula est in mari egeo vbi nata est iuno: ex qua fuit Sybilla samia: t pytha- goras Sami: a q phie nomē iuctū ē. Itē Aug. de cui. dei. li. viij. ca. ii. Duo phoz genera tradūt. Unū italicū ex ea pte italie q quodā magna grecia nūcupata ē. Alterz ionicū i illis terris vbi t nūc grecia noīat. Italicū genus auctorē habuit pythagorā samiū *et ceteris* t sequit. Iste interrogatus qd pfitere tur: phm se ec rñdit. i. studiosum vel amatorē sapientie: qm sa- pientē pfiteri arrogansimū videbar: t cetera. hic adūt: p *Gates.* i. phos. Gates dicunt phī a vas vasis t the- os qd ē de qslī vasa dei. video enī q deū p̄tineat. ppter p̄fū- ditē sciētie quā docent. q *Hēphiticos.* i. egyptios a mēphi ciuitate egypti quam edificauit Epaphus fili iouis

sicut dicit Isi. Eymol. xv. Istā historiā tāgit Valeri mar- m lib. viij. dices: Pythagoras pfectissimū op̄ sapie a iuue- tute perit t oīs honestat p̄cipie cupiditate ingressus: ni bil enī q ad ultimū sui pūeturū ē finē: nō t mature t celeriē incipit Egyptū petūt ybi lris gēt illi assuefact: p̄teriti cui sacerdotū cōmētarios scrutat̄ est: inu- merabilū seculo p̄ obseruatōes cognō- uit *et ceteris*. Per p̄dicta p̄tz φ falsi libri ha- bent Dēphiticus. r *Sic plato egyptū t archytā tarentinū.* sup- ple adūt vel pagravit. Plato phus qdā fuit: cui iter in egyptū tāgit Vale- ri mar. li. viij. dices: Plato patriā athenas p̄cepto ē Socrate sortit: et locū et hoīem doctrine fertilissimū: in genū qz diuina instruct̄ abūdatia: cuī oīm mortaliū iā sapiētissim̄ haberet: eōq: vt si ipse iupiterē celo descendis- set: nec elegantiore t beatiore facun- dia v̄sur̄ videreb̄. Egyptū pagravit. dū a sacerdotibꝫ ei gētis geometrie multiplices nūeros celestī obſuatio- ne rōnuz pcepit *et ceteris*. Et seqt ibi: Quo min̄ miror in italiā trāsgressum: vt ab Archytā tarentino pythagore p̄cepta t iustitia accipet. Aug. viij. li. d cui. dei. ca. iii. multū cōmēdat illū: et dicit iter alia: In egypto didicit qnq illic magna habebant atq docebāt. Egy- pt̄ dī ab egypto qd ē appropinq t po- thamos qd est fluvius p̄e nūlū fluvium egypti. Vel sīm Isid. Eymol. xiiij. Egypt̄ q p̄tī aerea dicebat: ab egypto fratre Danai postea ibi regnante nomē accepit. De archytā dicit Vale- ri mar. i. iii. li. Tarētin⁹ Archytas dū se pythagore p̄cept̄ metapōti pe- nit̄ inergit: magno labore lōgoz tpe solidū op̄ doctrie cōplex̄. postq i pa- triā reuertit t rura sua reuise cepit: aīaduertit negligētia villici corrupta et p̄dita: intuensq male meritū: sūp̄lī semi inquit a te suppliciū nīsi tibi irat̄ essez: maluit enī ipūnū dimittere: qz ppter irā iusto graui punire. Tarēti n̄ aut dī: qz erat a tarēto ciuitate: d q dicit Isid. Eymol. xv. Taras neptu- ni fili⁹ fuit a qz tarētu ciuitas et cōdita t appellata ē. Itē Horati⁹ in lib. ser- monū: Pectinibꝫ patulis iactet se mol- le tarētu. Pectines sunt qdā pisces qz dicunt gallice plaq. Et nota q pecten ē instīm texendi et pectēdi. Itē pisces qdā: et plectru cithare: iferior pubes: rastruz agmē vel corea. versus: Texit nat: pectit: pectē modulamina condit. Agmen cū rastro sic pubē pectine signo. s *Eadēqz orā italie *et ceteris*.* pagravit. Peragrat̄ multa significat. dicit enī circūre: pambulare: inqrēdo pugari: perrare: quadere *et ceteris*. Unde cōstrue sic: Peragrat̄. i. pambulauit. eam oram i. cā regionē. verius: Apires horā tēpus tibi significabit. Si nō aspires limbū dabit t regionē. Dicit g. Eadēqz orā italie. i. italicā regionē q quodā magna grecia dicebat. de hoc dicit Aug. viij. li. de cui. dei. ca. iii. Et inde i eas italie ptes veniēs vbi Pythagoreoz fama celeb̄: abat̄: qzqd itali- ce phie tūc floreb̄: audit̄ eminētoribꝫ in ea doctoribꝫ: fa- cillime cōphendit. Quare aut̄ dicebat magna grecia p̄t̄ per Isidorū qui dicit in. xiiij. Eymol. Italia emī a grecis pplis occupata magna grecia nūcupata est. Deinde a regis noīe saturnia. mor et latium dicta est: eo q idem Saturnus a io- ue sedibus suis pulsus ibi latuerit. Postremo ab italo sici- lorū rege ibi regnante italia appellata est. t *Ut q athe- nis magister *et ceteris*.* Cōstrue sic: dico q pagravit loca p̄dicta vt q erat magister t potē Athenis. i. apud athenas. Ciuitas est in grecia qslī litoralis ab atha qd est litus: qz in litorē posita. Vel dicunt athene quasi immortales: qz ibi oīm viguit sapientia que immortalis est: et sic dicunt ab athana- tos quod est immortale. Aug. in. xvij. de cui. dei. ix. ca. di- b ū cit q athene

Expositio epistole

Ecit q̄ athene dicunt a Minerua que grece athena dicit. Et subdit multa verba: causam assignas q̄re a noīe eī denota/ta est ciuitas, dicit eī q̄ cū repete ibi apparuisset oliue arbor: et alio loco aqua erupisset. Necrops rex territ̄ cōsuluit apol/linē delphicū qd̄ esset faciēdū. Ille r̄n̄ d̄t: q̄ olea Minerua significarer: vnda Neptunum: et qd̄ eēt in ciuiū p̄tātē: ex cui⁹ noīe duorū deorū quoī signa illa essent/ ciuitas vocaret. Isto necrops oraculo acce/p̄to: om̄es ciues vtriusq̄ sexus (mos enī erat tunc in illis locis vt semine publicis p̄fultationib⁹ interessent ad ferēdū suffragiū) puocauit. Consula/ta igit̄ multitudine mares, p̄ neptu/no: semine p̄ minerua tulere suas: Et q̄ vna plus est inuenta feminaz: minerua vicit. a Cuiusq̄ do/ctrinas academie gymnasia p̄/sonabāt: q̄ magna fama erat d̄ do/ctrina ip̄i. Academia fuit villa pla/tonis: vbi idem plato docebat. Et si/cut qdā dicit̄ interpt̄af luct⁹: p̄t bel/lū qd̄ ibi gestum est inter apollinē et neptunū. Plato enī cuī diues esset/ vt posset vacare phie: elegit acade/miā/villā, p̄cul ab vrbe: nō solū deser/tā sed et pestilentē: vt cura et assidui/tate morboz/libidinis impet⁹ frāge/reñ: discipulis nullā se, tūrēt volu/p̄tate/ nū illarū rez quas discerent.

Academia

Gymnasium

Fecit c. dicit: Colluctata est aīa mea ī illa. i. sapiētia acquirēda.

Ad pfectio/nē scie nul/lus venit
Pirata

Dionysius
tyrānus

Tit⁹ liui⁹

ditū t̄c. extra vrbē. Hic ponit̄ extra p̄pter. Et ē sensus: **H**īru est et inauditū q̄ alīq̄ tā nobilē ciuitatē ingressi: aliud videre quereret q̄ pulchritudinē ciuitatē t̄c. i. Apolloni⁹ Apollone

a cuiusq̄ doctrinas academie gym/nasia personabant: fieret pere/grinus atq̄ discipulus: malens aliena verecunde discere q̄ sua b̄ impudēter ingerere. Beniq̄ cū l̄ras quasi toto orbe fugientes p̄ c sequit̄: captus a piratis et veni/datus: etiā tyrāno crudelissimo paruit: captiu⁹ / vincitus et seru⁹: et tamen q̄ philosophus+ maiore s mente se fuit. Ad Tituz liui⁹ la/cteo eloquētiē fonte manatē: de vltimis hispaniē galliarūq̄ fini/bus quosdā venisse nobiles legi/mus: et quos ad cōtemplationē sui roma nō traxerat: vni⁹ homi/bnis fama perduxit. Habuit illa etas inauditum omnib⁹ s̄culis celebrandūq̄ miraculū: vt vrbem tantam ingressi: aliud extra vrbē quereret. Apollonius: si i ue ille magus / vt vulg⁹ loquit̄: k̄ siue philosophus vt pythagori i ci tradūt: intravit persas: pertrā m/siuit caucasū/albanos: scythes nō massagethas: opulentissima in p̄ die regna penetrauit: et ad extre/mū latissimo physon amne trās s̄ misso peruenit ad brachmanas: t

lis. i. picta inest pupilla; adeo vt nocte pl̄ q̄ die cernat. Ita dicit Isi. Etymo. ix. p. Scythe. pp̄lī sūt d̄ qb⁹ dicit Isi. Ety. ix. Limes est p̄i⁹ q̄ scythes ab armenijs diuidit: scytha cognovit̄: a q̄ limite scythe ab aliqb⁹ phibent̄ vocati: gens antiq̄issima semp̄ habita. Itē i eodē. q̄ Hassagetha. d̄ scytha origie sūt: et dicti massagetha/ q̄li graues. i. fortis ge/the. nā sic Livi⁹ argētū graue dicit. i. massas. hi sūt q̄ iter scythes et albanos septētrionalib⁹ iugis inhabitat. De qb⁹ Lu/can⁹ i. ii. Decurrat medica fusis Agmina massagethem: scythe nō alliget hister. i. Indie. ab Indo flumie q̄ ex pre/occidentali claudit̄: hec a meridiano mari porrecta vsc̄ ad or/tū sol: et a septētrio vsc̄ ad mōtē caucasū quenit t̄c. ita dicit Isi. Ety. li. xiij. Opuletiſſima. i. opib⁹ plenissima v̄l̄ ditis/ſima. Nā opes diuitie/len⁹ plen⁹ dr. Et īde opulēt⁹. a. um. qd̄ cōp̄at opulētior opulētissim⁹ s. Physon amne trās misso. i. p̄tālito. De isto flumie habet Ben. i. b. de q̄ dicit Isi. i. xiij. Ety. Bāges fluui⁹ quē physon sacra scriptura cōme/morat: ep̄ies d̄ padiso/pgit ad indie regiōes. Dicit̄ aut̄ phy/son. i. caterua: q̄ ex decē flumib⁹ magnis sibi adiūct⁹/plet̄ et efficīt vnu⁹. Bāges aut̄ vocatus a gangaro rege indie. t̄. Peruēit ad brachmanas. pp̄lī sūt indie a brachma/no rege vt qdā dicit̄ sic vocati. Mores aut̄ illorū sūt hi: Bēs brachmanaz pura et simplici vitaviuit: null̄ rez capiſt illece/bris: nihil appetit ampli⁹ q̄ nature rō flagitat̄: sola viuit ali/monia quā tell⁹ sine cultura pdūcīt. Dinc ē q̄ nulla morboz genera/null⁹ ap̄d illos vsc̄ medicine: q̄ par̄simonia ē ill̄ me dicina: s̄ lōga sanitas vsc̄ ad mortē: quā meta senectut̄ por/tauerit. vñ nemo parens filij comitāt̄ erequias: null⁹ altero sup̄ior: null⁹ ditior: nulla iudicia: q̄ nulla corrigēda. S̄ illi gēti lex ē/ p̄ ius nō ire nature: nulli intēdūt corpali op̄i: q̄ nō terrā colunt

A terrā colūt nec venant; nec aucupant; nec pescant; nec lauāt
sua corpora; q̄ immūdis cōtactib⁹ nō sordescit. **S**icut rīno se
dāt; edificia nō cōstrūt; s̄z in fossis telluris aut spēlūcis; aut
cōcauis mōtiū latebris habitat. **I**de loc⁹ dū viuūt mālioni. p
ficit; dū moriunt sepulture nō habet amictū p̄ciosum; nec co
lore fucatū; s̄z papyri tegmine mēbra
velant; nec in augēda pulchritudine
pl⁹ affectant ip̄i vel eoꝝ mulieres q̄
nati sunt; intelligētes q̄ nullus possit
op⁹ nature corrigere; vñ ornamētoꝝ
cultū mag⁹ deputat̄ oneri q̄ honoris.
Nō sūt apud eos fornicatioꝝ incest⁹/
adulteriū; nec aliq̄s cōcubit⁹; nisi ḡv
gnēde plis amore. **A**rma nō sumunt;
bella nō gerut⁹; s̄z pacē morib⁹ nō vi
rib⁹ cōfirmat⁹; nō sūt apud eos ludi
ra spectacula; nec eqna certamina;
nō ludi circēses; nec theatrales; s̄z so
lū mūdi ornatū habet; delectabile v̄l
detestabile spectaculum; nec exercet
mercādi v̄l; nec pegrinari cupiūt; vt
sp̄s pegrinas cōtēplent. **S**implex
apud eos eloquētia; nō falerata rhe
toꝝ facūdia; s̄z cōis ē oībus sermoꝝ p̄ci
piens nō metiri. **A**aria t̄ discordātia phōꝝ dogmata nō se
quāt; s̄z eoꝝ phia ē; q̄ iuuare nō nīsi iuuist̄; nec nocere i
iuste. **L**ēpla nō ornat̄; nec altaria; nec i honore dñi pecudes
mactat̄; fitētes t̄ dicētes q̄ de v̄bo p̄titiaſ oīb⁹ orātib⁹; q̄d
solū ei cū hoie ē; suaq̄ nīmis s̄lititudine delectat̄. **H**a v̄bū vt
aiunt; de eſt; h̄ic mūdū creauit; hic regit atq̄ alit oīa. **H** ip̄i fa
tēt̄ sevenerat̄; h̄ ip̄m diligere; ex h̄ sp̄m trahere. **S**iqdē aiunt;
deus ip̄e sp̄ns atq̄ mēs ē; atq̄ iō nō diuitijs terrenis t̄ rerū
largitate munifica; s̄z religiōis opib⁹; t̄ grārūactiōe placat̄.
Dec d̄ morib⁹ Brachmanaz ex epla Didymī ad Alexādrū
excepta sūt. **H**ic ait Hiero. i li. illistrū viroꝝ. **D**idym⁹ Alex
andrin⁹ cap̄t̄ a parua etate ocul⁹; t̄ ob id q̄ elemētoꝝ igna
rus; t̄m miraculū sui oīb⁹ p̄buit; vt dialecticā q̄z t̄ geometriā
q̄ v̄l maxie v̄slū idiget v̄slq̄ ad p̄fectū didicerit. **I**s plura oga
nobilia cōsc̄p̄it. **I**c̄ iueniū h̄ Didym⁹ i singulari p̄ qdā mō
te altissimo; t̄ pluraliſ didyma didymoz. **I**c̄ greci scribūt̄ d
eis q̄ lōgeui sūt; viuūt em̄ cētū qnq̄ginta annos. Apter mun
ditā et cōplexionē bona aeris; apud q̄s nō ē aīal; nec q̄dru
B pes; nō ferrū; nō ignis; nō vīnū; hi venerant̄ familiarit̄ deuz
t̄ indeficēt̄ orāt̄. **B**ulieres v̄o eoꝝ seorsū manēt; iterfluēt̄
Beon grato flumio v̄bi decidit̄ i oceanū. **V**iri aut̄ trāffreāt̄
ad v̄roes suas mense iulio t̄ augusto. **C**ōmanēt̄ aut̄ cū v̄o/
rib⁹ suis p̄ q̄dragūta dies t̄ itēz remeāt̄. **C**ūt̄ v̄xor genuerit
duos pueros; nō ampli⁹ accedit ad eā vir ei⁹; nec illa alio vi
ro approximat̄; p̄t̄ eoꝝ multa religiositat̄. **S**i v̄o p̄tingat
sterile iter ip̄as eēt̄; v̄slq̄ ad qnq̄ annos trāſit ad eā vir ei⁹; et
cognoscēs q̄ v̄slq̄ ad qnq̄enī nō parit; nō amplius accedit
ad eā; p̄t̄ h̄ nec multitudinē hoīm h̄ regio eoꝝ. **E**t nota s̄m
qldā q̄ h̄ brachmanis d̄r̄ ex eoꝝ; t̄ pluraliſ hi brachmanes.
nū, nīb⁹, accusatiō brachmanes v̄l' nas, p̄ pplo, t̄ ita brach
manas ē accusatiō grecus. **E**t s̄m illos p̄ducit̄ hec syllaba
ma. s̄z s̄m Hiero. declinat̄ h̄ et hec bragmana. hui⁹ bragma
ne. sicut scytha; getha. **E**t s̄m h̄ credo q̄ coripiat̄ v̄bīs hanc
syllabā ma. sicut salmania; cumiana; t̄ amana. **E**xplō Hiero. i
uenies in epla ad athletā d̄ institutiōe filie suer. v̄lra mediūz
v̄bi dicit̄ Hiero. q̄ iudaica sup̄stition ex pte facit̄ i reūtōe q̄n
dā aīalit̄ t̄ escaꝝ q̄d̄ in doꝝ brachmane t̄ egyp̄tioꝝ gymno
sophiste i polēta t̄ orīca t̄ pomoꝝ solo obseruāt̄ cibo; cur v̄
go xpi nō faciat̄ i totoꝝ. **P**olēta d̄r̄ gen⁹ leguminis p̄t̄ ponī
tur hic. **O**riça pulmētu de hordeo. a **T**it h̄iarchā. illā
phīm; b **T**in throno sedēt̄ aureo. q̄r̄ forte habebat ca
thēdrā deauratā; vel q̄r̄ sapia ibi docebat̄ q̄ auro i sacra scri
ptura cōparat̄. c **T**er de tātali fonte potat̄; iter pau
cos discipulos. i. d̄ seculari sapia; q̄ d̄r̄ fons tantali a **T**ā
talo phīm q̄dā, s̄m alios **T**antā fili⁹ iouis. ob culpā suā
apud inferos sustinet talē penā q̄ semp sitit; et h̄ aquā v̄slq̄
ad labīn infert⁹; t̄ qn̄ vult bibere semp aqua refugit. **I**c̄ pul
cherrina poma i arbore pēdētia descedūt ei v̄slq̄ ad labīn su
peri⁹; t̄ qn̄ ipe vult ea ap̄p̄ēdere s̄l̄ refugit. **E**n̄ ait Quid.
d̄ in. iiiij. **D**etamor. v̄lra mediūz: **T**ibi tantale nulle dep
hēdūt aque queq̄ iminet effugit arbor. **F**ōs tantali d̄r̄ mū
dana sapia; quā semp sitiunt curiosi; q̄ semp refugit; q̄r̄ nūq̄
eos ad plenū reficit; q̄r̄ sic d̄r̄ Ecēs. i. b. **N**ō saturat̄ ocul⁹ vi
su; nec auris implet̄ auditu. **I**c̄ de Marciso d̄r̄ iij. meta

mor. **D**ūq̄ sitim sedare cupit; sit̄ altera crescit t̄c. **A**dditio
Philostatus lib. iij. devita apollonij thyanei. **A**pud iindos
sapiētes sūt brachmane nūcupati; q̄n̄ p̄nceps biarchas no
minabat̄; eo tye q̄ apolloni⁹ thyane⁹ discen. li. visendiq̄ stu
dio ad illos se cōtulerat. **Q**uē accedēt̄; ceteri q̄ erāt duo de
niginti; app̄hensa manu salutauerūt. **H**iarchas aut̄ noīatim salutauit; qui
in excēlso sedebat th̄rono; quē ex auro
fab̄ factū; auree statue cōpluscule ex
ornabat̄. **I**ntra biarchā sedebat om̄es
in sellis humiliorib⁹. **D**ox post philo
sophicā lermocinationē; ostendit biar
chas apollonio statuam tantali sub
scriptioꝝ notatā; q̄ttuor cubitoꝝ lōgi
tudinis; q̄ silis p̄pināti phialā porrige
bat̄; i quā humor distillat incorruptib⁹
lis potiōis; phialā mēsura nūq̄ excedē
tis. **E**t h̄ tātali poculo bibere solebat̄
indici phī ante q̄ somno indulgerent.
Et ita biarchas potādi principiū fecit
ex phiala bibēs; q̄ largiter cūctos sati
auit; iugē humorē fūdes; nō secus ac
si ex fōte scaturiret. **B**ibit vna cū phī
lophilis apollonius. **B**rito.

D **I**nde p̄ elamitas Elamite qui p̄se: dicunt ab Elam Elamite
pmogenito lem. **H**iere. xliv. g. dicit glo. Elam est regio p̄si/
dis vel rex psarū vñ elamite. e **B**abylonij. a Babylo
nia. f **C**haldei. ppl̄i sūt de qb̄ dicit Isi. Etymol. ix. Cas
dei q̄ nunc chaldei vocant̄; a caseth filio nachor fr̄is abrae
cognominati sūt. g **M**edi. Medus rex fuit atheniēsū
q̄ post mortē iasonis orientis plagā p̄domuit; ibiq̄ **M**edia
v̄bē cōdedit̄; gentēq̄ medorū suo noīe appellauit. **H**z inue
niemus in genesis; q̄ madai auctor gentis medorū fuit.

b **A**ssyri. ab assur filio sem vocati; gens potētissima que
ab euphrate v̄sq̄ ab indoꝝ fines oēm i medio tenuit regio
nē. i **P**arthi. a scythis originē trahūt̄. Fuerunt enī eorū
exules qd̄ etiā eorū vocabulo manifestat̄; nā scythico sermo
ne exules parthi dicunt̄. k **G**yri. s̄m Isi. ab arā q̄ fuit
ōntus a sem dicti sunt; quorū metropolis fuit Damascus.
Vel dicunt̄ syri a surim; qui fuit nepos abrae ex cethura; q̄s
aut̄yeteres assyrios; nūc nos vocam̄ syros; a pte totū appel
lantes. l **P**henix. Cadmi frater de thebis egyptioruz
in syriam p̄flectus; apud sidonē regnauit; eosq̄ pploꝝ ex suo
noīe phenices; eāq̄ p̄siciā pheniciā nūcupauit. m **A**ra
bes. sunt sabei a sabā a filio chus sic dicti. Om̄nes superiorū
pploꝝ istoꝝ expositiones inuenies in. ix. li. Isi. Etymol. In
xiij. aut̄ dicit ip̄e Arabia idē ē qd̄ sacra. **H** em significare iter
p̄ta; eo q̄ regio thurifer a sit̄ odores crēas t̄c. n **P**ale
stini. Sūt philistei; qr̄. p. l̄ram h̄mo hebre⁹ nō habet̄; h̄ p̄eo
phi greco v̄tūn̄; inde philistei p̄ palestinis dicunt̄ a ciuitate
v̄tūn̄ sua. **I**dē et alophili. i. alienigena; ob h̄ q̄r̄ semp fuerunt
inimici isrl̄. t̄ longe ab eorū genere. i. societate separati. ita
dicit Isi. Etymol. ix. o **A**lexādrā aut̄ dicit Plini⁹ in li
tore egypti maris a magno alexādro cōditam in aphrice par
te; ab oītio canopico duodecim passuum iuxta mareothim la
cū. Interiacet aut̄ iter egyptū t̄ mare. **E**thiopia sicut dicit
Isi. Etymol. xiij. dicta a colore pploꝝ; ū q̄s solis vicinitas tor
ret; deniq̄ vim siderū p̄dit hoīm color. **E**st em ibi iugis est̄;
nā q̄qd̄ ei⁹ est̄; sub meridiano cardine est̄. multa alia ponunt̄
ibi. In fine dicit q̄ due ethiopie sūt; vna cōtra ortū solis; al
tera cōtra occasum in mauritania. p **G**ymnosophiste.
nudi p̄ opacas **I**ndie solitudines p̄hibet̄ philosopharis; ad
hibentes t̄m genitalib⁹ tegmina; hi t̄ a generādo se cohibent̄
ita dicit Isi. Etymol. viij. v̄bi agit de philosophis; et dicunt̄
a gymnos q̄d̄ ē nudus; t̄ sophos q̄d̄ est sapiētia vel sapiēs;
quasi nudi sapiētes vel philosophi. q **E**t famosissimā
solis mensam. s. delphico apollini cōsecratam. r **C**i
deret in fabulo. i. in litorē fabuloso in quo erat tēpū del
phici apollinis. Itā mensam dicunt quidā esse de qua legit̄
in Galerio maximo. li. iiiij. q̄ a p̄sicatorib⁹ in **V**ilesia regio
ne verriculū trahēt̄; quidā iactū emerat̄; extracta inde ma
gni ponderis aurea mensa delphica; orta controuersia est̄; il
lis p̄scīn̄ se capturā vendidisse affirmātib⁹; h̄ fortune ductus
emisse dicēt̄. Quā cōditione p̄pter nouitatē rei; et magnitū
dinē pecunie; ad yniuersum ciuitatis ei⁹ pp̄lm delata; placuit
Apollinē delphicū consuli cui nam mēsa adiudicari deberet̄
Deus r̄ndit illi esse dandā q̄ sapientia ceteros p̄staret; tunc
Vilesio thaleti mensam dederunt; ille cessit eam **B**iantiz
b iij Bias/Pyrraco

D **H**ieronim⁹. Cadmi frater de thebis egyptioruz
in syriam p̄flectus; apud sidonē regnauit; eosq̄ pploꝝ ex suo
noīe phenices; eāq̄ p̄siciā pheniciā nūcupauit. m **A**ra
bes. sunt sabei a sabā a filio chus sic dicti. Om̄nes superiorū
pploꝝ istoꝝ expositiones inuenies in. ix. li. Isi. Etymol. In
xiij. aut̄ dicit ip̄e Arabia idē ē qd̄ sacra. **H** em significare iter
p̄ta; eo q̄ regio thurifer a sit̄ odores crēas t̄c. n **P**ale
stini. Sūt philistei; qr̄. p. l̄ram h̄mo hebre⁹ nō habet̄; h̄ p̄eo
phi greco v̄tūn̄; inde philistei p̄ palestinis dicunt̄ a ciuitate
v̄tūn̄ sua. **I**dē et alophili. i. alienigena; ob h̄ q̄r̄ semp fuerunt
inimici isrl̄. t̄ longe ab eorū genere. i. societate separati. ita
dicit Isi. Etymol. ix. o **A**lexādrā aut̄ dicit Plini⁹ in li
tore egypti maris a magno alexādro cōditam in aphrice par
te; ab oītio canopico duodecim passuum iuxta mareothim la
cū. Interiacet aut̄ iter egyptū t̄ mare. **E**thiopia sicut dicit
Isi. Etymol. xiij. dicta a colore pploꝝ; ū q̄s solis vicinitas tor
ret; deniq̄ vim siderū p̄dit hoīm color. **E**st em ibi iugis est̄;
nā q̄qd̄ ei⁹ est̄; sub meridiano cardine est̄. multa alia ponunt̄
ibi. In fine dicit q̄ due ethiopie sūt; vna cōtra ortū solis; al
tera cōtra occasum in mauritania. p **G**ymnosophiste.
nudi p̄ opacas **I**ndie solitudines p̄hibet̄ philosopharis; ad
hibentes t̄m genitalib⁹ tegmina; hi t̄ a generādo se cohibent̄
ita dicit Isi. Etymol. viij. v̄bi agit de philosophis; et dicunt̄

a gymnos q̄d̄ ē nudus; t̄ sophos q̄d̄ est sapiētia vel sapiēs;
quasi nudi sapiētes vel philosophi. q **E**t famosissimā
solis mensam. s. delphico apollini cōsecratam. r **C**i
deret in fabulo. i. in litorē fabuloso in quo erat tēpū del
phici apollinis. Itā mensam dicunt quidā esse de qua legit̄
in Galerio maximo. li. iiiij. q̄ a p̄sicatorib⁹ in **V**ilesia regio
ne verriculū trahēt̄; quidā iactū emerat̄; extracta inde ma
gni ponderis aurea mensa delphica; orta controuersia est̄; il
lis p̄scīn̄ se capturā vendidisse affirmātib⁹; h̄ fortune ductus
emisse dicēt̄. Quā cōditione p̄pter nouitatē rei; et magnitū
dinē pecunie; ad yniuersum ciuitatis ei⁹ pp̄lm delata; placuit
Apollinē delphicū consuli cui nam mēsa adiudicari deberet̄
Deus r̄ndit illi esse dandā q̄ sapientia ceteros p̄staret; tunc
Vilesio thaleti mensam dederunt; ille cessit eam **B**iantiz
b iij Bias/Pyrraco

D **H**ieronim⁹. Cadmi frater de thebis egyptioruz
in syriam p̄flectus; apud sidonē regnauit; eosq̄ pploꝝ ex suo
noīe phenices; eāq̄ p̄siciā pheniciā nūcupauit. m **A**ra
bes. sunt sabei a sabā a filio chus sic dicti. Om̄nes superiorū
pploꝝ istoꝝ expositiones inuenies in. ix. li. Isi. Etymol. In
xiij. aut̄ dicit ip̄e Arabia idē ē qd̄ sacra. **H** em significare iter
p̄ta; eo q̄ regio thurifer a sit̄ odores crēas t̄c. n **P**ale
stini. Sūt philistei; qr̄. p. l̄ram h̄mo hebre⁹ nō habet̄; h̄ p̄eo
phi greco v̄tūn̄; inde philistei p̄ palestinis dicunt̄ a ciuitate
v̄tūn̄ sua. **I**dē et alophili. i. alienigena; ob h̄ q̄r̄ semp fuerunt
inimici isrl̄. t̄ longe ab eorū genere. i. societate separati. ita
dicit Isi. Etymol. ix. o **A**lexādrā aut̄ dicit Plini⁹ in li
tore egypti maris a magno alexādro cōditam in aphrice par
te; ab oītio canopico duodecim passuum iuxta mareothim la
cū. Interiacet aut̄ iter egyptū t̄ mare. **E**thiopia sicut dicit
Isi. Etymol. xiij. dicta a colore pploꝝ; ū q̄s solis vicinitas tor
ret; deniq̄ vim siderū p̄dit hoīm color. **E**st em ibi iugis est̄;
nā q̄qd̄ ei⁹ est̄; sub meridiano cardine est̄. multa alia ponunt̄
ibi. In fine dicit q̄ due ethiopie sūt; vna cōtra ortū solis; al
tera cōtra occasum in mauritania. p **G**ymnosophiste.
nudi p̄ opacas **I**ndie solitudines p̄hibet̄ philosopharis; ad
hibentes t̄m genitalib⁹ tegmina; hi t̄ a generādo se cohibent̄
ita dicit Isi. Etymol. viij. v̄bi agit de philosophis; et dicunt̄

a gymnos q̄d̄ ē nudus; t̄ sophos q̄d̄ est sapiētia vel sapiēs;
quasi nudi sapiētes vel philosophi. q **E**t famosissimā
solis mensam. s. delphico apollini cōsecratam. r **C**i
deret in fabulo. i. in litorē fabuloso in quo erat tēpū del
phici apollinis. Itā mensam dicunt quidā esse de qua legit̄
in Galerio maximo. li. iiiij. q̄ a p̄sicatorib⁹ in **V**ilesia regio
ne verriculū trahēt̄; quidā iactū emerat̄; extracta inde ma
gni ponderis aurea mensa delphica; orta controuersia est̄; il
lis p̄scīn̄ se capturā vendidisse affirmātib⁹; h̄ fortune ductus
emisse dicēt̄. Quā cōditione p̄pter nouitatē rei; et magnitū
dinē pecunie; ad yniuersum ciuitatis ei⁹ pp̄lm delata; placuit
Apollinē delphicū consuli cui nam mēsa adiudicari deberet̄
Deus r̄ndit illi esse dandā q̄ sapientia ceteros p̄staret; tunc
Vilesio thaleti mensam dederunt; ille cessit eam **B**iantiz
b iij Bias/Pyrraco

Expositio epistole

Septem sapientia tuum orbem ad ultimum ad Solonem puenit: qui et titulum amplissime prudenter et precium ad ipsum Apollinem trastulit. Horum septem sapientum mentionem facit Aug^{ustus} xviiij. de ciui. dei. ca. xxvij. Sed quod tamphi nulla esset comedatio: tam viam fecisse videret me

sam illam: id alij dicunt eum in Milesiaz tuisse: ut videret ibi phos: quod tradebat astrologiam: et numeros sibi necessarios: et figuram in fabuloso litora praeheter. unde et locum in quo docebat et praehabat dicebat mensa solis: quod est de sapientie: quod ibi sapientia docetib^m apponebat. Famolissima autem erat: quod utilitas doctrine illius in multis partibus diuinabat: et forte opinio istorum quod sic dicunt: sed si sup his quod dicit Aug^{ustus} viij. de ciui. dei. ca. ii. vbi sic dicitur Thales milesius ut successores eius propagarent: naturam scrutantur: sicutque disputaciones fratres madas: emicuit maxime et admirabiliter extitit: quod astrologie numeris cophesist: defectus solis et lune etiam predicere potuit et ceterum.

Additio
Solis mea
sa mensa solis/ est illa de qua Herodo/ sa

tus li. iij. ita scribit: Cabyses constituit tripharum mouere bellum: aduersus Carthaginenses: aduersus Ammonios: aduersus Ethiopes macrobios: i. longeos quod apericata ad australe mare incolunt. Aduersus autem Carthaginenses nautas copias aduersus Ammonios peditatus. aduersus autem Ethiopias primi exploratores mittendos: per speciem dona ferendi illorum regis: spectatim illic mensas solis: Numquid reuera est simulque res Ethiopicas exploratorum: Solis autem mensa talis esse memoratur. Est enim in suburbanis pratibus oīm quod drupedum affa refertur carne: quam per noctem singuli ciuium magistratus perparat ponere: ad easque ubi luxit: cuilibet epulatum hunc accedere. Hec ab ipsa terra reddi assidue indigene auunt: Et mensa quod est solis vocat talis est ferens. Et paulo post: Exploratores in spectro carcere: inspererunt et mensam quod solis dicunt. Hanc pomponi mella: apem fine tertij libri. Heliotrapezum nominat. helios enim sol. trapeza mensa dicitur: sive scribens: Est locum in ethiopia: paratis semper epulis refertur: et quod ut libet vesci volentibus licet: heliotrapezum appellatur: et quod passum apposita sunt affirmatae nasci subinde diuinitus. Brito. a. Inuenit ille vir et ceterum littera plana est. b. Scripsit super his plenissime octo voluminibus philostratus. ille phos qui fecit octo libros de sequentibus literis per orbem terrarum.

Paulus cur-
vas electio-
nis

Damascus

et incepit per omnia septem sapientes me prudenter et precium ad ipsum Apollinem trastulit. Horum septem sapientum mentionem facit Aug^{ustus} xviiij. de ciui. dei. ca. xxvij. Sed quod tamphi nulla esset comedatio: tam viam fecisse videret me

sit apostolus eum diebus. xv. Gal. i. d. in hoc enim mysterio hebdomadis et ogdoadis et ceteris. Hebdomas sunt est a greco quod ipsi dicunt hebdomas. Et deriuat ab hepta quod est septem et si heptomos: quersa. p. in. b. et c. i. d. sit hebdomas. Similiter odoas ab ogdo quod est nomem grecum deriuat. nam haec nomine octo sunt a greco sine mutatione. Vnde et hebdomas ab hepta. i. septem. et doas quod est dies. Et ogdoas ab ogdo. i. octo et doas dies. Per hebdomadem signifiat hebdomas et venia testamentum: cui seruit septem sabbatum. Itē septimum mensum: septimum annum: et in ultimo septime decadis faciebat iubileum. Ogdoas sive octonarius seruit nouo testamento: in quo celebatur dies octava resurrectionis. Contra sic: futurum gentium predicatorum instruenda erat hunc mysterio hebdomadis. Vnde hebdomadis. i. septenarius per quem designat vel testamentum. Et ogdoadis. i. octonarius. per quem designat nouum: ut sive intelligeret per missionem septem et octo dierum apud petrum se esse constitutum doctorum novi ac ve. testa. Alio enim strarium esset illud quod legitur ad Gal. i. d. Vnde videtur petrum. Sive non discere et ceterum. n. Rursusque et ceterum exposuit. i. retulit. o. Curreret autem cucurisset. i. ne putaret inutiliter predicasse. Gal. ii. a. p. Habet nescio quod et ceterum. viua vox. Hec est lira antiqua. Hodeni habet viua vocis actus. et in idem reddit. Contra sic: viua vox vel actus viua vocis haec nescio quod latetis energie: quasi diceretur: non possum exprimere quantum iterum opereret. et haec quod sequitur: q. Et i. avares discipuli d. auctoris ore transfusa forti sonat. transfusa. s. vox forti sonat: quod forti imprimatur vel sonat: et tunc transfusa erit notatio pluralis. Energia dicitur interior operatio vobis interior. Et dicitur ab en quod est in et ergo quod est labor vel opatio. Vnde derivat ab haec ergo quod est interior operum: per interiori operatione ponitur haec. Sequitur testimonium Eschini per quod presumta probatur. r. Unde et eschines cum rhodi exularet et ceterum. Eschines et demosthenes duo fuerunt oratores: et Eschines impugnauit causam ctesiphontis. Demosthenes defendit: et eschino preualuit. vnde Eschines qui erat atheniensis: rhodum in exilio missus fuit. Et haec quod scribit in viij. lib. Valerii marini. Eschines cum apterius iudicalem ignominiam relictis athenis Rhodum petiuerat atque ibi rogatu ciuitatis: sua per i. ctesiphontem: deinde

mosthenis per eodem ordinem clarissima et suauissima voce recitans: ammiratibus cunctis virtutibus culmis eloquentia: haec aliquam magis Demosthenes: Quid inquit si ipsum audisset: quod dicitur multo magis miraremet. De isto Eschine loquitur Gual. i. i. l. Alexandridot. Inter alia senibus in palladis arce receptus Eschines loquitur: ceperatque demosthenem litem Arguit: et pace ostendit nil tutum esse. Sed quod vocabat eum bestiam. audi quod dicit Valerius marini. Tunc orator et modo tamen infelix aduersari: sic iniunici vim: ardoreque dicendi superbit: ut se scipio et pars idoneus lectore esse predicaret: excepto acerbitate vigore oculorum: terrible vultus propter accommodatum singulare: per sonovocem efficacissimos corporis motus. s. Rhodus: nomen est ciuitatis: quae Lycropolis dicitur: et etiam insule. vñ. Ili. xij. Ety. ubi agit dicitur insule: sic ait: Rhodos cycladum prima ab oriente in quod rose caputum dicitur: et in orientem dum ciuitas coderebat: ex quo transversum et in

Rhodus dico. Dic (sula Rhodos est appellata. Ca. III. vitat arrogatim pretentiam: ut prius in diuinitate suppeditata et id peritae breuitatem et planitatem. t. Nec dico: quod sit et ceterum. Hec est lira Hieronimi. q. d. non propositum tibi exempla predicta nisi scientiam d. me quod Christus meam debeat servire ad me: vel quod possit aliquis utilia audire d. me vel discere: immo dico quod v. Ardor tuos. i. seruos

A tuus. i. seruor addiscendi. a. Et discendi studium etiam absq; nobis p se pbari debeat. Ingenium docile t sine doctore laudabile est. Non quid inuenias/ sed quid queras consideramus. f. Mollis cera t ad formadū facili s: etiā si artifici t plastē cesserent man: tñ virtute totū est quicqd esse pot. Paulus aplis ad pedes gamalielis legē moysi et p phetas didicisse se gloriat: vt ar matus spiritualibus telis: postea doceret fidēter: Arma enī nre in militie nō carnalia sūt: sed potē tia deo: ad destructiōem muniti onum: t cogitationes destruen tes: t oēm altitudinem extollen te se aduersus sciām dei: t capti uates oēm intellectū ad obediē dū t christo: t parati sbiugare cū ctā inobedietiā. t Timotheū scribit ab infantia sacris litteris eru ditum: t hortat ad studiū lectio nis: ne negligat grām q data sit ei p impositionē manus p̄sbytere t rī. Tuto h̄cipit: vt inter ceteras v ritutes episcopi quē breui ser mone depinxit: sciētiā quoq; in eo eligat scripturarū: obtinente t inquit eū qui sūm doctrinā est si delē sermonē: vt potēs sit exhor tar in doctrina sana: t tradicē

Stes reuinere. C. III
B **A**ncta q̄ppe rusticitas: solū sibi pdest: t q̄tum edificat ex vite merito eccliam xp̄i: tñ nocet si destruetib; nō re sistat. Malachias pp̄ba: imo p b malachiā dñs interrogavit sacer dotes legē. Intantū sacerdoti officiū est: interrogatū respōde re de lege. Et in deuteronomio legimus: Interroga patrē tuū t annūciabit tibi: seniores tuos t dicēt tibi. In psalmo q̄z centesi emo octauodecimo: Cantabiles mihi erāt iustificationes tuę i loco peregrinatiōis mee. Et in de scriptione iusti viri: cū eū arbori vite dauid que est in paradi so compararet: inter ceteras vir tutes hoc etiam intulit: In lege domini voluntas eius: et in le ge eius meditabitur die ac nocte. Baniel i fine sacratissime vi siōis: iustos aut fulgere sicut tel las: et intelligētes: id est doctos

mus subiungare oēm inobedientiā.

Timothēū t̄c. Dic oñdit sciāz sacre scripture esse ei necessariā in q̄libet statu. Et p̄mo i statu platiōis: exēplo. Timothei ep̄i: q̄ l̄ ab infantia l̄ras sa cras didicerat: tñ monet euz paul: vt eaz studiū nō negligat: b ē qd hic dr:

Timothēū scribit t̄c. i. Timo thee sūm p̄cedētes i te p̄phetias. Glo. sūm sciētiā p̄pharū q̄ erat i te añq; eses ep̄s ordinat. Ecce q̄liter fuit ab insan tia sacris l̄ris erudit. Ad studiū vero hortat. dices. i. Timotheū. iii. d. Atte de lectiōi exhortatiōi t doctrine: t seq tur: ibiz. Noli negligere grām q̄ i te ē q data est tibi p̄ p̄hetiā cū impositiōe manū p̄sbyteri. Et exponit Glo. sic: Noli negligere grām ep̄atus q̄ est in te: q̄ tibi data est p̄ p̄hetiā. i. sanctorū electionē: in q̄ ex p̄terit: vide dicere q̄ lie futurus sit. vel. p̄phetiā hic vocat in spirationē sp̄sūcti: q̄ reuelāte cognouit apls Timotheū eē dignū ep̄ali ho noze. t Presbyterij. p̄ p̄sbytero rū Singlare p̄ plurali posuit: q̄ min trib; esse nō possunt in p̄secratioē ep̄i.

Ales t̄p̄silia als t̄deo

t̄c. t̄o. 3.

Vel iō singularis diē p̄sbyteri: q̄ vñ imponit manū ceteris assentientibus. Alia l̄ra ē p̄sbyterij q̄ p̄sbyteriū ē can sa cur manū imponat: vel q̄ impositio manū dat p̄sbyteriū ordinato. Po stea p̄ponit aliud exēplū ad idē cū dr:

v. Tuto t̄c. depinxit. i. descriptis ad Titū. i. b. Oportet ep̄m sine crimi ne esse t̄c. i. Sciam q̄z in eo eli gat. i. eligēdā ostēdat. v. Obtine te. in textu ē amplectētē. Construe sic oportet in q̄t apls ep̄m eē obtinentez eū. v. monētē q̄ ē sūm doctrinā. i. vita t̄c. vt potēs sit vita t̄ scia. exhorta ri sciētēs i doctrinā sana t̄ reuinere. i. redarguere p̄dicētes. i. eos q̄ īdi

Ancta (cū vitati. La. III)

Hāppe rusticitas t̄c. Dic do cer defectū hūi sciētē in q̄libet statu eē dānosum: cū dicit: rusticitas i. simplicitas. a. Non resistat. s. cū posit. b. Malachias pp̄ha t̄c. Dic oñdit in statu sacerdotalis di gnitatē sciām esse necessariā t̄ b p multas auctēs. Et primo assumit auctēm Malachie dicens: Malachias t̄c.

t̄c. dis. q̄ i

z. ii. c. Intatū t̄c. r̄sidere de le ge. vnde Malach. ii. b. sup illū textū:

aliqu. d. t̄p̄.

Labia sacerdoti custodiūt ciam t̄c. di

ordi. c. si ar

chiesp̄us

cit Glo. Si sacerdos de lege interrogatetur doceat resistētes cōuincat: alioq; frustra iactet dignitatē cui? nō exhibet

opationē. Tē Aggei. ii. b. sup illū lo

cū: Interroga sacerdotes legem. dicit

Glo. Sacerdoti ē legē scire dñi t ad

interrogationē d lege r̄sidere. Si sacer

dos ē sciat legē dñi. Si ignorat legē:

ipse se arguit nō esse dñi sacerdotem.

d. Et i deuteronomio legim?

xxv. a. Interroga patrē tuū t̄c.

seniores. p̄sbyt grece senior; latine.

e. In psalmo q̄z. xvii. g. dicit

Ps. i. a

Pauli: Catabiles mihi erāt iustifica

tiōes t̄c. f. Daniel i fine sa. t̄c.

h oñdit eruditā iusticiā ac sciētiā rusti

cia v̄l simplicitate meliorē. dīc g: Da

niel i fi. sa. v̄l. v̄l. v̄l. v̄l. v̄l. v̄l. v̄l.

Vissio dani

Dicīs aut̄ sacratissima hec v̄l: q̄ ē d elis secretū

icarnatiōe dñi t morte ei t die iudi/ suna

cū. Vel secretissima p̄ter difficultatē.

b. iii. Quasi firma

Expositio epistole

Ea **Q**uasi firmamentū. qd magis eminet. i. **C**oz. xv. f.
Alia claritas solis: alia claritas lune: et alia claritas stellarum.
Stella ei differt a stella in claritate tc. b **T**ides cōstū tc.
.i. simplices iusti: et sapientes docti / q̄ istrūnt alios. c **F**ul-
gebūt q̄ si splēdor firmamēti. Et ad p̄mīn essentiale.
d **L**et q̄ tc. q̄ si stelle. Stellis cō-
parant. ppter p̄mīn accidētale: qd cō-
sequit̄ ex alioꝝ instructiōne: et cū h̄ ba-
bebunt essentiale. e **C**ur paulus tc. **D**ic oñdit sc̄iam sacre sc̄ptū/
re esse necessaria in statu officii pdica-
tiōis. **E**t h̄ pbat p̄ paulū: q̄ ppter scri-
pturaz sc̄iam quā habebat assump-
tū ad pdicationis officiū: et h̄ est qd
dicit: **C**ur paulus ap̄ls fact⁹ ē vas
electiōis. i. q̄re elect⁹ et assūpt⁹ est:
vt q̄ si vas dñi p̄cōsū p̄ mūdū porta-
ret pdicationis vbū: **A**c̄t. ix. c. **V**as
electiōis ē mihi iste. **E**t responderet.
f **N**epe q̄rvas legl tc. sc̄taruz
armariū. q. d. iō ad h̄ elegit pauluz
q̄rvidit idoneū. **G**z p̄tra: Nōne gra-
tuata est electio dei. **S**olutio. hic agi-
tur de electiōe pdicationis et nō de ele-
ctione pdestinatiōis. g **P**harī-
sei stupēt tc. q̄ Paulin⁹ eruditus
erat in secularib⁹ sc̄iētūs: ne forte pu-
taret q̄ sacre scripture intelligentias
posset cape p̄ se: hic ostēdit q̄ h̄ face/
re nō p̄t sine grā reuelātē: q̄ gratia
dei reuelat arcana ad q̄ nō p̄t pueni-
re secularz sc̄iar: sicut p̄tz in xp̄o hoīe
et in sanctz hoībz: sicut fuerūt apl̄i et p̄-
phete et p̄iarche. vñ dicit: **P**harī-
sei stupēt i dñi doctrīa. i. xp̄i hoī-
minis/ q̄ plen⁹ erat grā: et tota trini-
tas ei reuelabat arcana: q̄ pur⁹ h̄ pe-
netrare non poterat. vñ Job. vii. b.
Cū mirarent̄ iudei dicētes: quō hic
Iras sc̄it cū nō didicerit? R̄ndit iesus
et dicit: **D**ea doctrīna nō est mea. lz
ei q̄ misit me. **I**te Luç. iii. d. **M**ira-
bant in vbis grē q̄ pcedebat d̄ ore il-
lius. **R**enelauit ḡ grā xp̄o hoī: reue-
lanit n̄p̄ilomin⁹ apl̄is. vnde dicit:
h **E**t mirat̄ in petro et iohāne
tc. **A**c̄t. iii. c. **V**idētes petri cōstā-
tiā et iohis: cōpto q̄ hoīes essent sine
lris et idote: amirabān̄ tc. **E**t certe
nō erat amirandū: q̄ doctorē habue-
rūt q̄ icturallo tp̄is nō indiget ad do-
cēdū: et h̄ est q̄ dicit: i **Q**uicqd
tc. suggerebat. i. indicabat.
k **E**t erant iuxta q̄d sc̄ptū est:
Didactoi theor. i. docibiles vel do-
ciles dei Theor genitiū ē hui⁹ nōis
Theos. **G**z vbi ē illud sc̄ptū: **S**lo-
sup illū textū Job. vi. e. **S**criptū ē il-
lud i pp̄het̄: **E**t erūt oēs docibiles
dei v̄l dociles: **D**icit plurālē: q̄ om-
nes xp̄he yno eodēq̄ sp̄ū repletū: lz p̄-
phetauerint diuersa: ad id tēdebāt.
quapropter cū quis eoz oēs alij p̄cordabāt: sicut i Jobel q̄ dī-
cit: **E**t erūt oēs docibiles vel dociles dei. **J**obel. ii. f. vbi n̄r-
lra ē **L**etam̄ in dño deo v̄rō q̄ dedit yobis doctorē iusticie
Ite Elsa. liii. c. **E**t ponā iaspide pp̄gnacula tua tc. vniue-
sos filios tuos doctos a dño. **I**te Hiere. xxi. f. Post dies
los dīc do. da. legē meā iviscerib⁹ eoz: et corde tc. In euāg-
lio Job. vi. e. vbi scribit̄: **E**t erūt oēs docibiles dei. **G**reci
habent: **X**ci **E**t op̄ lci πάτησ θεού. **D**idaco lsi x̄x 101 θεού. Pe-
lras latinas sonat sic: kai esontai p̄ates didactoi theor. **E**t
principiatiōe sic sonat. ke esontai p̄ates didacti theu. **A**l ei dip-
tongus h̄z sonū e. et oī diphtongus h̄z sonū i: et ov diphto-
gus h̄z sonū v vocalis. **H**ui⁹ aut̄ iterptatio: **E**t erūt oēs do-
ciles dei: vel poti⁹ docti dei. **D**idasco es̄i verbū grecū id e-
qd doceo, vñ didascalos. i. doctor et didactos. i. doct⁹. **I**ter-
per antiquas bibllas ueni h̄as figurās: θεοδιδακτοι. i. dei doct⁹.
Et siq̄ p̄dictū est sonat apud nos theodidactoi. i. dei doct⁹.

Eminet. s. Coz. xv. f.
aliam claritas stellarum.
Tuides est tuum. t.
ruunt alios. c. Ful.
ad pmiū essentiale.

S quasi firmamentum. Tuides est tuum in
ter se distet iusta rusticitas et do-
cta iusticia. Alij stellis: alijs celo
co-parallel: Quodque iuxta hebraicā
veritatē: utrumque de eruditis possit
intelligi. Ita ei apud eos legim⁹:
Qui autē docti fuerint: fulgebūt
quasi splendor firmamentū: et quod ad iu-
sticiā erudiūt multos quasi stelle ī
e ppetuas eternitates. Cur pau-
lus apls. vas electionis: Nepe
qr vas legl: et scripturaz sc̄tarū ar-
s mariū. Dharisei stupent in dñi
doctrīa: et mirant̄ ī petro et iohā-
ne/ quō legē sciāt/ cū lras nō di-
cicerit. Quicqđ ei alijs exercita-
tio et quotidiana in lege meditatio
tribuere solet: illis hoc spūsc̄tūs
suggerebat: Et erat iuxta quod scri-
ptū est: Beatus ex te: docibiles
deo. Duodecim annos saluator
impleuerat: et ī templo sedēs de q-
stionib⁹ legl interrogans: magis
docet dū prudenter interrogat.
Vnde forte rusticū petrū: rusticū n-
dicam⁹ iohānē: quoz vterq; di-
cere poterat: Et si iperit⁹ sermo-
ne: nō tñ scia. Iohes rustic⁹: pi-
scator/ idoc⁹: Et vñ illa vox ob-
secro: In principio erat verbum: et v-
erbum erat apud deū: et de⁹ erat ver-
bum: λογος: Logos grēce: multa q
significat. Hā et vberū est: et rō: et s-
supputatio: et causa vniuersiūs-
q; rei p quā sūt singula q subsi-
stunt: q vniuersa recte intelligim⁹
in christo. Ca. V

Hoc doctus plato nesci-
uit: h̄ demosthenes elo-
bāt: sicut ī Iohel q di-
dei. Iohel. ii. f. vbi nra
vobis doctorē iusticie.
gnacula tua tē. vniuer-
tere. xxi. f. Post dies il-
lā: et ī corde tē. In euāge
docibiles dei. Greci sic
dixi: Iohes. θεού. Per
es didactoi theov. Et ī
didacti theu. Alii ē diph-
sonū i: et ov diphthon
ptatio: Et erūt oēs do-
cēi verbū grecū idē est
didactos. i. doc⁹. Item
uras: θεοδιδαχτοι:
didactoi. i. dei docibi

les. i. edicti a deo: vel q̄s deus docuerat vel docebat.
Duodecim annos tē. Dicū ē. s. q̄ pharisei mirabāt
ī doctrina salvatoris: mirabāt ī doctrīa petri et ioh̄is. Duo
autē sūt q̄ faciūt excellētiā doctrīe mirabile. Primiū ē cū ille q̄
docet: et atē est tenere. Sc̄dm ē illud: q̄ illi q̄ docēt sūt simpli-
ces et idiote. Primiū videbant phari-
sei ī salvatore. vñ dī hic: Duodecim
annos tē. Ecce etas tenera. m. Et
ī templo tē. dū prudēter interrogat.
Ecce doctrine excellētiā. Luc. vi. i. uie-
nies q̄ tagit h̄. Sc̄dm videbāt ī petro
et iohāne: et iō mirabāt in eis elegatiā
doctrine. vñ dicit hic: n. His for-
te tē. Cōstrue sic: Presumendū eset
petrū et iohānē aliqd scire: nisi nos di-
cam⁹. i. si nos nō dicem⁹ rusticū pe-
trū et rusticū iohānē esse: h̄ in veritate
nos dicim⁹ et fuerūt simplices et idio-
tes: sc̄ legif Act. iiiij. c. tñ habuerūt ele-
gatiā doctrine. vñ seq̄t: o. Quoz
vterq; dicere poterat: illud qd su-
mit d. ii. Coz. xi. b. Et si. i. q̄uis. im-
periti sim⁹ sermōe. i. lingua mater-
na. nō tñ imperiti sim⁹ sc̄iētia. s. in-
spirata. Iohes rustic⁹ fuit generet. Iohes id
piscator officio. indoct⁹ sine lris ab eis
hoīe traditis: qr̄ piscator indoct⁹ erat
anteq; vocaret a dño. p. Et vnde
illa vox obsecro. illa dicit admirati-
ue et discretiue. q. d. illa vox admirabi-
lis excellētiō ceteris vnde venit: Un-
de Aug⁹. Si altius intonuerit: totus
mūndus capere nō potuisset. vñ signat̄
in aquila: q̄ ceteris avib⁹ altius volat
vnde venit eis nisi a solo deo: Illa
vox. s. In p̄ncipio erat v̄bū: et v̄-
bū erat apud deū: et de⁹ erat ver-
bū: λογος: Logos grēce: multa q
significat. Hā et vberū est: et rō: et s-
supputatio: et causa vniuersiūs-
q; rei p quā sūt singula q subsi-
stunt: q vniuersa recte intelligim⁹
in christo. Ca. V

Hoc doctus plato nesci-
uit: h̄ demosthenes elo-
bāt: sicut ī Iohel q di-
dei. Iohel. ii. f. vbi nra
vobis doctorē iusticie.
gnacula tua tē. vniuer-
tere. xxi. f. Post dies il-
lā: et ī corde tē. In euāge
docibiles dei. Greci sic
dixi: Iohes. θεού. Per
es didactoi theov. Et ī
didacti theu. Alii ē diph-
sonū i: et ov diphthon
ptatio: Et erūt oēs do-
cēi verbū grecū idē est
didactos. i. doc⁹. Item
uras: θεοδιδαχτοι:
didactoi. i. dei docibi

uelat gratia. vnde Matth. xi. d. Confiteor tibi pater dñe ce-
li et terre: quia abscondisti hec a sapientibus et prudētibus: et
reuelasti ea parvulis. Dicit itaq;: x. Hoc doctus pla-
to nesciuit. quod d̄ verbo dei iohannes predixit. Et similē
y. Hoc demosthenes eloquētissim⁹ ignorauit. et tñ
plato maximus erat philosophus. demosthenes rhetor elo-
quentissimus. de vtroq; satis dictū est. s. Demosthenes autē
qm̄ deriuationē grecā dicit a demos quod ē populus et sthe-
nos qd est virtus et status: quasi robur et status siue potētia
populi. et q̄ dicit Hieronym⁹: Hoc doctus plato ne-
sciuit: videt Aug⁹. sensisse contrariū: dicens in vñ. cōf. se-
legisse in quibusdā platonico et libris: non quidē his verbis:
sed hoc idem multis et multiplicib⁹ p̄suaderi rationib⁹: q̄ in
principio erat verbū: et cetera q̄ sequunt̄ v̄sq; ad: Et tenebre
eam nō cōprehenderāt. Et q̄ omnis anima q̄uis testimonīa
perhibeat de lumine: nō est ipsa lumen: sed verbū dei deus.

A Est enim lumen vero quod illuminat oculum hominem venientem in hunc mundum: et in mundo erat et mundo non erat factum est: et mundo non erat non cognovit. Ita dicit se ibidem leguisse: quod non deus: non ex carnem: non ex sanguine: non ex voluntate viri: neque ex voluntate carnis: sed ex deo natus est. Et his itaque videt quod doctus Plato scivit quod in proprio erat non deus: et non erat apud deum: et deus erat non deus. Verum non nesciuit a puro spiritu puro aspectu intelligentie: sicut scivit Iohannes: sed quodam ratione discursu et enigmate. Zollat enim impius non puro aspectu intelligentie complectitur gloria dei: Isaiae xxvii. b. In septuaginta. a. Perdita inquit sapientiam regis ad locum illius Abraam vidit deum eum. Hic ostendit defectum et insufficiencia secularis sapientie: et effectum et superabundantia gratiae. Ira plana est. Autem manifestat seipsum: prima sumit dominus. Coen. i. c. Perdita sapientia sapientium: et prudentia prudentium reprobabo. Sicut in mundanam sapientiam: et prudentiam elimino a predicatoribus euangelium. Et non sumit de Abdia. cap. i. c. ubi dicitur: Perdita sapientes sunt idumea et prudentia de monte esau. Item Isaiae xxix. e. Peribit sapientia a sapientibus eius: et interesse et prudentiam eius abscondetur. b. Tarea sapientiam perdet falsam sapientiam. i. Eliminabit a predicatoribus euangelium: sicut prout in paulo de quod subiungit. c. Et per quia. d. Non quod stultitia predicationis in cruce sit. i. Quis predicatione crucis stulta reputatur. i. Coen. ii. b. Verbum enim crucis perentibus quod est stultitia est. e. Tunc paulus sapientiam loquitur in terfectos. i. Coen. ii. b. Et vocat non perfectos non perfectos cognitores et doctores: quod opus non est doceri: sed auditores iam capaces: sed quam sapientiam sequaruntur. f. Sapientiam autem non seculi huius regis. i. malignorum spirituum vel phariseorum qui principes mundi videbantur. Qui destinuntur. i. quoniam sapientia destruitur. g. Tunc loquitur dei sapientiam. i. Rom. i. q. ostendit ei dei sapientiam: sed redemptione hominum loqui mur. dico. h. In mysterio. i. expoundingo mysteria in quod est significatur. abscondita ut nesciat pseudo: quod non in verbis sed in virtute est: non humana ratione comprehensibilis: sed spiritus efficacia creditibilis. i. Quoniam sapientiam. k. Predestinavit deus. i. Prodia uit. l. Ante secula. i. auctus mundus erit. m. Dei sapientia Christus est dei virtus et dei sapientia. i. Coen. i. d. Predicatio Christi dei virtutis: et dei sapientiae. n. Hec sapientia in mysterio abscondita est. Sub diuersis figuris in veteri testamento. o. De quod non est psalmi titulus. non est Pro occultis filiis regis. Colos. ii. a. p. Et quod in mysterio regis. ad Rom. i. a. q. Predestinatus autem et figuratus regis. Prefiguratus fuit in abraham. Gen. xii. a. quem Cain interfecit. i. Isaac: quem pater imolare voluit. Gen. xxii. a. In ioseph: quod a fratre videntur fuerat. Gen. xxxvii. f. In agno. Exo. xii. a. In Hieremia. Hieros. xviii. d. In lapide angulari. Isa. xxviii. d. In lapide primario. Zach. iii. c. Et multalius figuratur. r. Tunc et prophete regis. s. dictum est quod sacre scripture mysteria revelata sunt a deo proprio et apostolis: ad quod non potest pertingere scientia secularis. sed ostendit quod revelata sunt prophetis et patriarchis. Ira plana est. Continua sic: dico quod prefiguratus fuit. Tunc et prophete appellabatur videtes regis. i. intelligebat figuram mysteria revelatae gratiae divinae. Quid autem dicitur de. i. Reg. ix. b. ubi dicitur: Qui enim propheta deus habet vocebat olim videt. Hic ostendit est in genere revelatio fuisse facta

prophetis. Postmodum subdunt scriptalia exempla in patriarchis et prophetis: et primo de Abraham patriarcha: cum dicitur: sed Abraham vidit deum eum et letatus est. Job. viii. g. Abraham pater vester exultauit ut videret deum meum: vidit et gaesus est. Cudit visione intellectuali spiritu mysteria revelata. Postmodum exemplificatur in scriptis de revelatione facta prophetis: cum dicitur: tunc aperiebant celum Ezechielem. Ezech. i. a. v. Qui propterea credidit et incredulit. Isa. i. a. Et genit peccatum propterea qui in quietate regis. r. Reuelata regis. oculi meos. i. intellec- tum meum. v. Et considerabo misericordiam tuam. Sed quod perebat hebreus. Certe quod regis Lex ei spiritualis est. i. spiritus in intelligenda. u. Coen. iii. b. Ira ei occidit spiritus aeternificans. a. Et revelatio ne operatur et iterum. Rom. viii. c. b. Accide regis. steplemur. u. Co. iii. d. Ira est. Nos vero oculi revelata facie domini gloriam speculantes regis. Et exponit gloriam. Nos autem reuefacies. i. expedita rore in quiete deis est velam. Speculantes. i. pro specula ratione rationis videntes. Gloria dei. i. gloriatur dominus regis. vide tota gloria. c. Liber in apocalypsi. Hic ictus quinta principalis pars istius epistles in divisione prophetarum: et ostendit hebreus Hieros. sacre scripture difficultatem duplum. Primo ostendit particularis aliquorum librorum difficultatem tagendo. Secundo generalis pro libris singulos discurrendo: ibi: Videlicet manifestissima est genit. Ita ista pars in quod particulariter procedit habet duas partes. In prima ostendit difficultatem sacre scripture absolute. In secunda comparativa: ibi: Taceo de gratia matice. Ira plana est. Liber in apocalypsi. i. liber apocalypsis. Apocalypsis id est quod revelatio: quod ibi multa revelantur. d. Septem sigillis signatur ostendit. i. septem sacramentis quod sunt in humanitate christi: propter redemptione humani generis: quod sunt conceptionis nativitas passio descendens ad inferos resurrectionis ascensio aduentus ad iudicium. e. Quod si dederis regis. Tunc istud sumit de Isaiae xxix. d. f. Quod si hodie regis. s. ostendit difficultatem hic consummatur sciolorum presumptio. Et in fine consummatur quod non possunt intelligere nisi per revelationem. dicitur: g. Quod si hodie putatur regis. Ecce presumptio. g. Tunc signatur liber: nec apire possunt nisi ille reseraverit qui habet clavis dauid. Et necesse est reseraverit qui habet clavis dauid: quod apertus et nemo claudit: claudit et nemo apertus. h. In actibus apostolorum regis. Postquam consummatur sciolorum presumptio subiungit studiosorum habitationem: et consuetudinis imperfectionem. Et ponit exemplum de eunuchus studioso: quod scribitur Actus viii. e. In actibus apostolorum sanctus eunuchus: unovir. Ita scribitur in antiquis. Hoc plus placet mihi Ira modernorum scribentium immo sanctus vir. quod antiqui implice dicunt: moderni dicunt explicite. i. Logonomina. i. simul nominatur quod virum etiam eunuchum appellat: Actus viii. e. ubi dicitur: Vir ethiops eunuchus regis. k. Tunc legeret esaiam per regis a philippo. Unus de septem: nec enim apista ille philippus dicitur: huic quod minus imposuit se manus. l. Putasse regis. Post ostendit scripture difficultatem: post continuam sciolorum presumptio: post expressam studiosorum imperfectionem: sed subiungit doctrinam necessitatem dicitur. m. Quod possunt nisi alii me docuerint. q. d. non possunt intelligere sine doctore. In opusculo vocabulorum biblie iuuenies tria genera eunuchorum. Quidam enim sicut nascitur quod dicitur castrati. i. castrati facti sunt Alii facti sunt

apocalypsis
Septem signilla.

Philippus

Eunuchi

A fabri metalloꝝ. ad differentiā aliorū fabroꝝ. fabri em
qubet artifices cōiter appellant: s̄ p additioꝝ cōiter specifi
canc: vt cū d̄: faber ferrariꝝ: faber lignariꝝ. **Lanarij** / sūt
fullo q̄ operant de lana. **Fullones** / qui pannos parat et erandi
dat. Et dicunt a fulgeo fulges: q̄ faciūt pānos fulgere. **Gel**
dicunt fullones q̄si fullādo lauantes:
peller vel q̄si fortiter lauātes. **Supellex** d̄
om̄e instrumētu et ornamētu domus.
Et d̄ a suppleo supplex: quia supplet
defectū dom̄. a **Qd̄ medicoꝝ** ē
pmittūt ſc̄. Ita scribit i ep̄lis **Ho/**
ep̄la. 2. ratuꝝ d̄: Manē agere ignar⁹ nauis
timet abrotanū: egrō Nō audet n̄i q̄
didicit dare: q̄d medicoꝝ ē **Promit**
tūt medici ſc̄. b **Hola ſc̄pturaz**
ars ē: quā ſibi oes/tā viri ꝑ mulie/
res: tā docti ꝑ iſpiētes: **Dedicat**. i.
appropriat et vſurpat. c **Passim.**
.i. cōiter: idifferēter: vbiꝝ. Et b̄ pb̄at
p ſlum Horatii dicētis i ep̄lis: **Scri**
būm idocti doctiꝝ ſc̄. Et pponūt
ibi optimi ſluis de iſta materia: **Du**
tanū mentē pplus leuis: et calet vno
Scribēdi studio: pueri p̄fleḡ ſeueri.
Frōde comas viridi cenāt: et carmina
dictāt. Et ſubiūgit **Hiero**, multa incō
ueniētia q̄ ſequunt ex taliū doctrina.
Et primo oñdit doctrinā taliū esse in/
eptā: cum dicit: d **Hanc** garrula
an⁹ ſc̄. oes iſti inepti ſūt ad docēdū.
e **Delyrus**. i. desipiēs. lyrinia enī
grece delipiētia est. vñ dicunt **Orige**
nis lyriniata errores eī in qb̄ des/
puit b̄m **Iſid**. **Etymol.** x. delyrus d̄
mēte defect⁹ p etatē: q̄ a recto ordine
et q̄si a lyra aberret. Lyra enī ē aratio
nis gen⁹ cū q̄ agricole facta ſemiētē di
rigūt ſulcos in q̄ ſluis ſegetes decurrunt.
ſluis: Pollice tango lyrā: facio cū vo
mere lyrā. Item grecisim⁹. Delyro di/
ſcordo: dlyro deuio dico. Est lyra ſōs
p̄mi caput: ē ꝑ lyra ſcdi. **Horati** i. ii.
ep̄la: Quicqd delyrant reges plectun
tur achini. f **Genex**. quasi ſe ne/
ſciens. **Gc̄do** oſtendit doctrinā taliū
ſupbaz: ibi: g **Alij** adducto ſup
cilio. vt etiā ſapientes videant: quo/
rū ſugbia manifestat in ſupcilio abdu/
ctione: in grādiū trutinatione: in p̄fie
ſupciliū oſtentatione. **Supciliū** d̄ ſuſi
ſuppoſitū. **Ciliū** / ſt̄ tegumen oculoz:
ſic dictū: q̄ celet oculū. v̄la cilleo. les.
q̄d ē mouere: q̄r frequēter mouet. In
ſupciliū abductione: ſignū ſt̄ ſupbie.
h **Trutinatēs**. i. cā magno pōde/
re pferētes. i. **Grādia** verba. i.
inflata et intelligibilia: ꝑ paꝝ ſciat. vñ
optime cōpetit eis illud q̄d dicit **Ho/**
arte ratiū i poētria. **Telephus** et peleus
cum paup et erul vterḡ: Projicit am/
impule pullas et ſequipedalia ſlba. Ampul/
le vel ambulle dicunt ſlba inflata: q̄si
plena bullis in circūtu. **Sesqui** d̄ to
apeda. vñ ſeq̄pedalia dicunt mēſurā toti/
lie pedis cōtinentia. Cetera plana ſunt.
Tertio oſtendit doctrinā taliū ſt̄ inep̄tā et p̄frosam; ibi:

exponunt de xpo: cu auctor loge aliena fuerit intentione: et maxime coram intelligebit non deberet h facere. Continua sic, dixit q in cognita aptata testimonia. p Quasi non le. ho. et virgili. Virgilioce liocetonas. i. opuscula de yisibus homeri et virgili cōposita. Exceptiones quā sunt de libris homeri et virgili: et duos libellos redacte: et quod multi vīsus ppter pdicto auctor intentionē adaptati xpo. Excerptores autē libros homeri et virgili trascurrentes vbiq̄ ueniūt aliqd quod sue materie possent adaptare pucto signuerūt: ut quā copiarēt pempti ueniret: et ab hīmōi pūctioē cētones dicūt septa cōpilata ex p̄sib hincide collecti: et bīm nūez p̄tinuat. Cēto eīvībū grecū idē ē quod pūgo. vñ dī h cēto omis: idē. s. quod pūcto vel pūctatio. Isi. i. Etymol. vbi agit de metris ibi dicit: quā cētones sūt q̄ de carminibus homeri et virgili p̄pria opa more cētenario ex multis hīcinde cōpositi vñ sartūt corp̄. vñ bīm ip̄z cētones dicūt a cētu. Et nota q̄ declinat h virgiliocēto: et hic homeroce to. vñ homeroce tonas accusatiū grevis ē: et sīlī virgiliocētonas. Cēpo suīt autē homeroce tonas de xpo Eudo Eudochia chia vxor Theodosij mīoris. vñ gilio cētonas sc̄psit Proba vxor Adelphi Proba ī quod posuit p magna pte p̄tinētiā noui et ve. te. Et credo q̄ op̄ illud cōtinet septigētos et quāq̄ vīsus. Isi. dī d̄ ea i. i. Ety. ca. xxvii. q̄ de fabrica mūdi et euāgelijs plenissime exp̄sīt. Hō exponav̄ līram. Dicit enī q̄ icōgrua aptant testimonia et male intellecta. Quasi non legerim̄ ho. et cē. sicut et ipsi quod falso est. q̄ Ac non sic etiā Maronē et cē. Ista līra ē Hiero. Cōtrue sic: Ac. p. et resumē q̄ si ita loquēt̄: Quasi non lege. homeroce tonas et vñ gilio cētonas: q̄ si non possum̄ sic. s. sic ipsi dicere. i. dicēdo affirmare. marone. i. virgiliū si ne xpo. i. non intelligēdo de xpo vel non habito respectu ad xp̄m fuisse xp̄ia. nū. i. auctes q̄s ipsi assumūt scripsisse de xpo. q. d. possem̄ dicere si velle in q̄ virgili libri scribēs intelligeret de christo: cu tñ ī p̄itate non h̄ diceret de ip̄o: h̄ dicere nolum̄ ne icōgrua testimonia usurpem̄: sic illi q̄ dicit cū intellerisse de xpo. r Quia sc̄psit: h̄a redit et cē. ut p ordinē oīdāt q̄ dicte auctes usurpate sint: nec de christo loquans. Nota q̄ pollio dux germāci exercit̄: captata salona ciuitate dalmatiae: eodē anno p̄fūl romanū fieri. p̄meruit. vñ Virgili i. Buccol. iij. egloga. Qui te pollio amat veniat q̄ te q̄z gaudet. s. venisse ad p̄su latū. Eodē anno habuit filiū quē sa lona deuicta saloninū vocauit: q̄ na t̄ parētibus risisse dī. quod erat malū omen: qm̄ in ip̄is p̄mordijs interiūt. Virgili dō volēs omen illī dī bonū Astrea vīru quertere: dīc q̄ ip̄o regnāt erit iusticia ī tra. Et multiplicr cōgo

uertere: dīc q̄ ip̄o regnātē erit iusticia ī t̄ra. Et multipl̄r cō go
mēdat eū d. **J**ā. s. nato salonino. et. i. etiā ḥgo. i. iusticia re
dit. **J**usticia dī p̄m fabulas filia fuisse Astraei gygāt? ḥgo
qz icorrupta dī ec. **O**vidius. j. metamor. **V**icta ledet pietas **O**vidi? .j.
z ḥgo cede madētes. **U**ltima celestū terras astrea reliquit. **M**etamor.
Redeūt sa. regna. s. p̄ma etas q̄ fuit aurea. vñ **O**vi-
di? **A**urea p̄ma lata ē etas. **T**ā no. p̄genies. s. **S**alo-
nin?. celo demittit alto; q̄ natōe celest̄ reputabif. p̄p/
bitates suas. **O**ia illa iuenies ī **Buccol.** in. iiiij. egloga. **T**ē
alia auētas: **H**ate mee vires t̄c. nō ē dicta d̄ christo: imo
sicut ptz in fine p̄mi eneidos vba sāt **Veneris** ad **Cupidinē**
filiū suū supplicat? vt assūpta forma **Juli** **Scaniū** nepot? sui
scz fili? **E**nē quē diligebat **Dido** carthaginēsis regia infla/
mare eam

Expositio epistole

Emaret eā ad amorē Eneē. Itē illa auctas: a **T**alia per stabat tē, non de xpo lz de Anchysē dr in. ii. **Eneidos.** Cū enī Eneas patrē suū d troiano icēdō i humerē exportasset: t cū eo fugā inire voluisset ille nullo mō cū eo voluit exula/re: nec Troia iā succensam deserere. **U**n dr de eo ibidē: Ab negat absīla vitaz pducere **Troia** **E**pilūgs pati tē. Et cū esset veteran⁹ volebat mori in terra nativitat⁹ sue.

Virgili⁹ ii. In fine dicit Virgili⁹ de eo: **T**alia pstabat memorās fixus b q̄s manebat. **Puerilia** sūt hec t circulator⁹ ludo silia: docere qđ ignores: imo vt cū stomacho lo d quar: nec hoc quidē scire quod nescias. **Ca. VII**

Circulato / **ri⁹ ludus** **I**delicet manifestissima est genesis: i q̄ de creatura mūdi: de exordio generl humani: de diuisione terre: d cōfusione linguarū: et gente vsc⁹ ad egyptum scribit hebreorū. **P**adt exodus cū decē plagi: cū de b calogo: cū mysticis diuinisq̄ h̄ c̄ptis. **In pmptu** est leuiticus f̄ liber: in q̄ singula sacrificia: imo m̄ singulē pene syllabe: et vestes aaron et tor⁹ ordo leuitic⁹ inspirat celestia sacramēta. **Numeri** n̄ vo: nōne tot⁹ arithmeticē et p̄phetiq̄ balaā: t q̄dragintaduaq̄ māsionum p̄ heremum mysteria continent. **Deuteronomiū** quo o q̄ secūda lex t euangelicē legis p̄

Circēsis lu / **dus** **A**liq tñ exponūt illud de ludo circēsi: de quo dicit **Isid.** **E**tymol. xvij. Circenses ludū ideo dicti vel a circēendo: vel q̄ vbi nūc mete sūt: olim gladiū ponebā tur q̄s quadrigē circūibāt: t inde dicte circēses: ab enīb⁹ circa q̄s currebat. **S**iquidē etiā i litorē circa ripas fluminū cursus agitātes gladios in ordine i litorē ripe ponebāt. **E**t erat artis: equū circa pericula torquere. **U**n t circenses dicti: q̄si circū ense. **I**sti ludi periculosi t infructuosi erāt: sic silr doctrīna talūridiculosa ē. **A**liq tñ exponūt illud de ludo circēsi: de quo dicit **Isid.** **E**tymol. xviij. Circenses ludū ideo dicti vel a circēendo: vel q̄ vbi nūc mete sūt: olim gladiū ponebā tur q̄s quadrigē circūibāt: t inde dicte circēses: ab enīb⁹ circa q̄s currebat. **S**iquidē etiā i litorē circa ripas fluminū cursus agitātes gladios in ordine i litorē ripe ponebāt. **E**t erat artis: equū circa pericula torquere. **U**n t circenses dicti: q̄si circū ense.

Stomach⁹ **Isidorus** **I**sti ludi periculosi t infructuosi erāt: sic silr doctrīna talūridiculosa ē. **A**liq tñ exponūt illud de ludo circēsi: de quo dicit **Isid.** **E**tymol. xviij. Circenses ludū ideo dicti vel a circēendo: vel q̄ vbi nūc mete sūt: olim gladiū ponebā tur q̄s quadrigē circūibāt: t inde dicte circēses: ab enīb⁹ circa q̄s currebat. **S**iquidē etiā i litorē circa ripas fluminū cursus agitātes gladios in ordine i litorē ripe ponebāt. **E**t erat artis: equū circa pericula torquere. **U**n t circenses dicti: q̄si circū ense. **I**sti ludi periculosi t infructuosi erāt: sic silr doctrīna talūridiculosa ē. **A**liq tñ exponūt illud de ludo circēsi: de quo dicit **Isid.** **E**tymol. xviij. Circenses ludū ideo dicti vel a circēendo: vel q̄ vbi nūc mete sūt: olim gladiū ponebā tur q̄s quadrigē circūibāt: t inde dicte circēses: ab enīb⁹ circa q̄s currebat. **S**iquidē etiā i litorē circa ripas fluminū cursus agitātes gladios in ordine i litorē ripe ponebāt. **E**t erat artis: equū circa pericula torquere. **U**n t circenses dicti: q̄si circū ense.

Diuiso **genēsis** **I**delicet manifestissima est genesis: sicut dictū est supra. **H**ec est quita pars principalis istius ep̄le: in qua ostendit difficultas sacre scripture: t ideo non pōt intelligi sine doctore. **E**t diuidit in duas p̄tes: in quarū prima ostendit ista difficultas sacre scripture p̄iculariter lib̄os ali quos p̄stringēdo. **G**ecūdo generaliter p̄ lib̄os singulos discurrēdo. **P**rima ps̄ icipit: ibi: **L**iber i apocalypsi. **G**ecūda hic: **G**elidelicet manifestissima tē. **I**te ista ps̄ h̄z tres. **I**n prima ostendit veteris testamenti difficultatē. **I**n secūda ostendit affectū suū ad sacrā scripturā: et humiliiter cōfitetur ignoratiā suā: ibi: **L**ernis me tē. **I**n tertia innuit noui testamenti obscuritatē: ibi: **T**angā t nouū. **H**is vīlis līre insītam. **P**ri⁹ dixerat q̄ ridiculous est tibi docere qđ ignoras/ et ignorare qđ nescias. **G**idelz. i. videre lz q̄ dixerim hic. q. d. v̄bi grā: fm̄ opinionē istoz: manifestissima. i. sc̄illima est genesis: lz in veritate difficultissima est. **E**t h̄ oñdit dicens: **I**n q̄. s. agit t scribit. **D**e creatura mūdi: **B**en. i. **D**e exordio generis hūani: **B**en. ii. **D**e diuisiōe terre: **B**en. x. t. n. **D**e p̄fusioe linguaz: **B**en. vi. **E**t gente vsc⁹ ad egyptū scribit hebreorū. a. xij. ca. vsc⁹ ad. xlviij. **A**ssignādo istaz p̄tu⁹ diuisionē oñdit **H**ieronym⁹ p̄tinctie genesis difficultatē t mysterioe innuit obscuritatē: vt exclu/dat eoz stultā opinionē: t silr facit i alijs libz. **L**iber genesis hebraice dr̄ breschith: grece γερεσιος: latīe ḡnatio. **E**t fm̄ **Isid.** **E**t. vi. sic appellat: eo q̄ exordiū mūdi t ḡnatio seculi in eo cōtineat. f. **P**adt exodus. fm̄ eoz opinionē: sed difficultissim⁹ liber est fm̄ p̄tate. t hoc p̄bat tāgedō ipsi cōtine-

tie difficultatē dicens: g. **C**ū decē plagis. s. ca. viii. ix. x. **G**ri. xij. b. **C**ū decalogo. ca. x. **D**e calogus dr̄ a decē t lo **D**e calogos qđ ē lermo: quasi decē p̄ceptoz locutio: vel ip̄a decē p̄ceppta. i. **C**ū mysticis diuinisq̄ p̄ceptz. xii. xxii. xxiii. ibi **E**rodus enī de iudicib⁹ agit: t multa mysteria tangunt. **I**ste liber hebraice dicit **E**lle smoth: grece ero/dus: latīe exitus eo q̄ egressum pp̄li isrl̄ de egypto disert. **E**t nota q̄ sicut nos noīamus psalmos a p̄ncipis: ita hebrei a p̄ncipis ip̄ponit noīa libris. vnde **E**lle smoth sonat: hec noīa: fm̄ **R**emigiu⁹ scribit elle smoth: fm̄ **I**sido rū helle smoth. **E**rodus cōponit ab ex t odus via. **I**te odos laus vel cātus. **O**r aut̄ quidā dicunt q̄ p̄ via scribit p̄ omicron. i. o breue. p̄ cātū v̄o p̄ ome/ga. i. o longū: nō semp seruaf in cōpo/sit. vnde **J**uuenalis in primo. **S**i q̄ **J**uuenalē theatro: maiestas tādeq̄ redit ad pul̄ in primo p̄ita votum. **E**rodium. i. cantilena.

k. **I**n pmptu. i. in agto. l. **E**st leuiticus liber: supple fm̄ opiniōne eoꝝ: sicut dictū est. s. **U**n t tales **H**ieronym⁹ notat ip̄ius difficultatē cū dicat: m. **I**n q̄ singula sacrificia: imo singulē pene syllabe vestes tē. de vestib⁹ aaron principaliter agit **E**ro. xviij. **P**er recapitulationez **L**euitici. viij. **I**ste liber hebraice dicit vaujra: grece leuiticus: quia de electi **L**euiticione t ministerio leuitarū agit latīne offertorius vel sacrificatori⁹: q̄ de sacrificiis et de his q̄ offerebant ex lege tractat. **E**t nota q̄ hebraice. vāi: sonat et ikra: vocavit more hebreoz q̄ a p̄ncipis denominant libros suos: tñ nos ponim⁹: aut̄ p̄ z. **E**t dicim⁹ vocavit aut̄. n. **N**umeri vero: non ne tot⁹ arithmeticē tē. **I**ta inueni scriptū in antiquis. **T**āgendo libri cōtinentia ipsius innuit difficultatem: **N**ōne tot⁹ arithmeticē. b̄ dicit p̄t numerz in caplo. **P**rophetie **B**alaā. xij. et. xxiiij. **Q**uadrāgitaduarū māsionū. xxiiij. **A**ritmeticā ē disciplina **A**ritmū numeroz: t dr̄ ab ares. i. virtus: t rhythmos qđ ē numerus: ca quia tractat de virtute numeri. **V**el dicit a rhythmon quod ē numerus: q̄ tractat de virtute numeri: cuius auctor̄ primus **P**ythagoras fuit. **H**ic herem⁹ dicit desertū sicut dicit magister in historiis. **I**lle liber hebraice dicit vaidabber: quod apud nos sonat: **E**t locut⁹ est: tñ nos nō habem⁹. et. **N**ōne grecū nō habem⁹ in scripturis nostris: nā grece arithmos: dic̄ latīne liber numeri vel numeroz. **V**el dicit qñs numeri pluraliter: sicut solet dicit: hic legit̄ in numeris. **M**erito aut̄ b̄ noīe censem̄: q̄ quattuor hic principaliter numerant. s. de omni pplo viri apti ad arma ferenda: primogeniti leuite: q̄ etiā bis numerat. t māsiones p̄ quas p̄fecti sūt. o. **D**eu teronomiū v̄o tē. **I**ste liber hebraice dicit elle hadborim qđ sonat: hec verba. **N**ā a p̄cipio dicit more hebreoz. fm̄ **R**emigiu⁹ hadborim hebraice: deuteronomiū grece: sc̄da latīne: **G**reci appellat deuteronomiū sc̄dam legē/ a d̄ E T E P O S. i. secūdū: t μούσος: vel nomā qđ ē lex. vñ dr̄ deuteronomiū. i. secūda lex. **E**t ex b̄ qđā errātes dixerūt duas ec̄ leges. **U**nā datā a deo/ q̄ i libris p̄cedētib⁹ ḥ̄m̄. **A**liā a moysē in hoc libro. **E**t dicūt q̄ d illa lege dicitū est. s. i. numeroz: **L**ocutus est de ad moyſen. de illa dicit hic: **L**ocutus est moyſes ad oēm isrl̄. **A**d b̄ sciendū q̄ pentateuchis **L**ex nō ē nīsī vna lex q̄ ab Ap̄lo t alijs sepius vocat lex **M**oyſi q̄ lex dei. **D**ebreus vocat etiā hos qñs libros: thorath. i. legem: **N**ec ob aliud dicit iste liber: secunda lex: nisi q̄ p̄dicta in p̄cedētib⁹ libris hic iterat̄ quasi lex iterata. Iterantur aut̄ hic tria t trib⁹ d̄ causis. **P**recepta t ceremonie ad cōmēdationē memorie t ipsoz p̄firmationē. **B**eneficia dei/ ad rob̄: andā in illis dei dilectionē. **F**lagella que murmurantes sustinuerūt ad incutiendū timorē. p. **E**t euāgelice legl̄ p̄figuratio. **S**icut enī moyſes veterē legē q̄ dicit̄ lex timoris iterauit: explanauit t cōsumauit: addēs p̄ceptū amoris: sic salvator̄ nōster eandē legem iterauit: mysterie reseruauit: t cōpletioem fecit in lege euāgelica: q̄ est tota amoris: t in hoc moyſes

A hoc Moyses typum gerit Christi. Secunda lex figura sicut euangelij.

Lex continet figuram quarum in euangelio manifestat vita.

vñ Joh. i. b. Lex p. moysen data est; gfa et vita p. Iesu Christi facta est. a Hieronymo sic ea hz q. priora sunt. i. in predictis libris dicta. b Et tamen noua sunt omnia. i. apparet.

c Noua. q. noua est dicendi stilus et

elegantior modus. Isidorus in viii.

Ety. sic exponit. Secunda lex. i. repetitio; et euangelice legi pfiguratio q. sic ea

habet q. priora sunt; ut tamen noua sunt oia q. in ea replicantur. Tel de veteribus con-

struuntur cum lequelibus et melius ut credo

sic: De veteribus hucusq. moyses. q. d. hucusq. moyses egit de veteri testa-

moto. et b est qd sequitur: d Hucusq.

pentateuch. i. qnq. volumina moy-

si; a penta quod est qnq. et techos qd

est volume. Moyses a moys qd in lingua egyptiaca d. aq. et les qd e assum-

ptio: q. assuptus e de aqua a filia pharaohis. e Quib? qnq. vbi. i. libris. f Loq se tc. glia. id sumitur d. i. Coz. xiiii. d. g Job exemplar tc. coplectis. q. d. pauca vel nulla sunt q. no continet. h Prosa in-

cipit. a primo ca. vsq ad tertium.

i Versu labi. a tertio vsq ad pncipiū qdragesimilicō. k Pedestri sermone finit. a principio. xlii. vsq ad finē. Respicere plorū sup illud Job scz

Cogor p singulos. Et ut oia ista pla-

nū intelligas: psa sicut dicit Isidorus in. j. Ety. est pducta oratio et a lege me-

tri soluta. Et dicit a proson qd est solutū: pductū vel plixū: q. no artat numero pedū vel sylladarū: s. in longū. p vo-

luntate pducit. Versus est qui pedib?

in suo ordine dispositis certo fine mo-

deraf: et dicit a vertendo: q. tadiu de-

bet verti quoq. recte constituta. Ser-

mo pedestris dicit humilis sermo. vñ

arte Horati in poetria: Et tragic plorū,

dolet sermone pedestri. l Omnes tho.

q. leges dialectice tc. Ad evidentiam

istoz fiat talis syllogism in primo mo-

prime figure: Omnis ho est aial: ecce

maior ppositio. Omne risibile e ho: ec-

ce minor ppositio siue assuptio: q. omne

risibile est aial. ecce conclusio q. elicit ex

missis. Confirmatio autem isti conclusio-

nis siue illatiois est regula q. dicit: De

quocunq. pdcias species et gen. Unde

dicit Tullius in. j. rhet. Confirmatio

est p quā arguendo nostre cause fidē et

auctoritatē et firmamentū adiungit ora-

tio: sicut patet in textu: maior ps libri

Job p modū disputationis tradita est.

m Singula i eo tc. cauti scrip-

serit. Cauti. i. fideli. ca. xix. d. vbi di-

cit: n Scio inquit tc. videbo

deū. Quod qdā addūt saluatorē me-

um. Gregorius no habet: nec Philip-

pus: nec antique biblie correcte.

o Quē visurus tc. et no ali. l3

alterat. p Reposita ē hec spes

mea i sinu meo. i. in mēte mea. No-

ta q. quidā dicit q. Moyses cōposuit

libri Job: et ideo fm ipso ponit in ista ep̄la post pētateuchū

a Hieronymo: s. hoc no est vez: nec credit a magistris q. ali

us eu cōposuerit nisi ipse Job: exptus realit afflictōes iuas:

nec fuit hec parabola conficta sicut dixit Rabbi Moyses q.

impossibile est hominem posse sustinere talia. Ordinat autē hic a

Hieronymo statim post pentateuchū an Iosuer: q. ante edit

fuit. Job em an Iosuer fuit: et vt qdā dicit alio noie appella-

bat Jobab: sicut legit Ben. xxvi. d. Et hoc attendit Hiero-

nym: ideoq. ipm immediate post pentateuchū moysi posuit.

Et nota q. ille Jobab fuit rex et regnauit post Balach filium

Lyon: et nomen patris ei fuit care de bosra: et hunc dicunt

fuisse Job ut dictū est. q. Venia ad iesum naue. i. ad li

brū Iosuer: q. fuit filius naue: vnde dicit bennum. i. fili naue:

vel nun/qd idē est. Cognominat autē sic ad differētiā Jesu fi-

li syrach pronepotis Jesu magni sacerdotis: qui scripit Ec-

clesiasticū. Itē iesus naue trinomius fuit. dicebat em iesus

iosue et osee. r Typum domi-

ni tc. pfert. i. p̄tendit. s Tran-

sit iordanē. iii. ca. t Hostiū re-

gna subuertit. a vii. ca. vsq ad

xv. v. Dividit terrā victori

pplo. a. viii. vsq ad. xiii. r Et

p singulas v̄bes tc. descpsit:

q. d. pp̄ualiter de militari et triūphā

ti ecclia exponunt. y In iudicū

libro tc. tot figure. In figurarū ber

multiplicatione ostendit difficultas

spūalis intelligēt. Itē liber d. So-

phim hebraice: qd iter p̄ta speculās

eos: vel speculator eoru: q. vsq ad

beli sacerdotē describit iudices q. fu-

erunt ppli speculatores: et iō appella-

bas liber iudicū tāb a materia. Vi-

deſ tā qbusdā auctorib? sic noſatus:

vt chronice scribende quisq. iudicū

suū tempus in actis redegerit: q. au-

tem i vñ cōpegerit dubiū est: Qui-

dam dicunt q. samuel: alij q. esdras.

Verisimilius videt q. ezechias qui

parabolas salomōis et libru Reg.

in vñ collegit: ita scribit i historijs.

z Ruth moabitis. i. d. moabit

di regiōe existē. a Eliae explet

yaticiū. i. p̄phetia. b Dicen-

ts. vii. c. c Emitte agnū tc.

blo. Ruth moabitis nuplit Booz:

et quo Obeth genuit: ex q. Jesse pa-

ter David. de cui semine virgo ma-

ria pcessit: q. p̄pm cōcepit et peperit:

dicit ergo: d De petra deserti:

id est de Ruth gentili. Bētes em la-

pides p deo colebant: et ideo a deo

deserti erāt. e Ad montem fi-

lie sion. i. hierusalē. Tel potius ad

ecclesiā que est in cōtemplatione tanq

speculationis filia. f Samuel i Liber Sa-

tc. Liber regū apud nos distinguī muelis

in quattuor volumina: fm hebreos

in duobus libris cōsistit: quorū pri-

mus dicit Samuel a nomine aucto-

ris: ita scribit in historijs. Alij dicū

q. primā partem scripsit Samuel: se

quētia vero ei vsq ad calcē scripsit reguz liber

david. Secundus liber dicit Malachim: id ē Regū a materia: quē q.

dā vocant malachot qd sonat regno-

rum: sed vito, agit enim d vno re-

gno iudeoz tātū: et de regibus eius:

sed in duo diuisum fuit. Scripto au-

tem ē chronice liber iste sub singulis

regibus: qui compactus est in vnum

a hieremia: qd ex inde patet: q. idez

est finis huius libri et hieremie: ita

scribitur in historijs. dicit itaq: Sa-

muē id est primus liber reguz apud

hebreos: qui primus et secundus di-

cit apud nos. g In heli mor-

tu. i. Regū. iii. d. h Et in oc-

cione saul. i. Reg. xxx. b. i Legem abolita. i. de-

letā. In morte heli sacerdotis et saul regis translatio regni et

sacerdotij pfigurat. ideo sequit: k Porro in sadoch at-

q. dauid tc. In sadoch. ii. Reg. viii. d. In dauid. ii. Reg.

ii. a. l Adalachim id est tertius tc. a salomone vsq

ad iechoniam tc. A salomone. iii. Reg. iii. vsq ad ie-

choniam. iii. Reg. xxvii. Laue ne decipiaris in nominet

quia alio nomine dicebat Eliachim filius iosie. Inter istos

duos describit regnum iuda. m Et a hieroboam. iii.

Reg. vii. vsq ad osee. iii. Regum. xvii. Inter istos duos

describitur regnum israel.

c Regū iuda

Expositio epistole

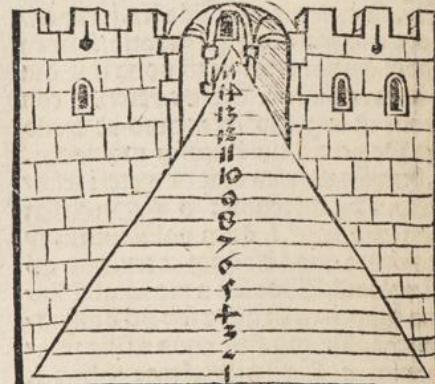
Ea Regnū iiii. Per regnū iuda designat paucitas fidelium regnū uirū multitudo hereticorum. b Duodecim pphē. s. minores. c In vni? volumi. angu. r̄. In plogo sup. Osee dicit expiatus. ubi ait: Hoc tñ vos o Paula et Eustochiu amonitas scire volo vnu libru eē duodecim. ppharū. s. q̄ reuin vno volumine coartat: i plogo libri regū ponit rō. vt sc̄z tot essent libri quos sūt littere alphabeti apd hebreos. d Osee crebro nominat ephraim r̄. Per ephraim sicut dicit Hieronymus super Osee. v. a. hieroboā signat. Noie ierac̄el decē trib⁹. Iste hieroboā q̄ fuit d̄ stirpe Ephraim filii Joseph regnauit sup decē trib⁹: et fecit populum idolatrare sicut scribit. iiii.

Samaria. Reg. xii. g. e Samaria: ciuitas ē metropolis decē tribuum a q̄ oīs regio in circūtu nomē accepit: quā Hennacherib rex assyrioz construxit: vocauitq̄ samariā. i. custodiāt: q̄ q̄ isrl̄ transfluit: ita dicit Isidorus Ety. xv. Item Hierony. super viii. Osee Nō i v̄be Samaria positi erant vituli: sed in dan et bethel. Per samariāz & oīs v̄bes decem tribuū signant. f Joseph. nō recolo me legisse in Osee: forte via sc̄ptoris ponit h̄: vel intelligit i filio suo ephraim: qđ videt haberi ex glosa Hierony. Osee. i. ubi dic̄t Ierac̄el ē metropolis in regno: samarie/ iuxta quā sunt capi latissimi: et vallis vasta plus q̄ decē mili b̄ passiū. iiiij. Reg. xvii. d. In hac cōmiso prelio ab assyriis: celus est israel. i. decem tribus q̄ dicte sunt ephraim: ppter hieroboaz d̄ ephraim genituz: qui primus fecit scisma in pplo. Dicunt et ioseph: quia ioseph erat pat̄ ephraim. g Ierac̄el interptat semē dei: q̄ christus est in q̄ vere implet qđ p̄ sanguinē Naboth ierac̄elitis p̄figurat. h Etyxorē forniciariaz. Osee i. a. i Et adulteraz: maritū expectantem. Osee. iij. ubi dicit glo.

i Hai. Sicut p̄ forniciariā decē trib⁹: ita p̄ hāc adulterā iudeā spūaliter intelligim⁹ r̄. In summa tene qđ dicit Isidorus Ety. viij. Osee saluator aut saluās: dū enī irā dei ad pplm isrl̄ ob crīmē idolatrie pphetassem: domui iude salutē p̄nūciauit. ppter qđ Ezechias rer iuda sublat̄ idolis: q̄ p̄cedentes reges cōsecraverāt: tēplū dñi purgasse aut purificasse monstrat. k Johel fili⁹ r̄. Aliq̄ libri habet: Terrā duodecim tribuum: i. dicit Hiero. i plogo sup. Johel: q̄ incipit: Actūs iohel r̄. q̄ i hūc pphetai. i. s̄m hūc ppheta om̄e qđ d̄ p̄ncipaliter ad tribū iudeā et ad hierlm p̄tinere credēdū ē: et nullā oīno ieraelis. i. decē tribuū in h̄ fieri mētionē. Aliq̄ tñ glosant h̄ qđ dicit: nullā: supple ad corrigēdū: q̄m de eis facit mētionē: reducēdo mala ip̄oz in exēplū: vt caueat die trib⁹. d̄ h̄ nolo cōderucha tēdere: s̄z credo Hiero. q̄ dicit nullā oīno r̄. l Herucha Bruchus vocat vermis q̄ i caulib⁹ iuenit. m Bruchus vocat fer Rubigo locuste aīq̄ habeat alas: deinde cū incipit parū volare d̄r at telab⁹: cū d̄o pleniter volat d̄r locusta. n Rubigo. ē qñ tenere fruges norio rōre p̄cutiūt: et vertūt tā culmi q̄ spīce i ruborē minū coloris vel sinopidis s̄m glo. p̄ heruchā assyriū et chaldei signant: p̄ locustā perse et medi: p̄ bruchū macedones et oīs successores alerādri: p̄ rubiginē romani. s̄m Greg. p̄ heruchā nota libidinē: p̄ locustā inanē glīam: p̄ bruchū vē.

Doralis tris iglūniēt: p̄ rubiginē irā. Ecclm Hiero. Doralis p̄ hec q̄ttuor signat q̄ttuor animi passiones: q̄ si ultra modū domi nā: auferūt salutē aīe. Aristicia d̄ p̄nti aduersitate. Gaudiū de p̄nti p̄spēritate. Timor d̄ futuro malo. Spes d̄ futuro bono. o Effusum iri. i. effudēdū ē: Johel. ii. g. Post hec effudā sp̄m meū sup oīm carnē r̄. Sup cētuūiginti. Act. i. c. Erat aut̄ turba hoīm sere cētuūiginti. Itē Act. ii. a. d̄ effusione sp̄fūlanti sup eos: q̄. s. repleuit totā domū vbi erat

sedētes. p Qui cētuūiginti. Ad euidentiā isti lfe depin ge trigonū eq̄laterū: i cui p̄ma linea pone vnu: i sc̄da duo: i tertia tria. Et ita paulatim et p̄ incremēta multiplicādo p̄cede v̄sq̄ ad decimā q̄ntā lineā: i q̄ pone q̄ndecim: et postea totā su mā nūera: et iuenies cētuūiginti: et q̄libet latere trigoni iue nies quindecim: ppter hoc em̄ d̄ equilaterus sicut patet in subscripta figura.

et h̄ est qđ dicit: Qui centūiginti surgentes paulatim. i. de linea in lineam. q Et p̄ incremēta. i. p̄ additiones vni in q̄libet linea. r Efficiūt numerū q̄ndecim gradū. i. q̄ndecim psalmoz gradualiū. s Qui i psalterio cōtinēt. Hystice ad l̄am in tē. Quindecim gradū salomōis in hierlm erant q̄ndecim gradus. gradus p̄ q̄s ascēdebat ad tēplū: et q̄i cātores solēniter p̄cedebāt: incipiebāt ab inferiori: et ascēdebat p̄cessionaliter v̄sq̄ ad sūmū: et stando in singulis cāta bāt vnu de illis psalmis gradualibus. psalmi gra unde dicti sūt psalmi graduales a gra duales. du vel a gradior: q̄ gradatim cantabāt ibi: Hysteriū aut̄ in illis multipliciter est. Sūt em̄ ibi tres q̄narij. p̄m p̄tinet ad incipiētes. sc̄ds ad p̄ficientes. tertii ad p̄fectos. Prim⁹ em̄ cōsistit in declinationē a malo: et prim⁹ gradus primi q̄narij ē clamor liberatiōis a miseria hu ius seculi: q̄ determinat in hoc psalmo. Ad dñm cū tribularer clamaui. Sc̄ds grad⁹ ē fiducia liberatiōis: q̄ tangit in lēdo p̄. Lenau oculos meos r̄. Terti⁹ grad⁹ est leticia ex cōsideratione fi

nis tribulationis. ibi: Letatus sum r̄. Quartus est cōtinua tio supplicatiōis p̄ liberatione que subiungit quarto p̄. Ad te leuau. Quint⁹ est gratiarūactio p̄ liberationē: ibi: Nisi q̄ dñs. Sc̄ds quinari⁹ incipit: ibi: Qui confidūt. et p̄tinet ad p̄ficientes. etenī ad p̄ficiendū in bono. Primus gradus est cōfidentia christiani: q̄ tangit ibi: Qui confidūt. Secūdus gradus est cōsolatio seminantis misericordie opa: ibi: In cōuertēdo. Terti⁹ gradus est oīm honorū deo attributio: ibi: Nisi dñs. Quart⁹ est beatitudo timoris: ibi: Beati oīs r̄. Quint⁹ est firmitas patientie: ibi: Sepe expugnauerūt me. Terti⁹ quinarius incipit: ibi: De p̄fundis. In quo notatur cōsumatio in bono: et ideo p̄tinet ad p̄fectos. Prim⁹ gradus est cōfidentia supplicatiōis: ibi: De p̄fundis. Sc̄ds h̄ militae cōfidentis: ibi: Domine nō est exaltātū. Terti⁹ est desideriū edificatiōis dom⁹ dei: ibi: Demēto dñe. Quart⁹ est charitas primi: ibi: Ecce q̄ bonū. Quint⁹ ē charitas deit: ibi: Ecce nūc bñdicite. Vel sic ad decimūq̄ntū gradū ascen dit. sc̄z ad charitatē dei q̄ ponit in vltimo gradū: q̄ charitatē implet: q̄ q̄ndecim affect⁹ habet. i. Coz. xij. b. Charitas patiens est r̄. Unde hec figura dalmatica habet altrinsecus q̄ndecim ordines simboliarū. Itē ad quindecimū gradū ascen dit qui mandata veteris ac noui testamenti custodit: iuxta illud Eccl. xi. a. Da ptes septem necnō et octo. Talis ascēdit p̄ q̄ndecim gradus qui erat in tēplō. Hich. v. b. Suscitabit dñs super eū septem pastores et octo primates. Item qui per virtutes ad quindecim gradus ascen dit: vt dicit sup illos psalmos: habebit spiritū sanctū qui in centūiginti discipulos missus est: et hoc est quod dicit Hiero. Qui mystice continetur. Et hoc ipsum representat ecclesia tempore quadragessimali recitando eos in matutino.;

Amos pastos

Expositio epistole

Ea **V**astationē annūciat filie latronis. i. hierlm filie diaboli; ad p̄dādū semp accincti; vñ vocat latrōis filia nō suā. v.ca. b **E**t obsidionē ponit ḥ eā: eo q̄ pcusserit maxillā indicis iſrl. v.ca. vbi dicit glo. Cōtumelia fuit trinitatis qñ fanētibꝫ indeis romani pcusserūt caput iudicis iſrl; dīcēdō. Prophētia nobis chris̄tē q̄s est iste qui te paſſit: Matth. xxvi. g. Vel qñ vn de ministris pcusserit eū in maxilla. dicēs: Sic respōdes pōtifici: Job. xvii. d. c **N**aum t̄c. Naum interpretatur cōsolator. Dicit aut̄ cōsolator orbis: q̄ decē tribubꝫ ī captiuatis et du abus iam ab assyrio grauiter afflīctis: destructionem ipsoꝫ assyrioz̄ p̄ chaldeos futuram nūciavit. d **I**ncrepat ciuitatē z̄c. l. nūniuen. vii. ca. Ē ciuitas sanguinū z̄c. e **E**cce sup montes z̄c. Glosa legat. v. Paral. xxxii. q̄ sennacherib oblidēte hierlm p̄mo mense non potuit pascha fieri: sed ceso exercitū: et nūciata morte Senna cheribꝫ: secūdō mēse pascha celebratum est. Inde aut̄ iuda ne sis sollicitus: occiso hoste tuo in tēplo dei sui: ecce venit tibi nūcius trāscurrēs mōtes et colles: et quasi de spelūca vel specula/annūciās tibi p̄ mortē sennacherib libera rata vībē. Celebra iuda festiuitates tuas z̄c. Letera plana sūt. Scđm Isid. dicit cōsolator vībis: vt ait in vii. ety. Naum germē siue cōsolator: increpat enī ciuitatē sanguinū: et post euersiōne illi cōsolat sion dicēs: Ecce sup mōtes z̄c. f **A**bacuk luctator for. z̄c. Quare dicat luctator fortis p̄t p̄ verba Hierony. qui dicit super Abacuk interpretat amplexans: qui vel ex eo q̄ amabilis fuerit dñi vocat amplexatio: vel q̄ in certamē cū deo ingredit̄: amplexat̄. i. luctat̄ fortis vocabulū. z̄c. g **H**at̄ sup custodiām suā. Hoc sumit de Abacuk. ii. vbi scribit̄: Sup custodiā mēa stabo. glosa. i. omni diligētia custodiā cor meū. h **E**t figit gradū sup munitionē. i. stabilitat animū sup xp̄m. Totū sumit d. ii. ca. Que aut̄ sequūt̄: sumunt̄ de. iii. ca. i **O**peruit celos glīa ei⁹ et laudis ei⁹ plena ē terra. Glosa. i. aduētu xp̄i repleta sunt oīa gloria vñ Luç. ii. b. Gloria in altissimis deo: et ī terra par hoībus bonevoluntat̄. et Col. i. c. Pacificās p̄ sanguinē z̄c. q̄ ī celo et q̄ ī terra. k **S**p̄lēdor ei⁹ vt lux erit. q̄ q̄s̄ sol iusti radiauit. Cornua. i. trophaea crucis. In manibꝫ ei⁹. Vel manus ei⁹ fixe ī cornibꝫ crucis: vt fiat hippallage: id est cōuersio casū et cōstructiōis. l **I**bi absco dita ē forti. ei⁹. Exinanuit em̄ sevsḡ ad mortē. Phil. ii. a. Sophoniās mū interpretat̄ specula vel arcanū dñi: et vtrūq̄ p̄phete conuenit. Dicit ei Ezech. iii. d. Fili hoīs speculatorē dedit te domui iſrl: et audies d̄ ore meo verbū: et annūciabis eis ex me. p̄phētat aut̄ de euersiōne hierlm: et d̄ captiuitate inde et beniamin p̄ Nabuchodonosor: q̄ captiuitas imperfecto iōsia rege visa est in cespite. n **A**udit clamorē z̄c. Que sequūt̄ sūpta sūt Porta pī de. i. ca. Sophonie. Porta aut̄ piscium appellat̄: q̄ dicit diospolim et iōppen: et vicinior est mari. o **A**scđa. signifat portā scđi mūri ī eodē climate. p **A**collib⁹. i. de monte sion et excelsiore pte vībis q̄ ab hostibus occupata factilōr̄ descendit̄ erit ad pna. Vallē aut̄ syloē cōparat pile. i. vasi in quo tundūt frumēta: q̄ de porta pisciū: et de scđa et de collibus priens exercitus: contundet inferiora loca. q **C**hanaan: vocat populum iudeoz̄. vñ Dañ. xiii. c. Se men chanaan et non iuda. r **D**ispersi sunt vniuersi qui inuoluti erāt argento. quia peribunt: quia tātas habēt dūtias ut eis putant se induitos et septos. M̄ystice p̄ portam piscium designat̄ curiositas humana. q̄ secundā: car

nis concupiscentia. per colles: superbia. per pilam: hierusa/ lem: que erat euertenda propter omnia iūta. s **A**ggēus Aggen festiūs et letus: Ad euidentiam istorum nota: q̄ sicut scribitur in. ii. Paral. vlti. Nabuchodonosor rex chaldeorum ppter piurium sedechie regis iude qui ab ipso recesserat: ipm sedechia cū populo suo in babylonā duxit captiuū incenso tēplo et delecta hierusalē. Mortuo autē nabuchodonosor: et Balthasar filio eius intersecto: sicut scribit̄ Dañ. v. g **D**ari⁹ medius successit in regnū chaldeorū: q̄ mortuo successit Cyrus rex psarū: qui in primo anno regni sui remisit in hierusalem circiter q̄nquinqua milia iudeorū: quibus p̄fecit corobabel et iēsum filiū Josēdech: et p̄cepit vt edificarent tēplū dñi. Illi autē extrecto altari fundamēta templi ice rūt. i. Esdr. iii. a. Sed iterea mortuo Cyro artaxerxes qui dicitur est Cambyses illi succedens: mandauit gētibꝫ q̄ erant in hierlm ne templū reedifica ri p̄mitterent. i. Esdr. iii. z. v. remansit itaq̄ opus imperfectū vīs̄ ad annū scđm Dari⁹ filiū histaspis. Hoc anno Aggeus et Zācharias p̄phete: non timentes regis edictū: nec inimicitias circūadiacentiū populū: hortati sūt corobabel et populū suū qui cuī eo erat: vt edificaret tēplū: q̄ iam tēpus erat q̄ Hieremias p̄phetauerat tēplū esse reedificandū: sc̄z post septuaginta annos captiuitat̄. **H**iere, xxix. c. Prophetat autē Aggeus populi reuersionē: templi reedificationē: ciuitatis renouationē: ob̄eruantia sacerdotaliē: et ppter ista dicit festiū et let̄ iuxta nōis interpretationem. t **Q**ui leminauit in lachrymis vt ī gaudio metteret. sumptum est de ps. cxv. a. De structū templū edificat. i. ca. v **D**e umq̄ patrē inducit loquēt̄. ca. ii. b. vbi ait: p **A**dhuc vñū modicūq̄ z̄c. Interlinear: tēpore passionis sol obscurat̄ est. Itē glosa marginalis: Qñ dedi primū testamētū in syna: moui celū et terrā et mare rubrū et desertū: vt vobis̄ pōnerē testamētū. Nunc aut̄ polliceor q̄ abbuc semel mouebo celū et terrā: vt illis comotis mouant̄ oīs gentes: sc̄z contrarie potestates splendorē dñi sustinere nō valētes. y **E**t veniet desideratus cūctis gentibꝫ. **Z**achařias memor dñi sui: multiplex a in prophetia: iēsuz vestibus sor̄. b **Z**acharias ī scđo anno Dari⁹ reḡ medoz̄ p̄phetauerūt. Aggeus aut̄ Zācharie p̄ponit: quia duobus mensibus p̄cessit: sicut patet in textu vtriusq̄. Aggeus enī incipit prophetare in sexto mense: **Z**acharias autem in octauo. Qd autem **Z**acharias dicit memor domini exponit Isido. dicens in vii. Etymol. **Z**acharias interpretat̄ memoria domini Septuagesimo enī anno desolationis templi completo: **Z**acharia predicat̄ memoratus est dominus populi sui: iubenteq̄ domino reuersus est populus et reedificata est vībs et templū. Item. i. Esdr. v. legitur qualiter p̄phetauerunt Aggeus et **Z**acharias adiuantes populum ad reedificandum templum. a **M**ultiplex in p̄pheta. quia p̄phetaet de reditu populi: et reedificatione tēplū: sicut patet in primo et secundo. ca. et de mult̄ alijs. b **J**esū vestibꝫ sordidis. ppter squalem captiuitatis: et sicut legitur de iēsu filio iōsēdech: vel legit̄ de iēsu christo carne simili peccatrii induito: Phil. ii. a. In similitudinem hominum factus est: et habitu inuentus ut homo. Ro. vii. a. Deus filium suū mittens in similitudine carnis peccati z̄c. Ista vestis sordida apparet in passione: sicut ipse testatur: **E**sa. lxiiij. a. Aspersus ē sanguis eoz sup vestimenta mea: et omnia indumenta mea inquinauit. Et lapidem

A. a Et lapide oculorum septem. i. iesum qui dicit lapis de mōte absclusus; **Dan.** ii. g. Pro robore quo omnia cōterit; Item **Dath.** xi. d. dicit lapis cōterens inimicos. Item dicit lapis angularis cōiungens duos parietes in vñū; **Eph.** ii. d. Sup quē lapide septem vel octo sunt oculi; s̄ quibus dicit **Esa.** n. a. Requiescat super eū spiritus domini; spiritus sapientie et intellectus; spiritus consilii et fortitudinis; spiritus scientie et pietatis; et replebit eum spiritus timoris dñi. b **Lan-** delabruqz **Tc.** Landelabrum ecclesia aurea, ppter spiritalem intelligentiam scripturarum. Lampas christus. **Esa.** lxii. a. Saluator eius ut lampas accēda tur, qui in ecclia fulget. Septem lucerne et septem infusoria earū; gratie spiritu tussant p̄ quas oleuz misericordie dei suscipit ecclesia. Due oлиue/moyles et helias. i. lex et pphete qui de christi passione p̄dicabant. Tel oline euangelium quod a dextris; et lex que a sinistris.

Equirisi et nigri c **Et post eq̄s Tc.** Juxta glo. Per equos rufos designat babylonij crudelitate tribiles, p̄ nigros; q̄ sic ordinat ter̄ designat p̄ se morte iudeorū tristi nūcio p̄ferentes, p̄ albos; macedones sub quoru rege antiocho machabeorū victoriā legim̄, per varios romanorū reges; quoū alij fuerunt clementes in iudeos; vt. **C.** cesar, alij pscutores; vt **E**spasianus. Quidā dicunt quattuor quadrigas/quattuor euāgelia; equos/ apostolos; quoꝝ alij rufi martyrio; alij obscuri et nigri; p̄funditate et cognitio ne mysterij; alij albi; gratia virginali; alij varii et fortes/gratiā curationū et diuersarū virtutū habentes. d **Et** dissipatas quadrigas ex ephraim. Nostra littera ē: dispersā quadrigam ex ephraim; qd̄ exponit **Hiero.** in originali dicenda: Nō erunt p̄lia omni b̄ christi aduentu et nativitate pacati. Porro s̄m altiore intelligētiā ephraim ad heresum multitudinē referit; q̄ inter p̄tā carpophoria. i. vbertas et fruguz abūdātia. p̄s. lxxvii. b. **F**iliū ephraim in tendentes et mittentes ar. cō. s. in. d. b. Et alibi: **H**i in currib; et hi in equis; sed equus eoz disperdiē de hierlm; de quo p̄s. xxxii. d. **F**allax equū ad salutē.

B usina sub iugalis **Et** pauperem regem Tc. Hanc pphetiam euāgelistē dicunt esse copletā qn̄ dñs ingressus est hierlm sedē sup asinū et pullum asine. **Dath.** xi. a. **M**ar. xi. a. **L**uc. xix. e. **Joh.** xii. b. De ista asina dr̄ in historijs q̄ cōmuniſ erat pauperib; q̄ p̄pria iumenta nō habebāt. Cūqz aliqs in ea opatus fuerat pabulū dabat ei; et pullo qui pariter ad opera cōmuniſ nutri ebae. et ob eius ita cōmune obsequiū; quidā eaz dictā putant subiugalē; quasi omni iugo et dominio expositā; sed grecū no men est; asina em̄ latine; grece subiugalis dicit. f **M**ala chias aperte Tc. totū istud scribit in. i. ca. **I**sido. in. viii. ety. dicit q̄ malachias interptat angel̄ dñi; id est nūcius: Quicquid enī loquebas; quasi a dñō essent mādata ita credebas; et inde eius nomē septuaginta interptes trāstulerūt dicētes: Assumptio verbi dñi sup isrl̄ in manu angeli eius. g **N**ō est mihi voluntas in yobis, qui immūdi offertis. h **Et** munus nō suscipiā. sanguinē hircoꝝ aut tamroꝝ; thymiam orationū. i **A**b ortu enī solis Tc. Nō i vna iudeavel hierusalem. vnde **Joh.** xvii. a. dicit saluator: Pater manifestauit nomen tuū hominib; quos dedisti mihi. k **Et** offert. in ceremonijs christianorū. l **O**blatio mūda. p̄ hoc increpat sacerdotes iudeorum; qui offerunt nō idonea ad īmolandum; vt sciant carnalibus victimis spūales victimas successuras. m **E**saīā hieremīā. Hieronymus exponit seipm dicēs in plogo sup **Esaīā**. Ita enī vniuersa christi ecclie sieꝝ mysteria ad liquidū pscutus est; vt nō putas eū de futuro vaticinari; sed de p̄teritie historiam texere. **Epo.** is texui tevere. tertū textu. dicit tela facere; coipire; ordinare; cōstruere. vnde hic textus. tus. tui. liber cōtinens tractatū sine litte-

re expositione. n **G**eds vero virgā nūceā. Nota p. i. Hieremie nostra littera est: virgam vigilante ego video. Et Virga chri hāc habent aquila/symmachus/tieronym⁹. Septuaginta stus est aut dicunt: baculū nūceū. Theodotion vero virgā amygdalā. Et oīa ista cōpetūt christo qui dicit virga in correctione malorū: Numeri. xxiiii. c. Cōsurget virga de israel et peccat dices mo ab. Baculus dr̄ in sustētatiōe bonoꝝ actiuorū. p̄s. xxii. b. Virga tua et baculus tuus ip̄a me cōsolata sunt. Virga dicit in custoditiōe cōtēplatiōe. p̄s. cx. a. Ecce non dormitabit neq̄ dormiet. Amygdalus dr̄ in sanatione spūaliū infirmitatū. p̄s. cxv. b. Visit verbū suū et sanavit eos. Nur q̄ pa scit; dr̄ in refectiōe pfectoꝝ. **Dath.** xi. d. Venite ad me oēs qui laborat̄ et onerari estis; et ego reficiā vos.

o **E**t olla succēlam. Per ollam succēlam intelligit rex babylonie qui bene dicit olla succensa ppter ambitionē; sicut patet in principio **Judith** v̄l q̄ ex toto iudeos i nihilū decorit. vnde **Hiere.** l. c. **P**rim⁹ comedit eū rex assur; sed iste nouissim⁹ nabucho donosor exossauit eū. Aquilo dicit q̄ si aquas ligans; vētus gelidus et sic cus; per quē signat diabolus; a cui⁹ facie olla succedit; cū puerse suggesti ones insufflat̄. **Esaie.** liii. d. Ego cre aui fabrū sufflantē i igne prunas et. p̄ **E**t pardū expolia. Tc. **Hiere.** xiiii. d. ē nostra l̄a. Si mutare potest ethiops pelle suā aut pardus variates suas; et vos poteritis bñsa cere cū didiceritis malū. q. d. sicut ab ethiope nō pōt separari nigredo; nec coloꝝ varietas a pardo; ita vos estis inseparabiliter obliniati in malo. vnde **Sap.** xii. b. Nequā est natio eorū et naturalis malicia ip̄orū. l. studio: nō natura. Pardus bestia est velocissima et p̄ceps ad sanguinē; et est variorum colorū; p̄ qd̄ notaē in iudeis diversitas vitorum. q **E**t quadru plex. In threnis quadruplici plāgit sc̄ alphabeto ppter destructionē **Hie**rusalē quā futurā p̄dicauit; p̄sentē vidit; p̄teritā deplo rauit. Singuli autē versus lamentationū s̄m ordinē he braicarū litterarū in idiomate sumūt initū. Verbi gratia: pri mus versus incipit ab aleph; secūdus a beth; et sic de alijs vsq; ad finē alphabeti. Et postea repetit̄ alphabetū; et quater i principiū versūt ordinat̄. In tertia autē repetitione singula elementa tripliciter repetunt̄. Necto tis. nexi. vel nerui. nectere plura signat̄; que habent p̄ hūc versum: Necto dat inse rere: coniungere: sive ligare. Ante to c veniēs in xi to mutat et in rum. Datqz rūi pecto pariter p̄ sic quoqz necto. r **D**iversis metris. vnde **Hiero.** in quadā epistola ad marcellā: q̄ incipit: Audiosterius Tc. sic ait: Habes in lamētationib; Hieremie quattuor alphabeta; ex q̄bus duo p̄ma quasi sapphico metro scripta sunt; q̄ tres versiculos qui sibi nexi sunt: et ab vna tantū l̄a incipiunt; q̄s heroicū coma concludit. Ter trūm alphabetū trimetrū scriptum est triinis litteris; sed eisdē cundo; ita dicit **I**sido. in vi. etymo. sed aliquātulū lucidius dīcēs; q̄ duo p̄ma alphabeta; quasi sapphico metro scripta sunt; q̄ tres versiculos qui sibi inuicē nerii sunt; ab vna tātū littera in cipiunt; quos heroicū coma cōcludit. Intellige sic: Sapphicuz metrū dicit cui inuētrix. Sappho fuit; quale est illud: At que Sapphicū ant laxis resonare fibris; ecce vnius versus. Mira gestorum famuli tuoꝝ; ecce secūdus. Solue polluti labij reatū; ecce tertius versus. Et post tres versus sequit̄ coma heroicū. i. clausula versus heroicī; sive versus erametris; quo heroicū. i. viroꝝ fortū facta describunt; cū dicit: Sancte iohannes. Iste hymnus dicit metrum sapphicū; pentametrū dactylicū. Sapphi cum; quia Sappho puella huiusmodi metrū inuenit. Pentametrū; quia quilibet versus metricus quinq̄ habet pedes:

c iii p̄mo trocheum

Pardus

Threni

Lamētatio nes

Hiere

mie

Epositio epistole

E primo trocheum; secundo spondeum; tertio dactylum; quarto trocheum; quinto similiter trocheum. **D**actylum dicit a pede p̄ dominante in isto metro in tertio pede; vbi vult semp habere dactylum; nā in secundo pede et in quinto indifferenter potest recipere trocheum vel spondeum. **E**t subdit **I**sido. tertium alphabētū trimetro scriptum est; et trinī litteris trini versus incipiunt. **C**ōcorda literā **I**sido. cū littera **H**iero. que. s. posita est; et gratia exempli accipiamus illa verba **H**oetij de cōsolatione in secūdo libro; vbi loquīs d̄ mutabilitate fortune. **H**ec cū sup̄ba verterit vices dextra; et estuātis more fertur **E**uripi; **H**u dum tremēdos seuā pterit reges. **H**u milem̄ victi sublenat fallax vultū r̄c. **H**oc metrū est trimetrū iambicū continuū; qz constat ex sex iambis; vel trib⁹ iambis et alijs pedibus. **H**ec cū spondeus. sup̄ iambus; ba ver. spōdeus. terit; iamb⁹; vices; iābus; dextra; spōdeus. hec cū sup̄; ecce metrū ex spondeo et iābo; ba verterit; ecce aliud metrū ex spōdeo et iābo; vices dextra; ecce tertium metrū ex iābo et spōdeo. **S**imilē potes videre p sequentes versus. Jābicum dicit metrū a pede p̄ dominante sc̄ a iābo; qui semp̄ habet ponī in secūdo loco. **I**tē panasticū dicit ab inuētore. **I**tē nota q̄ dimetrū vel trimetrū vel tetrametrū in metris iambicis; trochaicis et anapesticis p̄ duplices pedes.

Genectus cōputare debes; et reliquis vero p̄ simplices. a **T**ertiū. **H**oc est cōtra nouellos magistros. Sed de senectute mentis dicit **G**ap. iii. b. **G**enectus venerabilis est nō diuturna; neq̄ annorum numero cōputata. **C**ani sunt sensus hominis; et etas senectut̄ vita immaculata. b **P**rincipia. cū dicit plurale ponit, p̄ singulare. In primo capitulo agit de euangelist̄ valde obscure; a. pl. v̄loq̄ ad finē agit de templo; ita q̄ vix posse intelligere. **E**ccliel test̄ euz aliquis intelligere; ita dicit **H**iero. sup̄ ezech. **E**cchiel difficultis elis difficultatē hebreoz̄ mōstrat traditio; Nisi enī q̄s ap̄d hebreos sacerdotalis ministerij etatē. i. triginta annos impleuerit; nec principia geneseos; nec cantica canticorū; nec exordiū **E**cchielis; nec finē legere p̄mittit; vt ad plenā scientiā et mysticos intellectus plenū humane nature tempus accedat.

c **Q**uartus vero q̄ et extremus r̄c. **M**agna cōmedatio est q̄ dicit temporū cōsciū. ix. ca. vbi agit de hebdomadi Daniel cōbus; vbi scribit̄ in glosa in principio danielis. **S**cīdūm nūlēdatio q̄ lum̄ p̄pheta tam aperte scripsisse de christo sicut iste scripsit et philohisto / specialiter in. ix. ca. **N**ā et tēpus notauit aduentus; et reges ricus p̄ ordinē; et annos enumerat et manifesta signa. vnde hic dicitur totius mundi philohistoricus. i. amator historiarū; a phīlos q̄ est amor et historia. a. vii. ca. v̄loq̄ ad. viii. exclusiue. Et p̄ h̄lēnī p̄ tā diligētē scribebat. s. determinādo tēpus / reges

Historia et regna; veritatis historiarū pbaf̄ amato. **E**t autē historia narratio rei geste; p̄ quā ea q̄ in p̄terito facta sunt dinoscunt̄; dicit ab historiō grece; q̄d est videre v̄l cognoscere. **A**pud veteres em̄ nemo scribebat historiā; nisi is qui interfūsserit; et ea que scribenda essent vidisset. p̄phete aut̄ ppter p̄pheticē certitudinē q̄nq̄s de futuris tāḡ de p̄teritis loquebant̄. d **L**apidē p̄cīsum de mōte. **D**an. ii. g. **E**t exponit d̄ christo; q̄ dicit lapis p̄cīsum de monte sine manibus. i. conceptus et natus sine humana opatione de beata virgine ceteris p̄minentē; q̄ subuertit omnia regna diaboli. **D**e istis quattuor magnis p̄

Esaias p̄hetis dicit **I**sido. in. vii. etymol. **E**saias interpretat̄ saluator mūdi. **S**aluatorē enim vniuersarū gentiū; eiusdē sacramenta

Hieremias amplius q̄ ceteri p̄dicat. **H**ieremias / excelsus dñs p̄ eo q̄ di

Ecchiel cōtū est ei; Cōstitui te sup̄ gentes et regna. **H**iere. i. c. **E**cchiel

Daniel fortitudo dei b̄m Remigij. Cōfortauit me de. vnde **E**cch. iii. d. **D**an̄ enī dñi erat mecum cōfortans me. **D**aniel iudiciū

dei siue q̄r̄ in p̄sbyterorū iudicio sententiā diuine examinatiōis exhibuit; siue q̄ visiones et somnia sagaci mēte discernēs ape-

David ruit. e **D**avid simonides nōster; pindarus r̄c. **S**i-

cūt̄ ait **I**sido. in vii. etymol. **D**avid interpretat̄ manu fortis; q̄r̄

v̄t̄q̄ fortissim⁹ in filiis fuit ipse; et desiderabilis ī stirpe. s. sua

aggei. 2. b de qua p̄dixerat Aggeus p̄pheta; Genet̄ desideratus cūctis

gētib⁹. Quia vero david lyrico metro psalteriū hebraice scri-

pt̄. **A**rator p̄sit teste aratore qui ait: **P**salteriū lyrici compōsiere pedes.

ideo hic quinq̄ poetarū lyricorū nominibus appellat̄; dicit

enī lyricus quilyrica scribit. **L**yrica aut̄ a lyra; dicū carmina que lyra cantant̄; sicut sunt carmina **H**orati. **I**tez a lyriū qd̄ est varietas vel diuersitas dicunt̄ lyrīca; q̄ cōtinēt carminū diuersitatē et varietatem; sicut patet in odis **H**orati. dicit ergo **D**avid simonides nōster qui. s. lyrice scripsit apud hebreos; sicut simonides apud grecos; de simonides quo dicit **I**sido. in. i. etymol. simoni dia metra simonides poeta lyrīca cōposuit. **I**te in eodē: **T**hrenos prim⁹ versu **H**ieremias cōposuit; post hūc apud grecos **S**imonides poeta lyrīcus. **I**te **H**ieronymus in epla ad ne potianū p̄sbyter: **A**d poetas veniorū homērū; hesiodū; simonidē r̄c. **Q**uidā dicunt symphonides qd̄ in veritate **P**indarū te nihil est. **I**te dāvid pindarus. **I**ste pindarus grecus fuit d̄ quo legit in vi. libro **V**alerij maximij; et primo p̄logo sup̄ **J**ob. **I**tem dāvid nōster al. **H**orati se ceus; de quo dicit **H**orati in ultima cūda epla epla; vbi loquīs de poetis qui mutuo se laudabāt. **D**iscedo alceus pūcto illius; ille meo quis. **Q**uis meli callimachus r̄c. q. d. **D**iscedo alceus; id est alceo in laude cōparat̄; puncto. i. iudicio; illi laudatoris; et ille laudator q̄s discedit meo iudicio; id est q̄s discedit a me; nisi callimachus q̄ fuit famosus poeta. **I**te dāvid flaccus nr̄ qui lyrice scripsit ut flaccus. i. horati **J**uvenalis de quo dicit **J**uvenalis: **O**mne va p̄ma satira

fer viriū ridenti flaccus amico **T**angit; et admīssus inter p̄cor dia ludit. **A**aser. ra. rū. dicit callidus; quasi varia ferens qui sc̄ varijs loquī modis. **I**te dāvid **C**atullus nōster et seren⁹. **C**atullus expone vt. s. de alijs. **C**atullus fuit **V**eronensis. vnde **Q**ui. **Q**uidī i li diūs in de sine titulo in fine. **V**ātua **G**virgilio gaudet verona bris amo; catullo. **D**eligne gentis gloria dico; ego. **S**eren⁹ forte a sere **S**eren⁹ nitate animi dicitur est; q̄ seren⁹ erat. i. clarus hilaris et tranquillus; sicut **N**aso dicit a magnitudine nasi. **E**t **Q**uidī quasi ouū diuidens. **D**avid inquā nōster cuius. s. psalmis vtimur christū lyra p̄sonat. i. laudat in carmine lyrīco. **E**el lyra ad literā; quā tangēdo decātabat psalmos suos. vii. ii. **R**eg. vi. c. dicit q̄ **D**avid p̄cutiebat in organis armigatis. **I**tez. i. **P**aral. xv. a. dixit **D**avid principib⁹ leuitarum; vt cōstituerent de fratrib⁹ suis cōtores in organis musicorū; nablis videlicet et **L**yra lyris et cymbalib⁹. **L**yra dicit a lyriū. i. varietas vel diuersitas; eo q̄ diuersitatē vocū faciat. **E**t in decachordo psalterio excitat ab inferī resurgētē. i. excitādū p̄dicat. p̄. 3. b. **E**go dormiū et soporatus sum et exurrexi. **I**te alibi: **N**ō derelinquas h̄ animā meā in inferno r̄c. **I**te alibi: **E**ruisti animā meā ex in ibide. 15. fferno inferiori. et in multis alijs locis. **D**ecachordū psalteriū ibi. 85. c instrumentū est musicū cū decē chordis; quo hebrei v̄si sunt: **P**salteriū p̄p̄t nūez decalogi. p̄. xlviij. b. **I**n psalterio decachordo psal̄ tibi. **E**t dicit a deca qd̄ est decē et chorda. **E**t dicit nablū he dum braicer; psalteriū grece; organū latine. **D**icit aut̄ psalterium a psaltin grece quod est tangere latine; q̄d dum tangit a superiore reddit sonū; et ab illo instrumento dicit liber psalteriū; q̄d ad voce illi psalterij. **D**avid decantabat psalmos; et hoc ē qd̄ dicit hic; q̄ cantādo in decachordo psalterio excitat r̄c. et dicit excitat; q̄ dicit in psalmo. lvj. b. **E**xurge gloria. Et r̄sūdet filius; exurgā diluculo. **Q**uidā putāt q̄ quia **H**ieronym⁹ multū adheret antiquis historijs; loquī hic de dāvid p̄ similitudinē orphei; q̄ v̄rōe suā euridicē in talo a serpēte vulneratā et mortuā et ad inferos īā deductā cū cithara ī securitus; vt eā ab inferis extraheret; qui illicveniens tam dulciter cithariçauit; to **G**eo. q̄ omnes dij infernales dulcedine cithare conuicti ei euridicē reddiderunt. vnde **T**heodolus: **E**uridicē monitis quire gna tenēt acherontis: **C**ōditione graui iussit proserpina redi. Et b̄m hoc exponit. f **I**n decachordo psalterio. cōtando excitat; id est excitādo prefigurat christū. g **A**b inferis excitat resurgentem. i. a morte; vel ab inferis post spoliationē inferni; v̄bi vectes ferreos cōfregit. **E**el excitat id est excitādi desideriū demōstrat; in quo innuebat quātū redēptionē humani generis affectabat. **I**sido. in. vi. etymol. sic ait: **O**mnes psalmi apud hebreos metrico carmine sunt cōpositi. **N**am more romani flacci; et greci pindari; nūc alij iambo currunt; nunc alchaico personant; nunc sapphico nitent trimetro vel tetrametro pede incedentes; forte ppter hoc **H**ieronym⁹ posuit

Anymus posuit hic flaccum pindarum: et alcum a **G**halomon pacificus et amabilis domini mores corrigit: natura docet: ecclesia iungit et christum: sanctarum nuptiarum dulce canit epithalamium. Sicut dicit Iesu in glo. in principio Ecclesiastes tribus nominibus vocatus est salomo. Primo pacificus: quod sicut dicitur in Reg. iii. c. Pacem habuit in regno suo ex omnibus pte in circuitu. Idem i. dilectus dominus quia sicut dicitur. Reg. viii. f. **M**athias vocavit nomine eius amabilis dominus: eo quod dominus diligenter eum. Item colebat hebraice: ecclesiastes grece: concionator latine: quia eius sermo non est ad unum: sed ad variuersos: iuxta illa tria nomina tria compositum volumina. Proverbia in quibus docet incipientes vel parvulos. Ecclesiasten in quo docet proficientes et maturos. Cantica cantorum que pertinent ad perfectos: de his pleniis dicitur cum eorum speciales plogi pressentur. In proverbiis mores corrigit parvulos: unde crebro loquitur ibi quasi ad filium. In ecclesia natura docet: id est vanitatem que est terminus creatorum: omnia docens brevia et caduca. unde dicit: Vanitas vanitatum et vanitatum. In canticis cantorum: ecclesia iungit et christum: quod ibi docet ecclesiam virtutibus consummatam: et sponsi amplexibus copulatam: diligere solum deum. b Epithalamium: dicuntur cantum quod cantat super thalamum: id est super sponsa et spousi cubiculum. Et dicit ab episcopo quod est supra et thalamum. unde Iesu. eti. i. Epithalamia sunt carmina nubentia que decantant a scholasticis in honore sponsi et sponsae. hoc primo Salomon edidit in laudem christi et ecclesie. dicit itaque: Dulce canit epithalamium nuptiarum sanctarum: id est coniunctio christi et ecclesie. c Hester in ecclie typo populu liberat de periculo: et imperfecto aman: qui interpretat iniquitas ptes coniuij et die celebrare mittit in posteros. De morte Amanni legitur Hester. vii. d. Letera que sequuntur recitat in nono. d Paralypomenon liber instrumenti veteris. Sicut dicit Isidorus in vi. eti. Paralypomenon grece dicitur quod nos permissores vel relictorum dicere possumus: quod ea que in lege vel in regum libris vel omissa vel non plene relata sunt: in ista summarum ac breuiter explicantur. Et nota quod paralypomenon verbum grecum est idem quod permisso vel relinquo: et coponit a para quod est seorsum et hypo quod est relinquere. Et inde paralypomenos participium passiuum stteriti tuis: cuius genitius pluralis est paralypomenon: id permisso vel relictum: sicut exponit magister mattheus Windocinensis in tractatu de propositionibz grecis. Secundum Hugui. dicit a para quod est per: et ypsos quod est sub: et mene quod est defectum: quasi permissores supplens defectum: quod breuiter insummatum permisso comprehendit. unde etiam dicitur: e Epitome: id est abbreviatio veteris instrumenti: id est veteris testamenti: quod dicitur instrumentum: quod instruit in doctrina fidei et moralium. Nota quod hec epitome epitomes vel hoc epitoma matis: id est quod est abbreviatio sermonis: ab episcopo quod est supra: et tomorrow quod est sectio vel incisio: quod est pfectio vel pfectio sermonis. Dic autem ponitur absolute pro abbreviatione: quia breuiter colligit permisso. f Tantum in sententiarium capacitate. ac talis est in scripturarum dilucidatione. g Ut absque illo si quis scientiam scripturarum sibi voluerit arrogare: id est arroganter sibi attribuere: seipsum irrideat: id est deludat et decipiat. Hic nota compositiones huius verbi rogo quod hos versus. Si roget addideris con congregat: et dat in invi-

fert. De minuit: sub substituit: pro protrahit: inter querit: per superat: ab destruit: atque superbit. h Explicatur: id est aperiuntur quasi extra plicam ponuntur. i Innumerabiles questioes. scilicet de diversitate genealogie: ut principio Matthaei. Letera plana sunt. k Esdras et neemias adiutor videlicet et consolator a domino: in unum volumen artantur. Quia primus liber Esdras cum verbis neemie unus liber appellatur. l Instaurant templum: muros extruunt ciuitatis: omnisque illa turba populi redeuntis in patriam et descriptio sacerdotum: levitarum: israelites: plebs: lytorum: ac per singulas familias: murorum ac turrium opera diuisa: aliud in cortice preferunt aliud retinet in medulla. Nota quod dicitur Isido. in viii. etymo. Esdras Neemias adiutor: Neemias consolator a domino. Quodam enim presagio futuri non mina ista sortiti sunt. Fuerunt enim in adiutorium et consolationem omnium populo redeuenti ad patriam. Nam et templum domini reedificauerunt: et murorum ac turrium opus restaurauerunt. Instaurant: id est reparant templum. Esdras. viii. et. v. quia intermissione fuit opus. Omnesque illa turba regit. i. Esdras. i. c. Muros extruunt. viii. capitulo verborum neemie usque ad viii. et ibi similiter ponitur de turribus. In cortice fratre. In medulla spinalis intelligentie. m Clericus me scripturarum amore raptus: excessisse modum epistole: et tam non impleuisse quod volui. sicut dictum est supra. illa est quinta pars principalis in qua ostendit Hieronymus difficultatem sacre scripture. Et dividitur in duas. In quarum prima ostenditur eius difficultas particulariter. In secunda generaliter. Prima pars incipit: ibi: Liber in apocalypsi. Secunda: ibi: Videlicet manifestissima est genesis. Illa dividitur in tres partes. In prima que ultimo expedita ostendit veteris testamenti difficultate: per libros singulos discurrendo. In secunda que hic incipit: ostendit affectum suum ad sacram scripturam: humiliiter suam ignorantiam confitendo. In tertia innuit difficultatem librorum noui testamenti eos breuiter perstringendo. et illa pars incipit: ibi: Langam et nouum testamentum. Illa pars quam pre manibus habemus subdividitur in tres partes: in quarum prima ostendit cur tantam in epistola fecerat digressionem: cum dicit: Clericus me scripturarum amore raptus regit. q. d. licet tantam digressionem fecerim: nondum meo desiderio satifici. In secunda ostendit digressionis bulus utilitatem: cum dicit: n Audiuimus tantum quid nosse. quantum ad intellectum. o Quid cupere debeamus. quantum ad effectum. Et introducit auctoritatem psalmi quantum ad affectus excitationem: cum dicit: p Ut et nos quoque possimus dicere: Occupuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Nullum enim excitatur affectus in sacre scripture meditationibus. In tertia parte ne videatur quasi iactare se de sua scientia: humiliiter se accusat de sua ignorantia: cum dicit: q Leterum Socrates quem nihil sciuit

Socrates quem nihil sciuit

et illud socraticum impletur in nobis: id est me nihil sciare. Sed quomodo potius hoc dicere Socrates vel Hieronymus: cum esset falsum. Solutio: nihil scit homo plene duz est in via. unde cum dicitur: Hoc tantum scio quod nescio: idem est ac si dicatur: scio quod nihil perfecte scio. r Langam et novum breuiter testamentum. Divisio istius gratia quod se praecepit. c viii. Matthaeus

Expositio epistole

Ea **M**attheus: **M**arcus: **L**ucas:
et **I**ohannes. isti quatuor **b** **Q**ua/
driga domini. quia per quattuor ptes
mundi portauerunt nomen domini.

Cherub **c** **E**t verū cherubin quod interp/
rat scientię plenitudo. hic cōmendat
de plenitudine sciētie. **E**t nota q̄ cheru/
bin hic improprie accipit singulariter: cū
sit tñ pluralis numeri. posset tamen di/
c̄ cherubim per. m. quod inuenit̄ indecli/
nabile in numero singulari: et forte scri/
ptorum vitio aliter hic scribit̄. **d** **E**ter
totum corpus oculati sunt. quia de/
clarant p̄terita presentia et futura.

Allegorici
pedes **e** **S**cintille micant. quia alios ex/
emplis inflammat̄ et illuminat̄. **f** **D**is/
currunt fulgura: id est comminationes
quibus a ma. o reuocant. **g** **P**edes
habent rectos: et sublimē tendne/
tes. Pedes sunt amor dei et proximi.
Recti sunt q̄ intentione directa in deū:
in sublimē tendunt̄ per desiderium eter/
norum. **h** **T**erga pennata vbiq̄
volitātia. **E**ter terga q̄ sūt partes poste/
riores corporis/ designant exempla: que
post se posteris reliquerūt. **V**el per ter/
ga que onera sustentāt: intelligunt̄ labo/
riosa operas: que ppter deū n fecerunt.
i **T**ennata. virtutib̄. **k** **E**t vbi/
q̄ volitātia. absq̄ personarum differē/
tia. **l** **T**enent se mutuo sibiq̄ p/
plexi sunt. Quia idem senserunt et idē
dixerūt. vnde vnius q̄ alium exponit̄.
m **E**t quasi rota in rota voluūt.

Angelista **Q**uia si requiris quid **M**attheus de in/
rū cōcordia **T**2. **C**o. 8. **e**
qd marcus lucas et idhānes. Si queras
quid iohannes de incarnatione dñi sen/
tiat: et hoc nimiriū qd lucas marcus et
matthens. Si queras quid marcus: hoc
qd matthens lucas et iohannes. Si que/
ras quid lucas: hoc quod mattheus mar/
cus et iohannes. Ecce rota in rota: ecce
renolutio gloria. **n** **E**t pḡt quo/
cunḡ eos flatus spiritus sancti per/
dixerit. Fere omnia ista sumpta sunt d
i. ca Ezechielis. **o** **P**aulus apl̄us
ad septem scribit ecclesias **T**2. **D**o/
rū opinio euellī in glosa in principio epi/
stolarū que dicit: Quozundam insania q/
cutitur: dicentiū epistolā que ad hebreos
scribit̄: non fuisse pauli: sed barnabe: vel
clementis. vel tertuliani: vel luce: quos
in hunc errore occasio duxit huiusmodi:
quia nec salutatio eius nomine intitula/
ta prescribit̄: et longe facundior et splen/
didior: et stilo q̄ ceteri: est edita. Quibus
sufficienter respondeſ hoc modo: quia si
ideo non est dicenda pauli: quia nomen
eius in titulo nō habet: ergo nec barna/
be nec alicuius predictorum: cui nullius
eorum nomine pretitulata sit. Nec ob id
quoq̄ pauli nō esse putanda est: quia dili/
gentius est scripta: cum naturale sit vni/
cuiq̄ plus valere in sua lingua q̄ pere/
grina. illa enim hebraice: ceteras scripsit
grece. Nomen vero suum ideo p̄termit/
tebat: quia iudeis odiosus erat: eū legis
destructorem arbitribus. Quocirca de/
legis atq̄ ceremoniarum abolitione tra/
ctatur: recte nomen suum subtituit: ne
prescripti nominis inuidia: vtilitatem se/
quentia excluderet lectionis. Est itaq̄ il/
la pauli sicut et alie. Scripsit itaq̄ septem
ecclesijs decep̄ epistolas: scz ad romanos
vnā: ad Corinthios duas: ad Galathas
vnā: ad Ephesios vnā: ad Philippes
duas: ad Colossenses vnā: ad Phile/
monē vnā:

Ep̄la ad he
breos an
pauli

Cōclusio co
hortatiua
ad Pau/
linum

Ep̄le pauli
quot

et nouum breuiter testamen/
tum. **M**attheus: marcus: lu/
cas et iohannes quadriga do/
mini et verum cherubin quod
interpretatur scientię plenitu/
do: per totum corpus oculati
sunt: scintille micat: discurrūt
fulgura: pedes habent rectos
et in sublime tendentes: terga
pennata et vbiq̄ volitātia te/
nent se mutuo sibiq̄ perplexi
sunt: et quasi rota in rotayoluū
tur: et pergunt quocunq̄ eos
flatus spiritus sancti duxerit.
Paulus apostolus ad septem
scribit ecclesias: octaua enim
ad hebreos a pleriq̄ extra nu/
merū ponitur. **T**imotheus in/
struit ac tituz. **Philemonem** **r**
p fugitiuo famulo deprecat:
super quo tacere meli puto: s
q̄ pauca scribere. **A**ctus apo/
stolorum nudā quidem sona/
re videntur historiā: et nascent/
tis ecclesię infantia texere: sed v
si nouerimus scriptorem eo/
rum: lucam esse medicum: cu/
ius laus est in euāgelio: anim/
aduertim̄ pariter omnia ver/
ba illius anime languentis es/
se medicinam. **J**acobus: pe/
trus: iohannes: iudas: septem
epistolas ediderunt: tam my/
sticas q̄ succinctas: et breues
pariter ac longas: Breves in
verbis: longas in sententijs:
vt rarus sit qui non in earum
lectione cœcutiat. **A**pocalyp/
sis iohannis: tot habet sa/
cramenta: quot verba. **D**arū
dixi: et pro merito voluminis
laus omnis inferior ē. In ver/
bis singulis: multiplices latēt
intelligentie. **O**ro te frater **s**
charissime iter hec viuere: ista
meditari: nihil aliud nosse: ni/
hil querere: Nonne tibi vide/
tur iam hic in terris regni ce/
lestis habitaculum? **H**olo of/
fendaris in scripturis sanctis
simplicitate et quasi vilitate
verborum: que vel vitio inter/
pretum vel de industria sic p/
late sunt ut rusticam contio/
nen facilius instruerent: et in
vna eademq̄ sententia aliter
doctus: aliter audiret indo/
lemonē vnā: ad **T**essalonicenses di/
as. Et cum his scripsit epistolā ad **H**e/
breos. p **T**imotheum instru/
it. Cui scribit duas epistolā. Iste ti/
motheus ordinatus fuit a paulo ep̄us
asianus. Unde in prima epistola eum
instruit de officio episcopali. in secunda
monet ipsum ad diligentem executio/
nem officij et ad palmam martyrij.
q **A**c titum. scilicet instruit quē or/
dinauerat **C**retensem episcopum et in/
struit eū vt imperiose suū exequat offi/
cium. **r** **P**hilemonē p fugiti/
uo famulo **T**2. Iste philemon colos/
ensis erat nulla ecclesiastice admini/
strationis pditus dignitate: sed erat
vir laudabilis in plebe: cui familia/
res litteras scribit̄ apostol̄ pro **O**ne/
simō seruo suo: qui cum danno eius
fugerat: sed ab apostolo auditō euan/
gelio baptiçat̄ fuerat. **s** **S**uper
quo tacere meli puto: q̄ pauca
scribere. q. d. nō sufficerem pauli epi/
stolas ad plenū cōmēdare. **t** **A**ct̄
apostolor̄ nudaz quidē vident̄
sonare historiā **T**2. i. tractare de ex/
ordio: et simplicitate incipienti ecclie/
sie. **v** **B**ed si nouerimus scri/
ptore eoz lucā esse medicum: cui
laus ē in euāgelio **T**2. Littera pla/
na est. Postea agit de catholicis: et ca/
nonicis epistolis que dicunt̄ catholicis
b̄m **I**rido. in vi. ety. quia non vni tñ
populo vel ciuitati: sed vniuersis gen/
tibus generaliter scripte sunt. b̄m glo/
fas dicūt catholicis: id est vniuersales
a fide vniuersalis ecclesie non discor/
dantes. Dicunt̄ autem catholicis a ca/
tha vel catholicō grecē quod inter/
tat vniuersale vel cōmūne. Vel dicun/
tur canonice: id est regulares: a canō
id est regula. **E**t dicuntur sic ad diffe/
rentiam eaz quas fecerunt pseudo sub/
nominibus apostolorū. Vel dicuntur
canonice: id est regulares: id est in fi/
de et tolerantia passionis plurimisq̄
virtutibus ecclesiā regentes: t̄p̄ plā/
nas est. **x** **J**acobus: petrus: ioh/
annes: iudas: septem epistolas
ediderūt tam mysticas q̄ succin/
tas **T**2. id est ignorantie cœcitat̄ sen/
tia. Lecutio. t̄s. quarte cōiugatiōis
verbū est: et significat esse vel fieri ce/
cum: et ponit̄ pro insanire. Sequit̄
d apocalypsi. **y** **A**pocalypsis io/
hannis tot habet sacrameta: q̄t
verba **T**2. Apocalypsis grece reue/
lato latine: quia multa occulta ibi reue/
lantur: et componit̄ ab apo quod est
re: et calypsis quod est velamentum:
quasi reuelamentuz vel reuelatio. Ce/
tera plana sunt. **z** **O**ro te frater
charissime **T**2. vide diuisionem pre/
cedentem. **O**ro te frater charissime in/
ter hec viuere **T**2. vii. **E**ccl. l. d. **B**eat̄
qui in istis versis bonis: qui ponit̄ il/
la in corde suo sapiens erit semper.
a **N**onne videt̄ tibi iam hic in
terrīs **T**2. quasi diceret: per scriptura/
rum meditationem: manuduceris ad
contemplandū celestem habitatione.
Eccl. viii. d. **B**eat̄ vir qui in sapien/
tia morabit̄ et in iusticia meditabit̄
et in sensu cogitabit̄ circumspectionē
dei. **b** **H**olo vt offendaris in
scripturis sanctis: simplicitate et
quasi vilitate verborū: que vel
vitio interpretū **T**2. **L**ā plana est.
Non sum **T**

a Non sum tam petulans *et ceterum*. Dic humiliter se excusat quod quasi sciolus magisterii non affecterit: cum dicit: Non sum tam petulans *et ceterum*. Per hoc patet quod non est presumptuosus de scientia. Nota quod petulorū laris dicit luxuriari vel importune petere et proprie coitum: et inde dicitur petulans luxuriosus et importune petens. hic ponit pro importu-

Petulorū

mologari. Tel quia petulca: id est luxuriosa animalia irrationabiliter mouetur ad coitum. Potest dici petulans quod irrationabiliter mouet ad aliquid agendum vel dicendum. unde dicit: Non sum tam petulans. i.e. tam importunus vel brutus vel petens laudem.

b Et hebes: id est tam ineptus vel intellectu carens: et tam stultus vel obtusus. **c** Ut hoc me nosse pollicear. Consequenter ostendit se non presumere de vite eminentia. cum dicit: Et eorum fructus carpere. Resume: Non sum tam petulans et hebes: ut pollicear me posse carpere in terra. Fructus: id est virtutes. Eorum. scilicet sanctorū virorū. **D**ala. v. d Fructus aut spūs est charitas: gaudium: pars: patientia: longanimitas: bonitas: benignitas: mansuetudo: fides: modestia: prīnētia: castitas. e Quorum radices. i.e. affectiones. **f** In celo fixe sunt per intentionem. s. **g** Sunt velle me fateor: habere noticiā scripturarum: et imitari vitam sanctorum: et non tamen volo: immo etiam ad hoc laboro. Unde sequitur: Sed enī me p̄fiteor. Enī: id est extra vel ultra alios nisi contra pigros qui reprehenduntur. Prover. xx. d. Desideria occidunt pigrum: noluerunt quicquid manus eius operari *et ceterum*. **h** Sedēti: id est ocioso: vel sedenti ad audiendū. i. **i** Ne prefero: id est pre oculis illius sero: paratus ad conferendum: non ad magistrum usurpandū: et hoc est quod sequitur: k Magistrum renuens: id est refutat. l Comitem spondeo. **j** Id est promitto. q.d. non quero magisterium: sed exhibeo me tibi ut socium. Ponit autem Hieronymus multa allictiua ut possit mouere paulinum ad veniendum ad ipsum. Primum est status equalitas. quod notatur cum dicit: Comitem spondeo. Secundum est pficiendi facultas. quod notatur cum dicit:

m Desēti datur: pulsanti aperit. Matth. vii. a. Luke. xi. b. Et Iaco. i. a. scribitur: Si quis vestrum indiget sapientia postulet a deo: qui dat omnibus affluenter *et ceterum*. unde petenti a domino donum scientie datur: pulsanti per meditationis exercitum aperit intelligentia scripturarum. n. **o** Querens. humiliter. o Inuenit. affluenter. Tel inuenit/involumen venit eo: um que humili. er querit. Tertium allictiuum est sacre scripture dignitas. unde dicit: p. **q** Discamus in terris quorum nobis scientia *et ceterum*. Nec est contrarium illud quod dicitur. i. Corinth. xiii. c. Scientia destruetur: quia hoc erit finis modum et imperfectionem: sed permanebit finis substantiam. **r** Apol. iii. d. Bonorum laborum gloriōsus est fructus: et que non concidat radix sapientie. Contra illos qui amittunt tempus in vanis scientiis: semper discentes et nunquam ad scientiam veritatis peruenientes: sicut scribit. ii. Timoth. iii. b. Item Ecclesiastes. viii. d. Est homo qui diebus et noctibus somnum oculis non capit: et intellerit quod omnium operum dei nullam possit homo inuenire rationem eorum que fiunt sub sole. Et quanto plus laborauerit ad querendum: tanto minus inueniet. Horum scientia non permanebit. unde. i. Corinth. i. c. Verdam sapientiam sapientium: et prudentiam prudenter reprobo. Quartum allictiuum est recepturi honestatis urbanitas. unde sequit: q. **s** Obuijs te manibus excipiam. Quintum est cooperandi voluntas. unde subditur: r. **t** Et ut inepte aliquid ac de *et ceterum*. Ordina constructionem sic

ctionem sic: Et ut ego effutiam: id est dicam aliquid inepit: id est non apte. ac de tumiditate hermagore: quasi diceret: vt cum quadam presumptione loquar. s. **u** Conabor scire te cum: Id est quasi sciens respondere quicquid quesieris. Hermagoras quidam fuit rhetor multum presumptuosus: qui mul-

tum reprehendit in principio prime rhetorice: quia turpiter errauit in assignandis partibus controversie generalis. **v** Extremum alicitium est amabilis societas: quod tangit in principio octavi capiti. cu. d: **w** La. VIII

x Abes hic amantissimus *et ceterum*. qui erat religiosus et nullum diligebat Paulinum.

y Qui litterarum tuarum mihi gratiam duplicauit: Id est litteras a te missas te commendando gratiores fecit: duplicauit inquam: Referens honestatem morum *et ceterum*. **z** Absque illo: Id est absque illius commendatione. **aa** Ipsa epistola prefererebat: Id est pretē debat et manifestabat. **bb** Festina queso te *et ceterum*. **cc** Sicut dictū est supra. Ista tota lis ep̄la dividit in tres partes. sc̄z in partem exordiale: narrationem et conclusionem. **dd** Expeditis duabus p̄mis partibus: hic subdit tertia p̄cluſio: in qua hortatur Paulinus: ut festinet exire d seculo: et iūitat ad duos scilicet ad vitanda more pericula: et ad abiicienda mudi retinacula. **ee** Primum notatur sub metaphora nauicule: cui imminent pericula circūq; unde dicit: Festina queso: Scilicet exire de seculo: in quo te multa circumstant pericula. **ff** Et hereti in salo nauicule fune *et ceterum*. **gg** Funis cito p̄ciditur: in soluendo mora contrahit. unde p̄ hoc exemplū ei inuit quod absque mora hoc faciendum sit. hoc salū dicitur mare: et deriuatur a sale: qr salū et amarum est. unde versus differentiales in opusculo de vocabulis biblie quos inuenies ubi exponit mare. **hh** Nemo renunciaturus *et ceterum*. **ii** Hic hortatur ad abiicienda mundi retinacula. **jj** Est autem duplex retinaculum quod retardat seculo renunciaturum: sc̄z amor pecunie: et timor penitie. **kk** Amor pecunie considerat in tribus et in vēditionis rex retardatē sollicitudine: in p̄tētiosa repetitiōe: et in alienā voluntate. **ll** Retardantē vendendi sollicitudinem excludit cuz dicit: Nemo renunciaturus seculo *et ceterum*. bene: Id est honeste vel sine cupiditatis admixtione. **mm** Eccl. xxvij. a. **nn** Sic in medio compaginis lapidum palus fugit: sic et inter medium emptionis et venditionis angustiabitur peccatis. ne in ergo potest bñ vendere ea. **oo** Que contempsit: Ut p̄ his p̄cessu temporis vendendis in seculo remanere nolit. si enim remaneret concupiscentie signum esset. Ne autem Paulinus allegaret necessariam sibi esse sollicitudinem circa rerum venditionem: scilicet propter suam necessitatē: vel propter aliorum utilitatem: utruq; excludit. **pp** Quod non propter suam necessitatē oporteat eum hoc facere: ostendit dicens: **qq** Quicquid in sumptus de tuo tuleris: pro lucro computa: Quasi diceret: quicquid sine multum sine parvo de tuo tuleris in sumptus: id est propter sumptus faciendo in via: computa pro lucro: id est pro magna acquisitione: qr sic vitabis more periculum si iter feceris indilatum. **rr** Quod propter aliorū utilitatē non oporteat eū hoc facere: ostendit in ita ubi dicit: Nisi tu semp̄ recrastinas *et ceterum*. quod exponit in loco suo. **ss** Quere residuum diuisionis supra ubi currit in ordine suo: quapropter breuitate p̄transiens litterā p̄ ordinem exponere p̄pono. **tt** Antiquum dictum est *et ceterum*. Nam et quod ponunt hic p̄pet: quasi diceret: nihil ei sufficit cu semp̄ vellet plus habere. Eccl. v. b. **uu** Quarū nō implebit pecunia: et Prover. xi. c. Alij dividit p̄pria: et ditiones sunt: alijs rapiunt

Expositio prologi

Let non sua: et semper in egestate sunt. tales retinet timor penuriae: sed non esset eis timendum: quia a Credenti diuinis spiritibus de relinquendis terrenis: Totus te. temptius. s. vel admiratiostratus. vñ Luc. xxv. d. Non nisi vos sine sacculo et pera et calciamentis: nūquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt: nihil. Non est ergo metuenda penuria expensarum: quia vobis habebunt necessaria qui relinquunt omnia propter christum. b Infidelis te. Infidelis. s. qui non credit dei spiritus. c Etiam obolo. i. numis. Ecotriario dicit de credentibus. ii. Cor. vi. d. Sicut egentes multos autem locupletantes. et ibidem subdit h: d Hic vivamus quasi nihil habentes et omnia possidentes. sic patet quod non timenda est penuria expensarum. et similiter ostendit non esse timenda penuria victualium vel vestium: quia modica sufficiunt his quod modeste vivere volunt. vñ d: h: e Victus atque te. christianorum. i. christum sequentium: Non dicitur et vestimentum: quod sonat ex abundantia: sed vittus et vestitus: que sonat ad sufficientiam. i. Timoth. vi. b. Habentes alimenta et quibus tegamur: his preti simus. Et melius Matth. vi. c. Nolite solliciti esse: dicentes: quid manducabimus: aut quid bibemus: aut quo opiemur? Et sequitur: Querite primum regnum dei et iusticiam eius: et hec oia adiuvant vobis. Consequenter excludit alienadi voluntatem dicens: f Si habes te. i. aliena a te et expropria te. g Si non te. qua/ Que venisti valem pene. Nec est contrarium quod hic dicitur: huic quod supra dicitur est: Nemo mendetur potest bene vendere te. quia ibi prohibetur venditio retardans et impediens. hic vero concedit venditio indilata et expedita: d qua dicit Matth. xix. c. Si vis perfectus esse: vade et vende omnia que habes et da pauperibus: et habebis thesaurum in celis: et veni sequere me. Contentiosam suorum repetitionem excludit. cum dicit: h Tollenti tunicam. et insup: Et pallium relinquendum est: scilicet potius quam cum contentione repeatet. Istud sumit de Matth. v. f. vbi dicit: Si quis vult tecum iudicio contendere et tunicam tuam tollere: dimitte ei et pal

Quibus licet illum. Quibus et qualiter licet sua repeteret: nota propositum verius repete sus: Expedit infirmis: scilicet absque dolo: sine lite. Prelatis licet: et qualiter hoc non expediat anachorite. Non licet ut per eum sint res in libro: Versus te petite. Iti versus videntur sumptu d. Glo. i. Corin. vi. Anachorita dicit heremita: per quem viri perfecti designantur. et dicit ab ana quod est sursum et chorus quod est aula vel cor: et teneo tenes: quod scilicet debet tenere cor suum ad supernam. Vel ab ana quod est rex: et chorus quasi remotus a choro. i. a multitudine. Quia vero ut supra dicitur est: Paulinus potest duplificiter retardari circa venditionem rerum: scilicet propter suam necessitatem: aut propter aliorum utilitatem. Primum excludit Hieronymus supra dicens: Quicquid de tuo te. Secundum excludit hic cum dicit: i Scilicet nisi tu semper recrastinas: et diem de die trahens: caute et pedetentium tuas possesiunculas vendideris: non habet christus unde alat pauperes suos. quasi dicit: Credis tu quod christus non habeat unde alat: id est nutriat pauperes suos: qui sunt eius provisioni specialiter derelicti: licet dicitur in Ps. ix. g. Tibi derelictus est pauper: non habet iniquas. Nisi tu scilicet recrastinas. Id est de crastino in crastinum, p. t. l. a. p. o. s. t. i. m. t. u. m. Et diem de die trahens. i. de die in diem protrahens. Vendideris caute: Id est discrete: ne decipias in precio. Et pedetentium: id est paulatum vel progressum: ne decipias temporis intercallo. Possesiunculas tuas: quasi dicit: stultus esset hoc credere. Caute quod derivatione descendit a caueo caues. Pedetentium a pede et tento tentas. et tractum est a ceco: vel ab illo qui in tenebris ambulat: quod paulatim viam pertinet: cauet sibi ne pedibus offendat. Ne autem diceret Paulinus illud quod scribit Ecc. vii. a. In multitudine

a non habet. Credenti totus mundus diuinitas est. Infidelis autem et etiam obolo indiget. Sic viua mus quasi nihil habentes: et omnia possidentes. Victus atque vestitus: diuinitus christiano. Si habes in potestate rem tuam: vede: si non habes: projice. Tollenti tunicam: et pallium relinquendum est. Scilicet nisi tu semper recrastinas: et diem de die trahens: caute et pedetentium tuas possesiunculas vendideris: non habet christus unde alat pauperes suos. Totum deo dedit qui se obtulit. Apostoli na- uem tantum et retia reliquerunt: Vida duo era misit in gacophylacium: et prefertur cresi diuinitus. Facile contineat omnia: qui se semper cogitat esse moritum.

Explicit epistola sancti Hieronymi presbyteri ad Paulinum presbyterum. Incipit plogus sancti Hieronymi presbyteri in pentateuchum moysi.

Desiderij mei desideratas accepi epistolatas:

D Eliderij mei. Istam epistolam scripsit Hiero. desideratio episcopo familiaris suorum qui eum rogauerat ut pentateuchum moysi de hebreo transcriberet in latinum: non enim translatus erat nisi de hebreo in grecum: et de greco in latinum. Et quia translationes ille multis habebant corruptiones: tum propter falsitatem exemplarium: tum propter imperitiam translatorum: Hiero. desiderij p. cib. obtemperans de hebreo in latinum transcribit pentateuchum: cui p. posuit illam plogum, nam ab eo in scdo libro de Rufinum plog appellat. Plog autem ad Paulinum/ q. l. in modernis bibliis prescribat: nec pentateuchum p. posuit: nec in p. satiationes veterum testameti q. o. ex pte exempla scribit: s. i. scdo libro de Rufinum notat epila ad Paulinum. Et nota quod plog: p. emittit p. satiatione et argumentum id significat. s. plocutione in sequens opus introductum. Est etiam tm plog in libro q. s. introductor est in ipm: ut est ille an Apocalypsim scilicet: Oes q. p. emittit vivere te. et taliter plog non est in libro. Itē est plog in libro q. est ps libri: ut est p. principi apocalypsis. s. Apocalypsis iisu christi quam reddit illi de. Et dicitur plog a p. pros q. est pm: et logos sermo q. s. pmus sermo. s. p. satiatione vel plocutio. Vel dicitur plog q. s. plogus q. s. sermo p. cedens. Proemium dicitur a p. t. o. s. q. est pm: et emon v. emi. q. d. est v. m. v. pm. v. pm. modulatio. Qd autem dicitur p. emul. factum vel q. s. p. modulatio: q. s. pm via vel p. cedens est ad librum. etymologia est. Prefatio. i. plocutio: a p. s. p. s. p. s. d. Argumentum dicitur q. s. argute. i. callide inventum. Tali apis argumento. i. callida dicitur. Versus: Est brevis argutus: est callidus sonorus. Argumentum habet alias significationes de quibus nihil ad p. sens. p. Desiderij mei desideratas accepi epistolatas. Prologus iste in quibus p. es dividit principales. in quarum prima ostendit principale motuum ad transieren dum pentateuchum: scilicet Desiderij obsecrationem: cum dicit: Desiderij mei desideratas te. v. q. obsecrantis. In scda duplex assignat retractuum. Primum operis grauitatem: cum dicit: Periculorum

Adicit: **P**ericulosum opus **r̄c.** **S**ecundū detractorum malignitatem. ibi: **E**t obtrectorum meorum latratibus **r̄c.** **I**n ter-
tia secundarium ponit sue trāslationis motuum: scilicet **O**ri-
genis studium vel imitationem: ibi: **Q**uod vt auderem **O**ri-
genis me studium **r̄c.** **I**n quarta parte se excusat q̄ non inten-
dit daminare veteres per suam transla-
tionem: ibi: **Q**uid igitur damnanus ve-
teres: minime **r̄c.** **I**n quinta petit **D**e-
siderij orationum subventionem: ibi:
Nunc te deprecor desideri charissime:
vt quia me tantum **r̄c.** Subdiuisiones
patebūt in littere prosecutione. **I**n pri-
ma parte ostēdū affectum suum ad pri-
mam obsecrationem q̄ā describit tri-
pliciter. **P**rimo ex nomine cum prono-
mine affectum designante. **S**ecundo ex
nominis prefiguratione. **T**ertio ex co-
munis utilitatis amore. **P**rimus nota-
tur cū dicit: **D**esiderij mei. i. mei vel
mibi dilecti v̄l̄ mei amici. **D**esideratas
acepi litteras. **S**ecundū notatur cū di-
citur. a **Q**ui quodā p̄sagio fu-
turoz **r̄c.** quasi dicat mysticum est q̄
cum Daniele communicat in nomine:
Dan. ix. f. **D**aniel ab angelo vocatus
vir desideriorum: sicut iste **D**esiderius
appellatur: quo d vocabulum fuit p̄sa-
gum: id est diuinatio siue p̄scientia vel
prenunciatio futurorum: vt per hoc q̄
vocatus est desiderius: signaretur de-
siderabilis futur⁹ vel desiderabilia po-
stulaturus. **T**ertium notatur cum dici-
tur: b **E**t translatum in latinā
linguā de hebreo sermone p̄ta-
teuchū. **P**entateuchus supra exponi-
tur in epistola ad **P**aulinū. v. ca. **I**n
secunda parte notant̄ duo retrahentia
a translatione facienda. **P**rimū est ope-
ris grauitas. quod notatur cum dicit:
c **P**ericulosū opus certe. scilicet
quia difficile est et arduuz: vnde posset
ibi homo desicere vel errare: r̄ ideo di-
cit periculosum. **S**ecundū retrahens
est detractorum malignitas. quod no-
tatur cum dicitur: d **E**t obtrecta-
torū meorū **r̄c.** Canibus comparat
detractores cum dicit: latratis: qui
contra quemlibet ignotum quantūc
bz bonum oblatrant et dentibus lace-
rant. **S**imiliter detractores irrationa-
biliter bene dicta deprauant: r̄ detrahēdo lacerant que igno-
rant. Et notat̄ hic triplex eorum malignitas: quia aut benedi-
ctis oblatrant: sicut iam dictum est: aut auctoris peruersam in-
tentionem affirmant. quod notat̄ cūz dicit: e **Q**ui me as-
serūt **r̄c.** suggillationē. **S**uggillatio ponit hic p̄ cōdēna-
tiōe. Et d̄: a suggillo. las. q̄d est cōdēnare: strāgulare: sugge-
rere: sub gula capere. **C**udere. i. facere. **C**udo. is. ere. dicit
fabricare. ferire: polire r̄ sculpere. **T**ertio notat̄ eorū maligni-
tas: q̄ veteres modernis magis ingeniosos estimant: r̄ p̄po-
nendos iudicant: vnde et veteres translationes plus q̄ modernas approbant. quod notat̄ cum dicitur: f **I**ta inge-
nium quasi vinū. **S**icut enī vetus vinū melius est nouot
sic dicunt ipsi veteres subtilioribus ingenis floruisse q̄ modernos: r̄ veteres translationes modernis esse meliores. **C**ū tamen dicat **P**iscianus in principio maioris voluminis: **C**u-
ius auctores quāto iuniores sunt: tanto perspicatores et in-
genis floruisse et valuisse diligentia: omni iudicio confirmat̄
eruditissimorum. **T**el probantes ingenium modernorū plen-
num spuma superbie: sicut nouum vinum spumat et ejicit: q̄d
habet immundicie. q. d. dicunt me et alios modernos super-
bos esse: et quicquid facimus ex presumptione procedere: et
dicunt id esse p̄sumptuosum r̄ loquacitate plenum: sicut nouū
vinum inflatur et magnum facit tumultum. contra quos ostē-
dit humilitatem suam r̄ intētionis puritatē dicens: g **L**ū
ego sepissime testatus sim me p̄ vili portione in ta-
bernaculo dei **r̄c.** **I**n tabernaculo: id est in ecclesia. **P**ro-
vili portione: id est q̄uis mea reputatione sit exiguius: tamen
in sacra scriptura ad utilitatem ecclesie offero quod possum.

Tel sūm aliā litterā: **P**ro virili portiōe: id est p̄ debita par-
te. **S**cđm leges virilis portio dicitur quādo hereditas filijs **G**ir ilis por-
equaliter diuidit̄. quasi diceret virilem portionem heredita-
tis expecto: p̄ qua sicut possum in vinea patris familias labo-
rare volo. vnde **O**uidius de ponto in principio secundi libri
dicit sic: **H**audia cesaree mentis: pro to
parte virili **G**unt mea: priuati nil ha-
bet illa domus: id est p̄ magna par-
te: vel sicut unus de romanis viris
sum. nam in ea omnes romani parti-
cipant. h **H**ec opes alterius.
r̄c. scilicet testatus sum. quasi dicit:
Sicut oblatio diuītum nō fedatur p̄
oblationem pauperum: sic nec p̄ me-
am interpretationem fedatur trāsla-
tio septuaginta interpretum. **I**n ter-
tia parte ponit secundū transferēdi mo-
tiuum: q̄d est **O**rigenis imitatio vel
studium. vnde dicit: i **Q**uod vt
auderem origenis **r̄c.** ad transfe-
rendum p̄ sui imitationē. k **Q**ui
editioni antique translationē
theodotiois miscuit **r̄c.** pmul-
gauit. i. manifestauit. **N**am promul-
gare dicit quasi promptu: id est ma-
nifestum multis agere. **A**ntiquā edi-
tionē appellat trālationē septuagin-
ta: que ceteris antiquior fuit: qui trā-
stulerunt de hebreo in grecum: sicut
dicit **I**sidor⁹ in. vi. etymol. **I**n opu-
sculo etiam de vocabulis biblie vbi
exponit̄ interpres: inuenies quot
fuerūt interpres: r̄ quibus tempo-
ribus interptati sunt. **E**t quia trāsla-
tio septuaginta alicubi erat dūminu-
ta: alicubi habebat supflua. **O**rige-
nes miscuit ei translationem **Theo-**
dotiois: adiiciens ea que deerant:
r̄ ibi ponebat astericum id est formā
astrī: per q̄d innuebat q̄ per additio-
nem istam illucescebat que prius de-
erant. **E**t dicitur astericus ab astrum
quod est stella: r̄ hicon q̄d est imago
vel signū. **E**t vbi erant superflua po-
nebat obelū: id est signū sagitte qua-
si ingulantis et confodientis falsita-
tem illam. **B**elos grece dicitur sagit-
ta: r̄ per antepositionem huius litte-
re o dicitur obelos: quod apud lati-
nos obelus dicit. **E**t vt vtamur ver-
bis **I**sido. in. i. etymol. **A**stericus apponit̄ in his que omissa
sunt: vt illucescant p̄ eam notam/ que deesse videntur. **S**tel-
la enim aster dicitur greco nomine vel sermone: a quo asteri-
cus est deriuatus. **O**belus est virgula iacens: que apponit̄
verbis vel sententiis superflue iteratis: sive in his locis vbi
lectio aliqua falsitate notat̄: vt quasi sagitta ingulet superua-
cua: atq̄ falsa confodiat. **S**agitta enim grece obelus dicitur.
Sic igitur iste due note distinguebant totum opus. aut tolle-
do superflua cum obelo. aut supplendo diminuta cum asteri-
co. **E**t maxime que apostoloz et euāgelistarū auctoritatibus
permisso patebāt. littera plana est. **I**sta pars diuidit̄ in quat-
tuor. in quarum prima que iam expedita est ostēdū correctio
ab **O**rigene facta. **I**n secunda ostēdū necessaria: quia trans-
latio illa erat dūminuta: ibi: l **E**t in quibus. s. apostolis et
euāgelistis. m **M**ulta de veteri testamēto legim⁹
que in no. **r̄c.** id est in translatiōe septuaginta. n **E**t est
illud: **E**x egypto vocauī fi. **r̄c.** **O**see. xi. a. r̄ **M**att̄. ii. c
Hieronymus in epistola ad **P**ammachii de optimo genere
interptandi dicit: q̄ hec est littera s̄m hebraicā veritatē **Q**uia
puer israel r̄ dilexi eū: **E**x egypto vocauī filiū meū. p̄ q̄ septu-
ginta trāstulerūt: **Q**uia paruul⁹ ē isrl̄ r̄ ego dilexi eū. r̄ ex egypto
vocauī filios suos. o **E**t q̄m naçare⁹ voca. **O**see.
xi. a. r̄ **M**att̄. ii. c. **H**iero. i eadē epla id q̄d ē euāgelista scri-
bit: **E**t veniēs habitauit in ciuitate q̄ d̄: **N**açareth: vt īpleret
q̄d dictum est p̄ prophetā: quia naçareus vocabit̄. **R**esponde-
ant rogo dedali et fastidiosi et estimatores omn̄ tractatorū et
vbi legerint dicāt q̄r̄ in **E**sa. positū. **N**ā ī eo loco vbi nos legi
m̄ atq̄ trāstulūt: **E**xier virga d̄ radice iesser: r̄ flos de radice **E**sa. ii. a
eius ascendet

Translatio
Lxx.

Alstvirili

Astericus

Osee. ii.
Zach. 12.c
Obelus

Dimisio

Naçareus

Esa. ii. a

Expositio prologi

E eius ascendet. In hebreo iuxta lingue illi^o idioma ita scriptū est: Exierit virga de radice iesse et naçareus de radice eius cre- scet. a Et videbūt i quē cōpunixerūt. Zacharie. xii. c Johānis. xix. b. et Apocalypsis. i. g. In modernis bibliis lit- tera çacharie est: Aspicient ad me quē cōfixerūt. Littera euan- gelij: Viderunt in quē trāfixerunt. littera Apoca. Videbit euz omnis popu- lis: qui eum pupugerunt. Sed Hiero- ronymus in supradicta epistola sic ait: Veniamus ad çacharie testimoniu: qd Johānes euāgelistā sumit iuxta hebrai- cam veritatē: Viderūt in quē cōpunc- runt. pro quo translatio septuaginta in latinū versa sic habz: Et aspiciēt ad me pro his que illuserāt sine insultauerūt.

b Et flumina de yētre ei^o fluēt aque viue. Joh. vii. f. Quidaz dicūt q puer. v. c. ybi nos habem^o? Heriuē tur sōtes tui foras. hebrei habēt. Flu- mina de yētre eius. c. Et hoc bene videt: quia hec auctoritas est ibi inter- linearis. c Et que nec oculus vi- dir: nec auris audiuit: nec in cor hoīs ascederūt. Esa. lxviii. b. et. i. Cor. ii. b. Scdm Hieronymū in supradicta epila l̄a apostoli est: Qd oculus nō vi- dit nec auris audiuit: nec in cor homis ascederūt: q pparauit de his q diligūt illum. In esaia aut iuxta hebraicā veri- tate legit: A seculo nō audierūt: neq; aurib^o pceperūt: oculus nō vidit deus absq; te: que pparasti expectatibus te. h septuaginta multo aliter trāstulerūt. A seculo non audiuim^o: neq; oculi no- strī viderūt de absq; te oga vera: et fa- cies expectatib^o te misericordiā. Intel- ligimus vnde sumptū sit testimoniu: et aplūs nō verbū expressit e verbos p- paraphrasticos eūdē sensum alijs sermo- nib^o indicauit. d Et multa alia. scz nō habent in nostris codicib^o: s; se- syntagma ptuaginta. e Que ppriū synta- gma desiderat. Syntagma grecū est et sm Hug. idē est qd dogma. Alij dicūt q tasso verbū grecū est idē qd or- dino. et inde tassus vel hic taxus et hoc tagma idē est qd ordo v̄ ordinatio. vñ ex syn ppositiōe et tagma cōponit syn- tagma: et idē ē q coordinatio. et certe i pdicta epila ad Hammachiū multa ta- lia inuenies coordinata. In tertia pte- tertie ptis principalis ostendit: vñ ea q Origenes addidit sīt assūpta et qd mali accidit ex horum ignoratiā ibi:

f Intrōgem^o ergo eos ybi hec scripta sint. et cū dicere nō potuerint de libris hebraicis pferam^o. Primus testimoniu est i Osee. xi. a. Scdm i Esaia. xi. a. Tertiū in Za- charia. xii. c. Quartū i puerib^o. v. c. vi. x. b. Quintū equē in apocryph^o Esaia. lxviii. b. g Qd mul. igno. apochryphoz. Apo- chryphus a. um. dicit secret^o et occule^o. Et dr ab apō qd ē de et crysis qd ē secretū quasi de numero secretorū: Vel dicit ab apo qd est lōger et crysis qd est iudiciū quasi lōge a iudicio: q; nō potest de eo haberi certū iudiciū. Apocryphum pprie dici- tur scriptū auctō: et veritas ignorat^o: et licet multa vera cō- Deliramē tineat: vitas tñ ppter falsa q intermiscent. Deliramētū dr fa- tum tuitas: demētia: discordia: vel deliuatio a rectitudine: et ita ac- cipit hic. Vide ybi exponit deliramentum in opusculo de vo- Iberis cabulis biblie. Iberis fluuius est a quo hispania iberia no- minat. Et inde Iberus. ra rū. gentile nomen. Unde iberas nenia dicit fabulas ab hispanis inuictas: v̄l apud hispanos nenia vulgatas. Nec nenia. huius nenie: dicit cātilena q fit super Nenia mortuū vel sup cunas puerorū: et est nomē onomotopeyon id est ficticiū a sono: qz imponit a sono scz ne ne. Item nenie dicunt fabule viles: et sic accipit hic. Et sic ostendit q p igno- rantiā sequunt^o fabulas et errores. In quarta particula hui- tertie ptis principalis dicit q nō intendit ponere erroz ratio- nē: sed sufficit ei iudeorum recitare opinionem. vnde dicit:

b Causas erroris nō est meū expo. c. Sic excusant h uidei septuaginta: q ybiū veritas hebraica facit mentionē Septuaginta de patre et filio et spiritu sancto: aut de industria tacuerūt: aut ta- aliter omnia interpretati sunt. s. ppter ptolemeū cognomento phyladelphum regē egypti vni^o dei cultorē: qui nōdū potu- it cape mysteriū trinitatis: et p̄cipue ne h magis platonici q̄ theologiciū videref. Plato em locut^o est de noy et thugathō et aīa mādi: et vt quidam dicit. Noy appellauit patrē: thuga- thon vero primū itellectū. i. filiū: ani- mā mādi spūmstū, qui replet orbez terrarū. Sz meli^o est vt dicas aīa mādi quedā vīs regenerativa etiā inter- causata als increata: sed nō spūssan- p̄rōnes naturales. et si concedas esse spūscūtū: tñ intelligēdū est: q nō in- tellerūt ibi plato vnitatē essentie: vñ de quia tres deos i diversitate essen- tie ponere videbat: et qz ptolemeus erat vnius dei cultor: ideo timebant septuaginta: ne q̄ sicut cadere videre tur in dogma platonis ponētis tres deos: h etiā ita esse crederet apud he- breos: sicut p̄ ex verbis Hiero. hic: et ex verbis Aug. sup epistolam ad Col. Nunq̄ per illa verba intellex- it plato distinctionē psonarū in tri- nitate. Vide tñ in epistola ad Pau- linū sentire contrarium: sed ibi solui- tur p̄trarietas. Iste ptolemeus d ptole- meum exponere. Iudei prudenti- factum dicunt esse cōsilio: ne pto- lemeus vni^o dei cultor etiā apud hebreos duplēcē diuinitatē de- prehenderet. Quod maxime id- circo faciebant: quia in platonis dogma cadere videbat. Deniq̄ i ybiūcūs sacratū aliquid scriptu- ra testatur de patre et filio et spi- ritu sancto: aut aliter interpreta- ti sunt: aut omnino tacuerunt: vt et regi satisfacerent et arcanū fi- dei nō vulgarent. Et nescio quis k primus auctor septuaginta cellu- las alexandriē mendacio suo ex- truxerit: quibus diuisi eadem scri- ptarint: cum Aristeus eiusdem i

dēter ostendit q. Lxx. nō sigillatim in singulis cellulis inter- pretati sunt: sed in vna basilica pariter contulerūt. Et in ostē- sione huīs satis immorāt. vñ dicit: k Et nescio q̄s v̄. sc̄ptitarint. vel scriptarēt: melior l̄a. l Cū aristeus. Aug. in. i. libro d doctrina christiana. Nō videat mendaciū q Hiero. reputat pro mendacio: sed forte opinio Hiero. pre- ualeat: nō ē enī in suo testimonio singular^o. Dicit enī Joseph^o in libro. xii. loquens de istis septuaginta q Demetrius con- silium fecit in domo ppe litus stante et apta secretis ad cogi- bus opus habebant ad legis interpretationem. Cūq laborio se tantam interpretationem facerent vsgz ad horam nonam in hoc sedentes: ad curam corporis vertebarunt. Dane au- cabant: ita transcripta lege et opere interpretationis ad esse- ctum post septuagintadios dies transactos congregans De- metrius iudeos omnes ad locum in quo leges translate fue- rant: presentibus interpretibus legit eas et c. Unde et Hiero nym^o dicit eos in vna basilica cōtulisse. Basilica enim domus regia dicitur a basileos quod est rex vel imperator. Aristeus autem de quo sit hic mentio: sicut dicit in. xii. libro Josephi: amicus regis

Aamicus regis necessarius fuit. Unde dicitur hyperaspistes grece quod est protector latine; et componitur ab hyper ppositione greca; et aspistes. Spigo enim verbum grecum est; idem est quod extēdo; inde aspico; quod est in circularem formam voluo. Unde dicit aspis serpens; qui in modū circulis scuti se gyrat. Et similiter aspis significat scutum circulare; unde aspico idem est quod scuto ptego; et inde cōponitur hyperaspico et hyperaspistes. Et iste aristaeus erat vñ de custodib⁹ corporis regis; de q̄ ptolomeo loquens Eleacaro principi sacerdotum dicit in xii. libro Josephi. Transmisi qui debent vobiscum de his disputare. In dream primatem; mei corporis custodem et aristaeum mihi dilectissimos. Dicit ergo Hieronymus q̄ aristaeus ptolomei hyperaspistes id est ptector; qui eiusdem ptolomei facta fideliter exposuit; et Josephus qui multo post tempore gesta illi descriptis nō tacuisserunt; si dimisi per cellulas sine mutua collatione eadem scripsissent. Si em hoc modo indifferentia dixissent; vates potius et pphete q̄ interptes dicendi essent; quod nō cōuenit. a Aliud est enim vatem. i. pphetaz. b Aliud esse interptem. quod patet. c Ibi spiritus ventura pdicit. s. qn quis vaticinat vel ppheta. d Hic. s. interpretatione. e Eruditio zc. Quasi dicat alius est ppheta; alius interpres; nisi forte aliquis insipiens velit asfuerere idem esse vatem et interptem; qd si cōcessuz fuerit hoc fere ridiculū. sequit q̄ Tulli⁹ qui quosdā rhetoricos libros de greco in latinū trāstulit; rhetorico afflatus spiritu eos trāstulisse dicitur et hoc ē quod dicit. f Nisi forte putādus zc. Nos libros trāstulit Tullius de greco in latinum; sc̄ economici renophontis id est dispensator. Em grecam scripturā nō scribis economicus per e; sed oeconomicus poy diphthogō. Et deriuat ab oycos id est domus; quia dispensat id est ordinat dominum; id est apriam familiam.

But dicit ab echo; quod ē redditimus sonus aeris; vel vallium; vel rupium; vel montū; quia ad sonū et ad vocē ei tota familia debet ordinari. Dicit ergo economici renophontis liber quē renophon coposuit de officio dispensatoris. Iste renophon discipulus fuit socratis / vir magne facūdie; sicut patet in. v. libro Valerij maximi. Et platonis prothagorā; id est libruz quē Plato composuit prothagore nomine intitulat; sicut d. thimeus platonis; Plato em solebat libros suos intitulare a nominib⁹ discipulorū suorū vel eorū quos introducebat loquentes. Et demosthenis p ctesiphōte; id est orōne quā Demosthenes quidā rhetor coposuit; p defensio ne ctesiphontis z Schinē. Ita historiam quere sup: a in epistola ad Paulinū. ii. capi. Quidā dicunt proctesiphonte esse vñā dictionē; sed errant; sicut p̄t̄ insipientibus historia. Dicaf ergo verius pro ctesiphonte; vt sint due dictiones; sicut cū dicit; Cicero p deiotharo; p deiotharo diuile sunt dictio nes. Dicamus ergo demosthenis pro ctesiphonte; subintelligentes librum; p causis ctesiphontis; sicut dicit Tullius p deiotharo id est p causa deiothari regis; cetera plana sunt. Hic igitur si septuaginta interptes vates vel prophetas dicimus q̄ interptes fuerunt; necesse est vt Tullium quoq; va tem et ppheta dicamus; q̄ interptes fuit. Aut etiam aliud in cōueniens sequit. Si eos spiritus sancto locutos asserim⁹; sc̄ eundem spiritus sanctū aliter q̄ illos; aliter p apostolos fuisse

locutum; sibi q̄ contrariū p quē videlicet aliter scriptū esse falso testati sunt; qd illi omnino tacuerunt. hoc est illud incōueniens; quod tangit cū dicit: g Aut aliter zc. id est ordinat spiritus sanctus. h Ut quod illi zc. Littera plana ē. Sic ostendit septuaginta interptes non diuino sed humano spū fuisse locutos. seq̄: i Quid igif. Hic incipit quarta pars principalis; in qua ponit suā excusationē; q̄ nō ad aspernationē veterum; nō uam faciat translationē. Et facit hic tria. Primo suā innocentiaz indicat cū dicit: Quā d igit̄ scilicet intēdo nouā translationē faciēdo. k Namus veteres zc. Arrogantiaz deuītā; vel signanter dicit; qd possum⁹; quasi diceret; plen⁹ nobis liquet veritas; et ideo licentior datur transferendi facultas; et hoc est qd se quī: l Illi interptati zc. Nō scribimus pphetiā; que est futuorū prefatio; sed historiā que est rei geste narratio; unde dicit ab historiis; qd est videre; quia apud veteres nullus scribebat historiā nisi is qui scribendis interfuerit; et ea vidisset; et huic expositiōi historie alludit līa sequē. m Alier enī audita; alit̄ visa narrat. i. maḡ certitudinalit̄ et maḡ ordinē historie narrat̄ visa q̄ audita et certe. n Qd meli⁹ intelligim⁹; zc. et meli⁹ trāsferre possū. Sed aplis auctorib⁹ obrectatores confutat; ibi: o Audi igit̄ emule; obrecta; auscultata. Auscultare dīr̄ quasi aures sono culcare; vel quasi auribus sonos celare; et est cōpositio vel etymologia; nec ē diphthongus in prima syllaba; sicut quidam ponunt habentes respectum ad componentia; nō attendētes q̄ obedio; licet cōponat ab ob et audio; causa euphonie mutat au in e. Et simili ter causa euphonie dicimus auscultare nō auscultare. Audi itaq; quod se quīt; p Non damno zc. s. ex toto; sed in quibus testibus apostolis diminutos conuinco. q Sed cōfidenter cūctis illis aplis pfero. Licet enim apli sunt pauciores numero; eorum tamē testimonia p̄se 1. Cor. 12. renda decerno; nec mirum quia: r Per istorū os mihi xps sonat zc. Hoc charisma atz dicit gra charisma vel donū gratie. Et dicit a charz grece; qd est gratia latine. Unū spiritalia charismata appellat Hero. divisiones suae dona gratie; de qb⁹ ait apls. i. Cor. xii. d. s In quibus ultimū zc. Pene. i. penitus; ultimū enī locū tenet; sicut p̄t̄ inscriptiū textū. i. Cor. xii. d. Dicit tñ pene qd est cōparatiū; ad innuēdū q̄ nō ex toto p̄t̄ posset accusat trāstionē septuaginta interptū. Ter

tio infallibilem sue translationis veritatem probat ibi: t Quid liuore torqueris. Liuor dicitur inuidia vel nigratio que remanet ex p̄cussione. Et dicit a liuore es quod est inuidere; vel liuidū. i. nigrum ex p̄cussione fieri. Torqueo es torsum vel tortū; dicit cruciare; flectere; emittere; vel iacula ri; in prima significatiōe hic ponit. dicit ergo: o Emule quid liuore torqueris. i. cur inuides mee translationi; cuius nō potes p̄tradicere veritati: v Quid imperitorū animos cōtra me cōcitas; cum sc̄ sit irrefragabilis veritas; quod ostēdit cum dicit: r Sicuti. i. si alicubi aduerbiū loci. y Tibi in translatione video; arrare; interrogā hebreos. Si est ita vt dico; et nō solū in vna ciuitate. z Diuersarū yrbiū magistrōs cōsule. i. peritos in legē; et quid lucraberis; ex hoc quia tunc senties mecum; quia Quod illi sc̄

Expositio epistole sancti Hieronymi

Ea **¶** illi: scz hebrei habent de christo: b **¶** Qui codices: scz septuaginta nō habēt. et sic p̄t̄ q̄ nr̄a trāslatio est veracior et cōpletior: **¶** Et forte te aliter excusabis: dices q̄ illa testimonia nō fuerūt ab initio in hebraica veritate: sed sunt ab hebreis supaddita; postq̄ falso ab apl̄is sunt assumpta; et sic latina exemplaria veraciora sūt q̄ greca: greca q̄ hebraica: et hoc ē qd̄ dī b. c **¶** Aliud excusatiōis genus est: scz si dixeris q̄ hebrei pbauerint testimonia pdicta. d **¶** Ab apl̄is cōtra t̄c. i. falso h̄ hebreos assumpta et cōtra vsum veritatis rapta. e **¶** Postea. scz postq̄ septuaginta editionē suā fecerūt: et tñ ea libris suis postmodū addiderūt. f **¶** Et emēdatoria sūt exemplaria latina. Sed ista excusationib̄ habet probabilitatis. Aplořū enī cura fuit falsa destruere. Unde falsa testimonia nullatenus assumpserūt: propterā nō verisimile est q̄ hebrei libris suis supaddiderint: q̄ sibi contraria cognoverūt: quin potius negarent si possent: demū quicquid veritatis et latina et greca exemplaria habēt: d̄ fonte hebraice veritatis exhauserunt. g **¶** Verum hec contra inuidos.

h **¶** le. Quod illi habēt d̄ christo: tri codices nō habēt. Aliud ē si cōtra se postea ab apostolis usurpata testimonia pbauerūt: et emēdatoria sūt exemplaria latina q̄ greca: greca q̄ hebreia. Verum hec contra inuidos. Nunc te precor h desideri charissime: vt qr̄ tantū opus me subire fecisti: et a genesi exordium capere: orationibus iūies: quo possim eodem spiritu quo scripti sunt libri: in latinum eos transferre sermonem.

Finit prefatio

scilicet diximus quibus per omnia straria sentimus: qui me am translationem volunt reprehendere: quia immediate sumpta est ab hebraica veritate tanq̄ a puro fonte. h **¶** Nunc te precor. Hec est ultima pars principalis istius prefationis in qua facit tria. Primo enī orationum suffragia implorat. cum dicit: Nunc te dep̄cor. Desideri charissime vt me orationib̄ iūues. Secundo assignat rationem: cur orare beat. cum dicit: Quia me tam opus subire fecisti: et a Genesio exordium capere. Tertio finem orationis insinuat scz vt pentateuchum fideliter transferat. unde dicit: Quo possim eodem spiritu quo scripti sunt libri: in latinum eos transferre sermonem.

Expositio in prefationem pentateuchi fratris Britořis de ordine postillatoris finit: ad quem in principio operis sua in prefatione que incipit: Vidi in dextera: super quorūdā prologorum elucidatione tanq̄ per eundem sufficienter expositis postillator (vt patuit) sese exonerando remisit.

Prothematia gloſe ordinarie

Optimū omnes diuinos libros legimus: in tanta multitudine veroꝝ intellectuꝫ: qui de paucis verbis eruunt: et sanitate catholice fidei muniunt: potissimum id diligam: qd̄ certū apparuerit eū sensisse quē legimus. Si autem hoc latet: id certe qd̄ circumstantia scripture nō impedit: et cū sana fide concordat. Si aut scripture circumstantia tractari et discuti nō potest: saltem id solum: quod fidēs exigit sana vel p̄scribit. Aliud est enī quid potissimum scriptor senlerit nō dimoscere: aliud a pietatis regula errare. Si vtrūq̄ vitare non potest: etiā si voluntas scriptoris incerta sit: sane rebus in fidei congruā nō inutile est eruisse sententiā. Aug. In reobscurz nō bus obscuris atq̄ a nostris oculis remotissimis: si qua in scriptis facile eli p̄itura etiam diuina legimus: que possunt salua fide alijs p̄gere vnam rere sententiā: in nullam earum nos p̄cipiti affirmatione ita aut certam p̄cipiamus: vt si forte diligentius exquisita veritas eam labet p̄te: cui sit factauerit: corruamus. nō p̄ sententia diuinarū scripturarū habenda si sed p̄ nostra dimicantes: ita vt eā velimus scripturarū esse q̄ nostra est: cū potius eā q̄ scripturarū est: nostram esse velle debeat. Notandum quia hec scripture ita allegoricis verbis terit̄ vt allegoricū sensum cōtineat: et historicā fidem rerum gestarū nō amittat. Dicit̄ autem genesis a suo principio /m more in hebreorū/ qui ex p̄incipiū maxime nomina libris imponunt: sicut Mattheus euangelicam suam historiam librum generationis appellat. Cum multa vtrāq̄ scriptura in sequentib̄ contineat: in quibus nulla generationis mētio fiat. Introducit quippe hec historiz̄ primū hominē futuri formam: vtpote de terra virgine conditum: p̄ quē generādi terreni erant in vitā transitoriā: sicut euangelium secūdū nouum hominē inducit de matre virgine genitū: qui filios generaret in vitam eternam. In hac ergo scripture figure sunt futurorum. In euāgeliō vero manifestatio completorū. Liber iste moze hebreorum a principio genesis appellat: qz in eo de celi et terre generatione agit: licet alia multa sequātur sicut euāgeliū Mathei: Liber generationis iesi christi. Inducit em̄ moyses primū hominem formā futuri de terra virgine conditum: qui generaret terrenos invitam transitoriā: sic et euāgeliū secūdū hominem scz christum de matre virgine genitū: qui generaret celestes in vitā eternā. Hic ergo figura: in euāgeliō veritas. Hieronymus. In principio creauit deus celum et terram. Pleriq̄ autem sicut Tertullianus et Hilarius in hebreo haberit: In filio fecit de celū et terrā. ¶ Ixx. vero et Symmachus et Theodosius. In principio transulerūt. Et in hebreo dictū est Breschith quod Aquila interpretat̄ in capitulo. Magis igit̄ /m sensum q̄ p̄m verbi trāslationē de christo accipi potest: qui in ip-

sa fronte geneseos (que caput oīm libroꝫ est) et in principio Johānis celi et terre cōditōs approbat̄. vñ p̄. xxix. b. In capite libri scriptū est de me: id est in principio geneseos. In principio. l. creauit deus celū et terrā. et in principio Jo hannis: Omnia p̄ ipsum facta sunt t̄c. Apud hebreos quoq̄ hic liber Breschith appellatur: qui voluminibus ex librorum principiū nomina imponit. Quattuor sunt regule regie sacre scripture: id est Historia q̄ res gestas loquit̄. Allegoria: i. qua aliud ex alio intelligit. Tropologia. i. moralis locutio: in qua de morib⁹ ordinandis tractat. Anagogē: id est spiritualis intellectus: p̄ quē de summis et celestibus tractatur ad superiora ducimur. His quattuor quasi quibusdā rotis tota diuina scripture voluit: verbi gratia: Hierusalem sūm historiā est civitas. Allego: ecclesia significat. Scđm tropologiam id est mortalitatē animaz cuiuslibet fidelis: que ad pacem eternam anhelat. Scđm anagogē celestū omnium vitam qui reuelata facie vident deus. Diuina scripture aliquando eterna intimant̄: vt est: In principio erat ḥbū. Job. 1. Aliq̄ facta narrat̄: vt cū venerū fili⁹ hoīs in maiestate sua t̄c. Aliq̄ q̄ agēda sunt p̄cipiunt̄: vt diliges proximū tūlū sicut te ipsum. Et est bipartita diuina scripture: quia alia sunt q̄ sūm figurā dicunt̄ vt est: Audiuit adā vocem dñi deambulantis in paradiſo. Alia sūm rerū gestarū fidem: vt est q̄ populus epiens de egypto p̄ mare pedib⁹ ambulauit. Alia sūt q̄ vtrōq̄ dicta sunt modo: vt est trāſit̄ mar⁹ rubr⁹: et miracula q̄ dñs in euāgeliō fecit. Tribus modis significat hec scripture generationē seculi esse factā. Aut enī sola voluntate Generis aliqd dicit̄ factū: vt In principio creauit de celū et terra seculi rā. Aut voluntate simul et voce p̄ceptiua: vt fiat lux. Huius de liberatina: vt faciam̄ hominē ad imaginē et similitudinē nostram. Aut voluntate voce et dissimilatione: vt Crescite et multiplicamini et replete terrā et germinet terra herbā virētē et faciēt semē t̄c. Et ea q̄ sola voluntate et voce dicunt̄: nouitate facta sunt. Que vero p̄ dissimilationē hec sunt similia illis q̄ nouiter facta sunt: et hec sunt q̄ post septimū dīc vñq̄ in fine operarū deus: et ex illa dissimilatione pueniūt̄. Quidā tria principia posuerūt̄: deū: exemplar: materiā et ea increata: et sine int̄io. Deūq̄ nō tanq̄ creatorem materie: sed quasi artifice: ad exemplar de p̄iacenti materia mundū fecisse. Alij duo principia putauerunt: materiam et speciem: et cum his tertium qd̄ operatorium dicit̄: mundumq̄ semper fuisse et futurū esse. His et huiusmodi erroribus obuians moyses: in uno spiritu: in uno principio tēporis/mundū a creatorē deo factū narrat̄: tanta velocitate: vt effectu sensum tēpis p̄ueniret̄: vt vide licet deum cognoscens initū vniuersorū: eternūq̄ intelligere dedit et omnipotentem: ex tanta celeritate operis vt needuz primum nascentis mūdi momentum transactū dicat̄: quādo mundus creatus dicit̄ his verbis.

¶ In principio